

Høring av forslag om vern av skog på statsgrunn

Hemnes, Vefsn, Grane og Hattfjelldal kommuner

Tittel : Høring av forslag om vern av skog på statsgrunn
Dato : 09.09.2021
Forfatter : Statsforvalteren i Nordland
Rapportnummer : 4/2021
ISBN : 978-82-8429-004-1

2

Emneord : Vern, skog, Statskog SF, naturreservat
Utgiver : Statsforvalteren i Nordland
Antall sider : 80
Ansv. sign : Torfinn Sørensen

Innhold

1. Verneforslag	7
2. Hjemmelsgrunnlag	7
3. Saksgang	8
4. Verneverdier	10
4.1 Verneverdier i de foreslåtte områdene	10
4.2 Hvordan oppfyller de foreslåtte områdene mangler i skogvernet?	11
5. Tidligere skogbruksaktivitet	13
6. Vern av skog i Nordland	14
6.1 Bakgrunn for vern på Statskog SFs grunn	14
6.2 Eksisterende og foreslått vern i Nordland	15
7. Konsekvenser av et eventuelt vern	16
7.1 Skog- og trenæring	16
7.2 Reindrifft og samiske interesser	18
7.3 Kraftutbygging og kraftlinjer	19
7.4 Friluftsliv, jakt og fiske	20
7.5 Motorferdsel	20
7.6 Behov for økt oppsyn og skjøtsel ved et eventuelt vern	21
8. Beskrivelse av enkeltområder	21
Lokalitet 1: Austervefsna (Utvidelse av tidligere Auster-Vefsna naturreservat)	21
Områdebeskrivelse	21
Verneinteresser	21

Andre interesser	22
Tekniske inngrep.....	22
Planstatus	22
Skogbruksopplysninger.....	22
Lokalitet 2: Bollermolia.....	24
Områdebeskrivelse.....	24
Verneinteresser.....	24
Andre interesser	24
Tekniske inngrep.....	24
Planstatus	24
Merknader	25
Skogbruksopplysninger.....	25
Lokalitet 3: Breiskardet	27
Områdebeskrivelse.....	27
Verneinteresser.....	27
Andre interesser	27
Tekniske inngrep.....	27
Planstatus	27
Merknader	28
Skogbruksopplysninger.....	28
Lokalitet 4: Danielåsen (Utvidelse av Danielåsen naturreservat).....	30
Områdebeskrivelse.....	30
Verneinteresser.....	30
Andre interesser	31
Tekniske inngrep.....	31
Planstatus	31
Skogbruksopplysninger.....	31
Lokalitet 5: Grytåvatnet	33
Områdebeskrivelse.....	33
Verneinteresser.....	33
Andre interesser	34
Tekniske inngrep.....	34
Planstatus	34
Skogbruksopplysninger.....	34
Lokalitet 6: Holmvassdalen (Utvidelse av Holmvassdalen naturreservat)	36
Områdebeskrivelse.....	36
Verneinteresser.....	36
Andre interesser	37
Tekniske inngrep.....	37

Planstatus	37
Skogbruksopplysninger.....	37
Lokalitet 7: Kappfjellmoen (Området ble kalt Vassåsen i oppstartsmeldinga).....	39
Områdebeskrivelse.....	39
Verneinteresser	39
Andre interesser	39
Tekniske inngrep.....	39
Planstatus	40
Merknader	40
Skogbruksopplysninger.....	40
Lokalitet 8: Litlfiplingdalselva (Utvidelse av tidligere Litle Fiplingdalselva naturreservat)	42
Områdebeskrivelse.....	42
Verneinteresser	42
Andre interesser	42
Tekniske inngrep.....	43
Planstatus	43
Skogbruksopplysninger.....	43
Lokalitet 9: Litlfjellet.....	45
Områdebeskrivelse.....	45
Verneinteresser	45
Andre interesser	45
Tekniske inngrep.....	45
Planstatus	45
Merknader	46
Skogbruksopplysninger.....	46
Lokalitet 10: Lomsdal-Visten (Utvidelse av Lomsdal-Visten nasjonalpark)	48
Områdebeskrivelse.....	48
Verneinteresser	48
Andre interesser	49
Tekniske inngrep.....	49
Planstatus	49
Skogbruksopplysninger.....	49
Lokalitet 11: Mikkeljordmoen.....	51
Områdebeskrivelse.....	51
Verneinteresser	51
Andre interesser	51
Tekniske inngrep.....	51
Planstatus	52
Merknader	52

Skogbruksopplysninger.....	52
Lokalitet 12: Olaåsen	54
Områdebeskrivelse.....	54
Verneinteresser.....	54
Andre interesser	55
Tekniske inngrep.....	55
Planstatus	55
Merknader	55
Skogbruksopplysninger.....	55
Lokalitet 13: Simafjellet (Utvidelse av tidligere Simaklubben naturreservat)	57
Områdebeskrivelse.....	57
Verneinteresser.....	57
Andre interesser	57
Tekniske inngrep.....	58
Planstatus	58
Merknader	58
Skogbruksopplysninger.....	58
Lokalitet 14: Skardmodalen (Utvidelse av tidligere Skardmodalen naturreservat).....	60
Områdebeskrivelse.....	60
Verneinteresser.....	60
Andre interesser	60
Tekniske inngrep.....	60
Planstatus	61
Skogbruksopplysninger.....	61
Lokalitet 15: Spelremvatnet.....	63
Områdebeskrivelse.....	63
Verneinteresser.....	63
Andre interesser	63
Tekniske inngrep.....	64
Planstatus	64
Merknader	64
Skogbruksopplysninger.....	64
Lokalitet 16: Stavvassdalen.....	66
Områdebeskrivelse.....	66
Verneinteresser.....	66
Andre interesser	66
Tekniske inngrep.....	67
Planstatus	67
Merknader	67

Skogbruksopplysninger.....	67
Lokalitet 17: Stortuva (Utvidelse av tidligere Tuvhaugen naturreservat)	69
Områdebeskrivelse.....	69
Verneinteresser	69
Andre interesser	69
Tekniske inngrep.....	69
Planstatus	69
Merknader	70
Skogbruksopplysninger.....	70
Lokalitet 18: Svartvasselva	72
Områdebeskrivelse.....	72
Verneinteresser	72
Andre interesser	72
Tekniske inngrep.....	73
Planstatus	73
Merknader	73
Skogbruksopplysninger.....	73
Lokalitet 19: Svartåga	75
Områdebeskrivelse.....	75
Verneinteresser	75
Andre interesser	75
Tekniske inngrep.....	75
Planstatus	76
Merknader	76
Skogbruksopplysninger.....	76
9. Litteraturliste.....	78
Digitale kilder	78

1. Verneforslag

Statsforvalteren i Nordland sender på høring forslag om vern av 11 nye naturreservater og utvidelse av 7 eksisterende naturreservater i Nordland, samt en utvidelse av Lomsdal-Visten nasjonalpark.

En liten del av det som er foreslått som Litlfjellet naturreservat ligger på privat grunn. Alle de resterende områdene ligger på Statsgrunn SF sin grunn i Nordland.

Verneplanen omfatter 50 673 daa. Andel produktiv skog av dette arealet er ca. 28 600 daa (Hauglin, Belbo og Granhus 2021).

Tabell 1. Oversikt over områder som er foreslått vernet, kommune og areal.

Navn	Kommune	Areal foreslått for vern
Austervefsna (utvidelse av eksisterende naturreservat)	Grane	221
Bollermolia	Hemnes	541
Breiskardet	Grane	4980
Danielåsen (utvidelse av eksisterende naturreservat)	Grane	8746
Grytåvatnet	Vefsn	3099
Holmvassdalen (utvidelse av eksisterende naturreservat)	Grane	15242
Kappfjellmoen	Grane	120
Litlfiplingdalselva (utvidelse av eksisterende naturreservat)	Grane	2472
Litlfjellet	Grane	926
Lomsdal-Visten (utvidelse av eksisterende nasjonalpark)	Grane	3721
Mikkeljordmoen	Hattfjelldal	337
Olaåsen	Vefsn	1106
Simafjellet (utvidelse av eksisterende naturreservat)	Hemnes	1164
Skardmodalen (utvidelse av eksisterende naturreservat)	Hattfjelldal	1484
Spelremvatnet	Grane	747
Stavvassdalen	Grane/Vefsn	4929
Stortuva (utvidelse av eksisterende naturreservat)	Hemnes	338
Svartvasselva	Grane	204
Svartåga	Hemnes	296

Basert på kartlegginger av naturverdiene i områdene som ble gjennomført i forkant av verneplanarbeidet, vurderer vi at områdene er kvalifisert for vern som naturreservat eller nasjonalpark etter naturmangfoldloven.

Vi meldte oppstart av verneplanarbeid for 18 områder på Statskog SF sin grunn 2. juni 2020. Nå er det 19 områder på høring, men det skyldes at deler av de områdene vi meldte oppstart for ligger inntil Lomsdal-Visten nasjonalpark. Vi har derfor valgt å splitte ett av områdene vi meldte oppstart for, og foreslå ett av disse som en utvidelse av Lomsdal-Visten nasjonalpark.

2. Hjemmelsgrunnlag

Vern av spesielle områder eller forekomster skjer i samsvar med lov av 16. juni 2009 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) jf. §§ 33-51. I naturmangfoldloven er det hjemmel for opprettelse av ulike vernekategorier. Vernekategorien naturreservat er den strengeste verneformen, og denne blir normalt brukt ved vern av skog.

Vedtak om opprettelse av naturreservater treffes av Kongen i Statsråd etter naturmangfoldloven § 37, som lyder slik:

Som naturreservat kan vernes områder som

- a) inneholder truet, sjelden eller sårbar natur,*
- b) representerer en bestemt type natur,*
- c) på annen måte har særlig betydning for biologisk mangfold,*
- d) utgjør en spesiell geologisk forekomst, eller*
- e) har særskilt naturvitenskapelig verdi*

8

Som naturreservat kan også vernes et område som er egnet til ved fri utvikling eller aktive gjenopprettingstiltak å få verneverdier som nevnt i første ledd.

I et naturreservat må ingen foreta noe som forringer verneverdiene angitt i verneformålet. Et naturreservat kan totalfredes mot all virksomhet, tiltak og ferdsel. I forskriften kan det gis bestemmelser om vern av kulturminner i reservatet.

Treffes vedtak om reservat som krever aktive gjenopprettingstiltak, eller vedtak om reservat der bruk er en forutsetning for å ivareta verneformålet, skal det samtidig med vernevedtaket legges frem et utkast til plan for skjøtsel for å sikre verneformålet. Planen kan omfatte avtale om bruk av arealer, enkeltelementer og driftsformer. Planen eller avtalen kan inneholde bestemmelser om økonomisk godtgjørelse til private som bidrar til områdets skjøtsel.

Ett av områdene foreslås som utvidelse av nasjonalpark etter naturmangfoldloven § 35, som lyder slik:

§ 35 Som nasjonalpark kan vernes større naturområder som inneholder særegne eller representative økosystemer eller landskap og som er uten tyngre naturinngrep.

I nasjonalparker skal ingen varig påvirkning av naturmiljø eller kulturminner finne sted, med mindre slik påvirkning er en forutsetning for å ivareta verneformålet. Forskriften skal verne landskapet med planter, dyr, geologiske forekomster og kulturminner mot utbygging, anlegg, forurensning og annen aktivitet som kan skade formålet med vernet, og sikre en uforstyrret opplevelse av naturen. Ferdsel til fots i samsvar med friluftslovens regler er tillatt. Slik ferdsel kan bare begrenses eller forbys i avgrensede områder i en nasjonalpark, og bare dersom det er nødvendig for å bevare planter eller dyr, kulturminner eller geologiske forekomster.

3. Saksgang

Den formelle saksbehandlingen skal følge naturmangfoldloven §§ 41 til 43 og rundskriv T-2/15 fra Klima- og miljødepartementet. Dette kan oppsummeres på følgende måte:

- Melding om oppstart av verneplanarbeid ved brev til grunneiere og aktuelle etater og organisasjoner, samt kunngjøring i aviser.
- Offentlig høring av konkret verneforslag ved brev til grunneiere og andre høringsinstanser. Høringsforslaget skal beskrive verneverdier og andre verdier, samt de konsekvensene forslaget antas å få. Det skal følge med forslag til vernekart og verneforskrift, og frist for å komme med merknader skal være minst to måneder.
- Etter høringen skal Statsforvalteren vurdere innkomne merknader og eventuelt gjøre endringer i forslaget. Eventuelle større endringer må drøftes med grunneierne. Deretter sender Statsforvalteren sin tilrådning til Miljødirektoratet.
- Miljødirektoratet vurderer forslaget og sender sin tilrådning til Klima- og miljødepartementet (KLD).
- KLD forbereder saken og legger forslag om vern frem for Kongen i Statsråd.

- Vedtak om vern gjøres av Kongen i Statsråd som kongelig resolusjon. Etter vedtaket vil erstatningen bli utbetalt i tråd med avtalen med privat grunneier. Der Statskog er grunneier beregnes og forhandles erstatning i etterkant av vernevedtak.
- Statsforvalteren sender brev til grunneiere og andre høringsinstanser, samt kunngjør vedtaket i aktuelle aviser. De nye verneområdene blir skiltet og merket.
- Grensemerkingen blir vanligvis gjort av jordskifteretten, som etter begjæring fra Statsforvalteren opptar sak om grensegang for det enkelte område.

Melding om oppstart av verneplanprosess i Nordland ble sendt ut 2. juni 2020. Arbeidet med verneplanprosessen styres av klima- og miljøavdelingen hos Statsforvalteren, men landbruk- og reindriftsavdelinga er involvert gjennom en intern arbeidsgruppe.

I forbindelse med verneplanprosessen har Statsforvalteren satt ned en referansegruppe. Denne er sammensatt av følgende representanter:

- Halle Heggli (Statskog SF) Hemnes kommune
- Trond Nordås (Statskog SF)
- Åge Mastervik (Hemnes kommune)
- Are Halse (Grane kommune)
- Tage Vedal (Naturvernforbundet)
- Jostein Lorås (Naturvernforbundet)
- Bjørn Borgan (Skognæringsforum Nordland)
- Erlend Krutnes (Skognæringsforum Nordland)
- Jon-Anders Kuhmunen (Nordland reindriftssamer)
- Håkon Renolen (Nordland Fylkeskommune)

Vi har hatt tre møter i referansegruppa. Et møte med gjennomgang av oppsummering av innspill til oppstartsmeldinga, samt to møter før verneplanen ble sendt på høring. Vi planlegger å ha et møte til etter at verneplanen har vært på høring.

Etter oppstart av verneplanen ble det gjennomført en åpen befarings i hver av kommunene med berørte og interesserte parter. Det ble også holdt åpent kontor i hver av kommunene. Vi planlegger en lignende runde i høringsperioden.

Alle foreslåtte verneområder ligger i reinbeiteområder. Da vernesaken kan påvirke samiske interesser har vi gjennomført konsultasjon med Sametinget før oppstart, samt konsultasjoner med alle berørte reinbeitedistrikt i forbindelse med oppstart av verneplanprosessen. Vi har også gjennomført konsultasjoner i form av befaringer med de berørte reinbeitedistriktene.

Statsforvalter har fått i oppdrag å gjennomføre verneprosess, herunder melde oppstart og gjennomføre høring av skogvern etter naturmangfoldloven. Statsforvalterens frist for å levere tilråding til Miljødirektoratet er 15. februar 2022. Miljødirektoratet skal tilrå saken til Klima- og miljødepartementet og vil der svare ut spørsmålene i utredningsinstruksen. Innspillene fra høringen og tilrådingene fra Statsforvalter vil danne et svært viktig grunnlag for Miljødirektoratet sin tilråding.

4. Verneverdier

4.1 Verneverdier i de foreslåtte områdene

Som grunnlag for prosessen fikk Miljødirektoratet gjennomført biologiske registreringer og vurderinger av Statskog SF sine eiendommer av Asplan Viak i 2018 (Midteng, R. 2019). I tillegg ble det utgitt en rapport om naturverdier i tilgrensende kartleggingsområder (Midteng, Rein 2018). Under kartleggingen ble det undersøkt 31 områder på 83 906 daa til sammen. 13 av disse områdene ble ikke vurdert videre for vern, hovedsakelig på grunn av lite miljøverdier. Av de 31 områdene som ble undersøkt, ble det meldt oppstart for 18 områder. Ett av disse områdene, Stavvassdalen-Dempa, har vi i valgt å dele i to. Ett område er foreslått som en utvidelse av Lomsdal-Visten nasjonalpark, og det andre området er foreslått som Stavvassdalen naturreservat. Vi har derfor 19 områder på høring, og totalarealet er på 50 673 daa.

Etter vår vurdering tilfredsstillende områdene som tilrås vernet som naturreservat kravene i naturmangfoldloven § 37. Ett område tilrås vernet som utvidelse av Lomsdal-Visten nasjonalpark og tilfredsstillende etter vår vurdering de krav som følger av naturmangfoldlovens § 35.

Tabellen på neste side gir en oversikt over kartlagte verdier i områdene som er på høring. Områdene som grenser til eksisterende verneområder, har fått verdi både alene og sammen med eksisterende verneområde. Tre av områdene som er utvidelser av eksisterende verneområder er vurdert til å være av nasjonal verdi og svært viktig sammen med eksisterende verneområde, altså ****. Dette gjelder Holmvassdalen-, Danielåsen- og Austervefsna naturreservater. De øvrige fire utvidelsene er vurdert til å være nasjonalt verdifulle (***); Skardmodalen-, Litlfiplingdalselva-, Simafjellet- (eksisterende verneområde heter Simaklubben) og Stortuva naturreservater (eksisterende verneområde heter Tuvhaugen). Av områdene som er foreslått som naturreservat er fire vurdert til å være nasjonalt verdifulle; Breiskardet, Mikkelfjordmoen, Stavvassdalen (sammen med eksisterende verneområder) og Olaåsen, og de resterende sju er vurdert til å være regionalt viktig (Midteng, R. 2019 og Midteng, Rein, 2019).

Tabell 2. Oversikt over areal, kommune og verdi for de områdene som er foreslått vernet. Verdiskalaen i tabellen er som følger: ** området er regionalt verdifullt, *** området er nasjonalt verdifullt og **** området er nasjonalt verdifullt og svært viktig. Undersøkt areal er de områdene som ble kartlagt for biologiske verdier før oppstart av verneplanprosessen. Det ble utarbeidet en tilleggsrapport fra Asplan Viak som omtalte arealer utenfor de undersøkte områdene. Noen av disse områdene er inkludert i areal for foreslått vern, men er ikke medregnet i undersøkt areal i tabellen.

Navn	Kommune	Undersøkt areal	Verdi	Verdi med eksisterende verneområde	Areal foreslått for vern
Austervefsna	Grane	224	**	****	221
Bollermolia	Hemnes	1220	**		541
Breiskardet	Grane	4038	***		4980
Danielåsen	Grane	6747	***	****	8746
Grytåvatnet	Vefsn	4700	**		3099
Holmvassdalen	Grane	19288	***	****	15242
Kappfjellmoen	Grane	817	**		120
Litlfiplingdalselva	Grane	1694	***	***	2472
Litlfjellet	Grane	7451	**		926

Lomsdal-Visten	Grane	1		***	3721
Mikkeljordmoen	Hattfjelldal	366	***		337
Olaåsen	Vefsn	1455	**	***	1106
Simafjellet	Hemnes	1340	***	***	1164
Skardmodalen	Hattfjelldal	1046	**	***	1484
Spelremvatnet	Grane	1227	**		747
Stavvassdalen	Grane/Vefsn	11813	**	***	4929
Stortuva	Hemnes	312	***	***	338
Svartvasselva	Grane	195	**		204
Svartåga	Hemnes	1398	**		296
Sum totalt		56746			50673

4.2 Hvordan oppfyller de foreslåtte områdene mangler i skogvernet?

Formålet med vern av de foreslåtte områdene er å dekke mangler i dagens vern. Skogområdene i denne tilrådingen omfatter både ulike utforminger av barskog og områder med ulike utforminger av bjørkeskog og ospeholt. I alt er det stor variasjonsbredde i naturtyper og et mangfold av arter. Mange arter står på nasjonal rødliste², samt en art som er ny for vitenskapen. Vern av de foreslåtte områdene vil sikre arealer med ulike vernekvaliteter grunn av forskjeller i geologiske, topografiske og klimatiske forhold i fylket. Hvordan de forskjellige områdene som er foreslått for vern oppfyller mangler i dagens skogvern er i hovedsak vurdert på bakgrunn av NINA-rapport 1352 (Framstad et al, 2017), som påpeker følgende:

Selv om mye skog alt er vernet i Nordland, trengs ytterligere vern for å sikre betydelige naturverdier utenfor dagens verneområder. I dag er det kartlagt 131 km² A- eller B-lokaliteter over 10 daa, og disse kan bli kjerner i nye mulige verneområder. Nordland har nå så høy vernedekning at nytt vern må prioriteres mer systematisk enn i flere andre fylker. Nytt skogvern bør innrettes for å dekke vesentlige mangler der fylket har særlig potensial for å dekke viktige nasjonale naturverdier:

1. Skogtypene boreal regnskog, gråor-heggeskog av flommarkstype, bekkekløfter og ospedominert skog; prioritering av forekomster med minst regional verdi (B/**) og størrelse minst 10 daa.
2. Øvrige skogtyper med en viss andel av landets forekomster i fylket: kalkskoger, høgstaudebjørkeskog, kalkgranskog, kalkfuruskog og gamle boreale lauvskoger; prioritering av forekomster med verdi A (****, **) og størrelse minst 10 daa. Lokaliteter i lavlandet prioriteres høyest
3. Generell økning av andel vernet skog på høy/svært høy bonitet og på produktiv mark i sørboreal og nedre deler av mellomboreal vegetasjonssone.

Tabell 3. Viser en oversikt over mangler i skogvernet etter NINA sin evaluering av skogvernet i 2016 (Framstad et al, 2017).

Generelle mangler
Gammel skog/urskog med naturlig dynamikk
Store sammenhengende områder

¹ For området Lomsdal-Visten er det ikke oppgitt undersøkt areal, dette fordi området opprinnelig ble undersøkt som en del av Stavvassdalen og Holmvassdalen. Undersøkt areal er derfor oppgitt under Holmvassdalen og Stavvassdalen.

² Artsdatabanken har utarbeidet en rødliste for arter og en rødliste for naturtyper. Dette er en vurdering av arter og naturtyper sin sannsynlighet for å dø ut eller forsvinne fra Norge. Arter og naturtyper plasseres i ulike kategorier. Disse kategoriene er regionalt utdødd RE, kritisk truet CR, sterkt truet EN, sårbar VU, nær truet NT og datamangel DD.

Områder med stor verdi for artsmangfoldet: artsrike områder, spesielle utforminger av naturtyper etc.
Skog på høy bonitet, i boreonemoral og sørboreal sone, med liten grad av påvirkning
Produktiv skog
Skog i lavlandet
Skog med stort restaurerings- og utviklingspotensiale
Regionale mangler (Nordland)
Boreal regnskog (minst B-verdi)
Gråor-heggeskog av flommarkstype (minst B-verdi)
Bekkekløfter (minst B-verdi)
Ospedominert skog (minst B-verdi)
Kalkskoger (verdi A, størrelse minst 10 daa)
Høgstaudebjørkeskog (verdi A, størrelse minst 10 daa)
Kalkgranskog (verdi A, størrelse minst 10 daa)
Kalkfuruskog (verdi A, størrelse minst 10 daa)
Gamle boreale lauvskoger (verdi A, størrelse minst 10 daa)
Generell økning av andel vernet skog på høy bonitet og på produktiv mark i sørboreal- og nedre deler av mellomboreal vegetasjonssone

Områdene som er foreslått for vern på statsgrunn dekker mangler i skogvernet i varierende grad. Tabell 3 viser hvilke mangler som blir dekket i de enkelte områdene og i hvor stor grad de dekker mangler i skogvernet (se kapittel 8 for detaljer).

Tabell 4. Oversikt over hvordan de ulike områdene dekker mangler i skogvernet (Miljødirektoratet, 2021 og Framstad et al, 2017).

Generelle mangler	Vegetasjons sone	Grad av mangeloppfyllelse	Regionale mangler
Austervefsna	MB	Middels-høy	Bekkekløft, boreal regnskog, gråor-heggeskog av flommarkstype, ospedominert skog
Bollermolia	NB	Middels	Kalkgranskog
Breiskardet	MB, NB	Middels-høy	Boreal regnskog, bekkekløfter og store sammenhengende områder
Danielåsen	MB	Høy	Gamle boreale lauvskoger, kalkgranskog og store sammenhengende områder
Grytåvatnet	MB, NB	Lav-middels	Høgstaude bjørkeskog, ospedominert skog
Holmvassdalen	MB, NB	Høy	Boreal regnskog, gråor-heggeskog av flommarkstype, ospedominert skog, kalkgranskog, bekkekløfter og store sammenhengende områder
Kappfjellmoen	MB	Høy	Kalkgranskog, bekkekløft, boreal regnskog
Litlfiplingdalselva	MB	Høy	Kalkgranskog, ospeskog
Litlfjellet	NB	Lav	Høgstaude bjørkeskog, kalkskog (blandingsskog)
Lomsdal-Visten	NB	Lav-middels	Kalkgranskog, store sammenhengende områder

Mikkeljordmoen	MB	Høy	Kalkgranskog, kalkfuruskog bekkekløfter, gamle boreale lauvskoger
Olaåsen	NB	Lav-middels	Kalkgranskog, gråor-heggeskog av flommarkstype, bekkekløft og store sammenhengende områder
Simafjellet	NB	Høy	Bekkekløfter, kalkgranskog, høgstaudebjørkeskog og store sammenhengende områder
Skardmodalen	NM, MB	Høy	Høgstaudebjørkeskog, store sammenhengende områder
Spelremvatnet	MB, NB	Lav-middels	Kalkgranskog
Stavvassdalen	NB	Lav-middels	Store sammenhengende områder
Stortuva	NB	Høy	Kalkgranskog
Svartvasselva	MB	Høy	Kalkgranskog, bekkekløft, boreal regnskog
Svartåga	MB	Middels	Bekkekløfter, gråor-heggeskog av flommarkstype

Skogtypene som dekkes best ved dette verneforslaget er bekkekløfter, gammel granskog, kalkskog, gammel furuskog og boreal regnskog. Andre skogtyper som gråor-heggeskog, flommarkskog og ospedominert skog finnes i noen områder, men er ikke veldig utbredt. Andre mangler i skogvernet som storområdekvaliteter, høy bonitet, artsrike områder og produktiv skog er dekket i noe grad. Noen av de foreslåtte verneområdene bidrar sammen med eksisterende verneområder til å danne en lang, og i stor grad sammenhengende, korridor av naturskog fra Trøndelag og til Eiterådalen. Dette er viktig for å opprettholde lommer av gammelskog med så liten avstand at artene som er knyttet til gammelskogen, kan spre seg mellom verneområdene.

5. Tidligere skogbruksaktivitet

I 1860-årene var det en voldsom økonomisk ekspansjon internasjonalt, og engelske og hollandske kapitaleiere så mulighetene i de norske skogressursene. I 1865 solgte godseier Fredrik Holst godset sitt til et engelsk interessentselskap, The North of Europe Land & Mining Co. Ltd. Skogene som ble kjøpt av engelskmennene tilsvarer omtrent det som i dag er Statskogs skoger i Vefsn, Grane og Hattfjelldal. Det ble startet store hogster og et stort sagbruk ble anlagt på Halsøya i Mosjøen. Det ble bygd fløteranlegg i hele Vefsnavassdraget, og aktiviteten økte raskt. Eksporten var i 1867 på ca. 600 tonn, i 1868 på ca. 8.000 tonn og i 1870 på ca. 15.000 tonn. På det meste ble det fløytet 106.000 m³ tømmer i Vefsn, og det var ca. 900 mann i arbeid for Engelskbruket.

Bilde 1: Sagbruket på Halsøya ca. 1870. Antallet seilskuter som ligger og venter for å laste materialer viser den store aktiviteten som var.

Det var bare tømmer som kunne sages til plank som ble tatt ut av skogen. Resten ble stående. Dette var en såkalt dimensjonshogst, der de startet med minstemål på 10 alen og 9 toms topp. Det vil si en stokk på ca. 6,2 m lengde og ca. 23 cm i toppen. Etter hvert ble minstemålet 8 alen og 5 tommer i topp, det vil si ca. 5 m lang og 13 cm topp.

Bilde 2: Motiv fra nedre del av Susendalen i 1910. Etter hogst eller skogbrann kommer bjørka først, og gran kjemper seg opp under.

På slutten av 1880-tallet var all skogen uthogd, og engelskmennene avsluttet sin aktivitet. Forstkandidat Kraag beskriver «skogbildet» godt når han kommer fra Namdalen og over til Nordland først på 1900-tallet: «Når man fra Namsenskovene kommer over Vefsens grense (Grane hørte da til Vefsn) til Svenningdalen gjør Skovruinerne et trist indtryk. Smaagranene stod spredte, sygelige og forkrøblede mellom de graa skeletaktige Tørtræer, medens Stubbene efter en mæktigere Skov viser, i hvilken grad Øxen yderligere har uttynnet den af Naturen glisne skov.»

Det må derfor antas at dette var «skogbildet» i store deler av Grane og Hattfjelldal, samt deler av Vefsn på starten av 1900-tallet (Halse, Are, 2021).

6. Vern av skog i Nordland

6.1 Bakgrunn for vern på Statskog SFs grunn

Norge har 24 mål for miljøet som er fordelt på områdene naturmangfold, kulturminner og kulturmiljø, friluftsliv, forurensning, klima, og polarområdene. De nasjonale miljømålene er fastsatt av Klima- og miljødepartementet, og forteller hva Norge ønsker å oppnå på hvert område og hva som er ønsket tilstand for miljøet i Norge. Satsing på skogvern skal bidra til å oppfylle to av Norges miljømål:

- 1.2 Ingen arter og naturtyper skal utryddes, og utviklingen til truede og nær truede arter og naturtyper skal bedres
- 1.3 Et representativt utvalg av norsk natur skal tas vare på for kommende generasjoner

(Miljøstatus, 2021).

For å evaluere måloppnåelse og hvor vi har de største manglene har NINA på oppdrag av Miljødirektoratet gjennomført en evaluering av skogvernet. NINA gir der sine anbefalinger om videre

vern og hvilke mangler som bør fylles for å oppnå miljømålene på en best mulig måte. Vernet skal i tillegg til dette bygge på NINA sin evaluering av eksisterende skogvern som er tidligere omtalt i kap 4.2 (Framstad et al, 2017).

Gjennom behandling av St.meld. nr. 25 (2002-2003) sluttet Stortinget seg til Regjeringens innstilling om en kraftig opptrapping av skogvernet i Norge. Meldingen trakk opp viktige prinsipper og satsingsområder for skogvernet. Stortinget presiserte at det vil være en viktig strategi å bruke offentlig eide skoger for å øke vernearealet.

I St.meld. nr. 14 (2015-2016) Natur for livet sier Regjeringen at den vil videreføre det langsiktige arbeidet med skogvern. Det ble vedtatt et mål om vern av 10 % av skogarealet i Norge. Så langt er litt i overkant av 5 % vernet. I Granavolden-plattformen fra 2019 fremgår det at: "Regjeringen vil verne 10 prosent av skogen gjennom frivillig vern og vern av offentlig eide skogarealer. Vernet skal gjennomføres på en slik måte at det får minst mulig konsekvenser for avvirkningen og skognæringens bidrag til det grønne skiftet." Miljødirektoratet og Landbruksdirektoratet har utarbeidet forslag til retningslinjer for slik avveining, som nå er til vurdering av KLD og LMD.

Bakgrunnen for verneprosess for Statsgrunn på Helgeland er Stortingets innstilling til Klima- og miljødepartementet sitt budsjett for 2016. Her framgår følgende merknad: «*Flertallet mener at skogvern er viktig og viser til budsjettavtalen hvor det er enighet om at regjeringen skal sørge for en gjennomgang av Statskog SFs ordinære skogeiendommer for verneverdig skog, og legge til rette for at verneverdig skog i deres eie kan vernes etter naturmangfoldloven*».

I forbindelse med skogvernet har det vært en dialog mellom Statskog SF og Miljødirektoratet. I august 2018 ble det inngått en avtale mellom Statskog SF og Miljødirektoratet om rolle- og oppgavefordeling, informasjonsutveksling, samhandling og saksprosedyrer ved vern av skog på Statsgrunn.

6.2 Eksisterende og foreslått vern i Nordland

I Nordland fylke var det per 1.1.2017 verna 7,2 % av skogarealet. Om lag 3,8 % av den produktive skogen var vernet. Nordland har en relativt stor verneandel sammenligna med andre fylker, men mye av vernearealet ligger på uproduktiv mark. Av vernet skogareal er det kun 22,5 % produktiv skog. Andelen vernet skog på høy bonitet er 2,3 % for Nordland. Det er også vernet en høy andel skog i nordboreal sone (11 %), mens andelen vernet skog i mellomboreal og sørboreal sone er betydelig lavere (Miljødirektoratet, 2021). Per januar 2021 er 5,1 % av skogarealet i Norge vernet. For det produktive skogarealet er verneandelen 3,9 % (<https://frivilligvern.no/status-for-skogvernet/>).

I tillegg til vern av skog på statsgrunn, har vi verneplanprosesser etter ordningen med frivillig vern, der grunneier selv tilbyr skogen sin for vern. Per 1. juli 2021 hadde vi 11 områder hvor grunneierne har tilbudt skogen for vern i de fem kommunene Rana, Hemnes, Vefsn, Grane og Hattfjelldal. Av disse er det 5 områder som er i prosess, 3 områder som klargjøres for oppstart og 3 områder som må kartlegges før vi tar stilling til om de har naturverdier nok til å utredes for vern.

Tabell 5. Oversikt over områder som er tilbudt for frivillig vern i de fem Helgelandskommunene pr 1. juli 2021.

Navn	Areal (daa)	Kommune	I prosess
Utvidelse av Varnvassdalen naturreservat	600	Hattfjelldal	Sendt tilrådning til Klima- og miljødepartementet
Reinåga	300	Hemnes	Har vært på høring
Fjellavlia	1000	Hemnes	Har vært på høring
Storlia (utv. av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark)	200	Rana	Har vært på høring

Ørnodden	300	Grane	Meldt oppstart
Brendtlandet	200	Hemnes	Klargjøres for oppstart
Svenningsvika	300	Grane	Klargjøres for oppstart
Ravnålia	1200	Rana	Klargjøres for oppstart
Heimersetra	300	Vefsn	Kartlegges 2021
Solbakken	2000	Hemnes	Kartlegges 2021
Tobiastjønn	1000	Vefsn	Kartlegges 2021
Totalt	7400		

Vi får stadig inn tilbud om områder for frivillig vern i hele fylket, så denne tabellen er status bare for de 5 Helgelandskommunene pr 1. juli 2021.

7. Konsekvenser av et eventuelt vern

Et vern vil ha både positive og negative konsekvenser for ulike samfunnsinteresser. De positive effektene for naturmangfoldet er omtalt i kapittel 4 og for det enkelte foreslåtte verneområde i kapittel 8. I saken har det vært særlig oppmerksomhet på betydningen for skog- og trenæringen, dette er sammen med andre samfunnsinteresser som har vært diskutert etter melding om oppstart omtalt i kapittel 7.

7.1 Skog- og trenæring

Dette kapittelet er basert på en rapport som NIBIO har utarbeidet på oppdrag fra Miljødirektoratet. Rapporten beskriver de tilgjengelige skogressursene på Helgeland og er basert på data fra Landsskogstakseringens registreringer i 2015-2019. Ifølge rapporten er totalt produktivt skogareal i Nordland fylke estimert til 6401 km², med en total kubikkmasse på 42 404 000 m³. Produktivt skogareal innenfor de foreslåtte verneområdene er estimert til 28 400 daa. For kommunene Grane, Hattfjelldal, Vefsn, Hemnes og Rana er samlet tilgjengelig virkesvolum estimert til 5 100 000 m³.

Tabell 6. Skogvern, tømmer tilgang og avvirkning i Nordland fylke og i Helgelandskommunene.

	Nordland fylke		Helgelandskommunene	
	Areal (daa)	Kubikkmasse (1000 m ³)	Areal (daa)	Kubikkmasse (1000 m ³)
Foreslått skogvern, produktivt skogareal			28 600	178
Foreslått skogvern totalt areal			50 700	180
Eksisterende vern, produktivt skogareal	852 000	1 907	199 800	1 246
Eksisterende vern totalt areal	9 432 000	1 909	3 258 000	810
Gjennomsnittlig avvirkning 2010-2019		140		59
Produktivt skogareal og stående volum	6 400 600	42 404	2 220 000	17 800
Stående volum på totalt skogareal		10 000		5100
Kilde: Hauglin, Belbo og Granhus 2021				

Årlig avvirkning i Helgelandskommunene har i perioden 1996 – 2014 ligget på ca. 50 000 m³, og har de siste årene økt til oppunder 80 000 m³ i 2019. Gjennomsnittet for tiårsperioden 2010 – 2019 er 59 000 m³ per år. I Nordland sett under ett var stort sett all massevirkeproduksjon lokalisert i

Helgelandskommunene fram til 2005. Etter det har avvirkingen økt markant også i Nordland ellers, med en spesielt stor økning i massevirkevolum (Hauglin, Belbo og Granhus 2021). I kommunene Rana, Hemnes, Vefsn, Grane og Hattfjelldal er det pr i dag vernet 3 258 000 daa, og produktiv skog utgjør knapt 200 000 daa av dette (Hauglin, Belbo og Granhus 2021). De foreslåtte verneområdene utgjør en reduksjon av tilgjengelig volum på 1 % når en ser alle kommunene under ett (Hauglin, Belbo og Granhus 2021). Av arealet som er foreslått vernet på statsgrunn er 13 100 daa registrert som naturtypelokalitet med verdi A eller båndlagt som nøkkelbiotop.

Tabell 7. Andel produktivt areal og stående volum som ligger innen eksisterende og foreslåtte verneområder (Hauglin, Belbo og Granhus 2021).

	Produktiv skog	
	Areal (daa)	Volum (m ³)
Andel innen eksisterende verneområder	9 %	7 %
Andel innen foreslått vern (Statskogvern)	1 %	1 %
Andel naturtyper etter DN håndbok 13 utenfor eksisterende og foreslåtte verneområder	5 %	8 %

Ifølge forfatterne selv er det flere viktige forutsetninger som ikke er belyst i rapporten til NIBIO fra 2021 (Hauglin, Belbo og Granhus 2021). I hovedsak knytter det seg til andelen av det tilgjengelige volumet som er økonomisk drivverdig. I dataene som ligger til grunn for beregningene er det for eksempel ikke informasjon som forteller om arealet er for glissent eller står som en lomme med lite totalkvantum for ei drift. Det samme gjelder om arealet står bak en eller annen hindring som kløft, skrent eller elv, og totalvolumet ikke forsvarer tiltak for å komme rundt hindringen (Hauglin, Belbo og Granhus 2021). Det er mange driftsmessige faktorer NIBIO ikke har hatt mulighet til å ta hensyn til, og NIBIO sine beregninger kan derfor bli noe unøyaktige. Statsforvalteren har for eksempel vært på befaring i Holmvassdalen og Danielåsen, og arealet som her er foreslått som vern er svært glissent og dermed lite drivverdig. Dette gjelder også noen områder i utvidelsen av Holmvassdalen, spesielt på østsida av det eksisterende reservat. Bare lengst nord på østsida av Holmvassdalen naturreservat er det noe drivverdig skog. Både Danielåsen og Holmvassdalen er fremhevet som viktige for skogbruket på grunn av mye stående kubikkmasse.

Ifølge rapporten fra NIBIO er tilgjengelig produktivt skogareal i gran- og furudominert skog i de fem Helgelandskommunene estimert til 1 080 000 daa. De skogfaglige beregningene tyder på at det er tilstrekkelig virke til å videreføre og til og med øke det avvirkningsnivået som har vært siste 10 år på Helgeland. Det vil være en usikkerhet knyttet til drivverdighet i analysene fra 2021, men en tidligere analyse (Granhus et al. 2011) viste at ca. 35-45 prosent av volumet i hogstklasse 5 i Nordland var tilgjengelig med positiv driftsnetto. Om en legger en tilsvarende drivverdig andel som i analysene fra 2011 til grunn, vil avvirkningsnivå i siste 10-årsperiode kunne opprettholdes i den kommende 30-årsperioden, også uten ressursene i de aktuelle kandidatene (Hauglin, Belbo og Granhus 2021). På oppdrag fra Klima- og miljødepartementet har Miljødirektoratet utarbeidet en rapport som sammenstiller de naturfaglige og skogfaglige data for de foreslåtte områdene. Konklusjonen i Miljødirektoratet sin rapport er at det ikke er grunnlag å ta ut ytterligere områder før høring (Miljødirektoratet, 2021).

Ut fra omfanget av vern i de fem Helgelandskommunene er det sannsynlig at tidligere vern kan ha påvirket Arbor og andre bedrifter som er avhengig av trevirke negativt. Nordlandsforskning så på konsekvensene av den forrige runden med vern på statsgrunn, og konkluderte med at vernet hadde en negativ innvirkning på virkestilgangen (Bay-Larsen & Løvland 2008).

I første rekke vil det foreslåtte vernet mest kunne påvirke eksisterende treforbrukende bedrifter på Helgeland. Transportavstandene for Arbor er allerede forlenget på grunn av den tidligere

verneplaner, og kan påvirkes negativt ved vern av mange av de områdene som ligger nær vei (landbruksvei og offentlig vei). For mindre bedrifter, for eksempel Susendal Bygdesag, vil vern av områder enda nærmere sagbruket redusere tømmertilgangen. Mindre bedrifter er også mer sårbare for økte transportkostnader. Regionalt (Nordland/Trøndelag) vil dette vernet sannsynligvis ha mindre grad av påvirkning, men sett i sammenheng med eksisterende vern vil man over tid også her se et økt kostnadsbilde grunnet mindre kontraheringer og økte transportkostnader. Dette særlig siden Grane kommune, nærmest Trøndelagsgrensen, over tid har fått båndlagt store arealer skog gjennom flere verneprosesser.

Det er sannsynlig at ytterligere vern vil påvirke risikovillig kapital for nyetableringer i negativ retning. Mindre sagbruk, grendevise sagbruk som skjærer 1000-2000 m³/år har den senere tid vist seg som gunstige lokale arbeidsplasser med god omsetning. Dette er trolig en del av sagbruksfremtiden også på regionalt nivå, siden det krever moderate investeringer og er fleksible leverandører av rimelig trelast i et stadig mer presset marked.

7.2 Reindrift og samiske interesser

Verneforslagene berører Byrkije, Voengelh-Njaarke, Jillen-Njaarke og Røssåga/Toven reinbeitedistrikter.

Byrkije reinbeitedistrikt består av tre siidaandeler og har et øvre reintall på 1500 dyr. Distriktet er et helårsdistrikt uten kystbeiter, og er derfor svært utsatt dersom vinterbeitene låses med is. Vinterbeiter er minimumsfaktor i distriktet. Distriktet har store tap til rovvilt. Hyttebygging, nydyrking, vannkraft, scooterløyper og økt friluftaktivitet i utmark fører samlet sett til betydelige utfordringer for distriktet.

Voengelh-Njaarke reinbeitedistrikt er Nordlands nest største reinbeitedistrikt og består av seks siidaandeler med et samlet øvre reintall på 2400 dyr. Barmarksbeiter er distriktets minimumsfaktor. Barmarksbeiter er avgjørende for reinenes slaktevekter, og de er avgjørende for reinens kondisjon inn mot vinteren. Dette kan igjen påvirke overlevelsen gjennom vinteren og dermed begrense det øvre reintallet. Samtidig som distriktet begrenses av barmarksbeiter, er det vinterbeitene som begrenser det øvre reintallet. Tilgangen til egnede kalvingsland er også begrenset, der fjellområdene rundt Kalvatnan brukes mest. Distriktet er avhengig av å utnytte de tilgjengelige barmarksbeitene mest mulig rasjonelt, for å sikre driftsgrunnlaget for det reintallet de er tillatt å ha. Det innebærer å kunne flytte uhindret mellom ulike årstidbeiter, når beiteforhold og beitebelastning tilsier det. Distriktet har store tap til rovvilt. Det er gjennomført store utbygginger i distriktet gjennom vannkraft, vindkraft og oppgradering av E6

Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt består av tre siidaandeler og har et øvre reintall på 2200 dyr. Vinterbeiter er minimumsfaktoren i distriktet. Når klimatiske forhold tillater det, bruker distriktet vinterbeitene i fjellet. Ellers brukes kystvinterbeitene. Vinterbeitene på kysten er delt opp i fem vinterbeitesoner med fastsatte beitetider. Distriktet har store tap til rovvilt. Distriktet har også hatt høye tap på grunn av påkjørsler på Nordlandsbanen gjennom mange år. Det er gjennomført store utbygginger i distriktet gjennom vannkraft, oppgradering av E6, mineralutvinning. Det pågår også en større vindkraftutbygging i distriktet.

Røssåga/Toven reinbeitedistrikt består av to adskilte siidaer med totalt tre siidaandeler, og et øvre reintall på 1500 dyr. Verneforslagene berører Røssåga siida som består av to siidaandeler med to samlet øvre reintall på 800 dyr. Vinterbeiter er minimumsfaktor i distriktet. Det er hovedsakelig vinterbeitene på kysten som har vært i bruk de siste årene. De enkelte sijter har også vinterbeiter på fastlandet som brukes når forholdene tillater det, men disse er betydelig mer utsatt for ising enn øyene i distriktet. Vinterbeitene langs kysten er fragmenterte, og spredt ut over en rekke øyer og

holmer. Det er utfordrende å drive reindrift her, fordi hele reinflokken ikke kan gå samlet, men må fordeles på flere beiteområder. Det er også mye innmark i kystvinterbeiten som skaper utfordringer i forholdet mellom reindriften og landbruket. Distriktet har store tap til rovvilt. Hyttefelt, E6, Nordlandsbanen kraftutbygginger og nydyrking fører til at distriktet har høy samlet belastning. I tillegg er det de senere årene opprettet flere scooterløyper øst i distriktet.

Alle de foreslåtte verneområdene benyttes i dag til reindrift. På grunn av mange og delvis store inngrep, er alle tilgjengelige areal viktige. Etter møter med de berørte reinbeitedistriktene er det kommet fram at følgende områder er ekstra viktige for reindriften:

Tabell 9. Viktige områder for reindriften.

Område	Reinbeitedistrikt
Skardmodalen	Byrkije
Austervefsna	Byrkije
Utvidelse av Danielåsen naturreservat	Jillen-Njaarke
Stavvassdalen	Jillen-Njaarke
Olaåsen	Jillen-Njaarke
Utvidelse av Holmvassdalen naturreservat	Jillen-Njaarke/ Voengel-Njaarke
Grytåvatnet	Jillen-Njaarke
Utvidelsen av Simaklubben naturreservat	Røssåga/Toven
Breiskardet	Voengel-Njaarke

Grytåvatnet er i dag ikke mye brukt av reinbeitedistriktet, men kan bli viktig på grunn av avbøtende tiltak som er foreslått i forbindelse med vindkraftverket som bygges på Øyfjellet. I nærheten av utvidelsesområdet for Austervefsna ligger det en foringsplass for rein, men denne er utenfor det foreslåtte området. De andre områdene er primært viktige fordi de er mye brukt av reindriften til beiting, oppsamling eller som en del av flyttingen mellom årstidsbeiter. Dette er områder med stort behov for barmarkskjøring, og kanskje også rydding av vegetasjon i flyttleiene.

Et vern vil være med på å sikre reindriften områder da beiting vil kunne pågå som før, mens fysiske inngrep blir forbudt. Samtidig vil reindriften måtte tilpasse seg flere restriksjoner enn før ved at en del aktiviteter, for eksempel barmarkskjøring, start og landing med luftfartøy og oppsetting av gjerder og anlegg, vil være søknadspliktige. Dette betyr i de aller fleste tilfeller at søknader ikke vil bli avslått, men at aktiviteter styres bort fra spesielt sårbare tidsrom og områder.

Når vi gir dispensasjon, vil det oftest være flerårige dispensasjoner. Dersom reindriften behov for søknadspliktige tiltak blir synliggjort ganske konkret i distriktsplanene til de aktuelle reinbeitedistrikt, så kan dispensasjon gis på bakgrunn av opplysninger i distriktsplanen.

7.3 Kraftutbygging og kraftlinjer

I de foreslåtte områdene er det eksisterende småkraftverk i nær tilknytning til Grytåvatnet, Svartvasselva, Danielåsen og Svartåga. I de fleste tilfeller ligger de tekniske anleggene utenfor de foreslåtte naturreservatene, og et eventuelt vern vil ikke legge begrensninger på fortsatt drift. Dette gjelder Svartvasselva, Danielåsen og Svartåga. Ved Grytåvatnet er det konkrete planer om å bygge en ny overføringslinje fra Laksåga kraftverk, som ligger i østenden av vatnet, til eksisterende kraftlinje som går fra Grytåga og gjennom det foreslåtte verneområdet. Dette tiltaket vil komme i konflikt med det foreslåtte vernet.

I tillegg til Grytåvatnet går det kraftlinjer gjennom Breiskardet, Danielåsen, Lomsdal-Visten og Litlfiplingdalselva. Drift, vedlikehold og istandsetting av kraftledninger ved akutt utfall vil være direkte unntatt i verneforskriftene. Motorferdsel i forbindelse med vedlikehold og oppgradering av kraftlinjene vil være søknadspliktig.

7.4 Friluftsliv, jakt og fiske

Verneforskriftene legger ikke noen begrensninger på ferdsel til fots innenfor de foreslåtte områdene. Eksisterende stier som er markert i vernekartet kan ryddes, vedlikeholdes og merkes uten at det er søknadspliktig. Nordlandsleden går for eksempel gjennom Skardmodalen, og her kan det fortsatt utføres vedlikehold og enkel merking. I naturreservater vil det i hovedsak være aktuelt med enkel tilrettelegging. Universell utforming av turstier og større tilrettelegging skal foregå utenfor et eventuelt naturreservat.

Hovedregelen i friluftsløven er at det i skogområder er tillatt med sykling på vei eller sti når det skjer hensynsfullt og med tilbørlig varsomhet. I tråd med føringene i friluftsmeldingen og tidligere vedtatte kgl.res. for skogvern tillates sykling, samt riding og bruk av hest, på eksisterende stier og veier, dersom det ikke er særskilte naturfaglige hensyn som tilsier et forbud på bestemte stier eller i bestemte områder.

Jakt og fiske vil være tillatt i verneområdene.

I områder med mye friluftsliv kan uttaket av ved bli så høyt at det vil ha negativ innvirkning på det biologiske mangfoldet. Stående og liggende død ved har ofte et stort artsmangfold som vi ønsker å ta vare på med vernet, for eksempel knappenåslav, vedboende sopp og insekter. Det er mange arter som vokser på tørrkvist på stående eller liggende død ved. I områder over 1000 daa har det tradisjonelt vært åpnet for bålrensning med medbrakt ved eller tørrkvist fra bakken fordi reservatet er så stort at det ikke er så enkelt å gå ut av reservatet for å tenne bål. I de små verneområdene trenger man ikke gå så langt for å komme utenfor verneområdet, og kan heller fyre bål utenfor. Det er imidlertid ofte i tørre furuskoger at området blir rensket for tørrkvist at det kan gå utover naturkvalitetene. Områder med tørre furuskoger finner vi primært i Holmvassdalen, Danielåsen og Stavvassdalen, som alle er over 1000 daa. I de små verneområdene er det for det meste fuktige granskoger som dominerer, og disse er ikke så sårbare for bålrensning. Vi forventer heller ikke særlig mye ferdsel i disse områdene, med unntak av Spelremvatnet der vi har registrert faste bålplaser ved vatnet som ser ut til å bli brukt mye. Vi har derfor foreslått at bålrensning med medbrakt ved og tørrkvist fra bakken skal være tillatt i alle de foreslåtte verneområdene, men i Spelremvatnet spesifiserer vi at bålrensning kun er tillatt på faste bålplaser med medbrakt ved. Det vil uansett være forbudt å knekke av tørrkvist på gran- og furugadd, noe som vil forhindre at artene som vokser her går tapt.

7.5 Motorferdsel

Motorferdsel vil være søknadspliktig, men gjennom Danielåsen er det etablert en snøskuterløype ved kraftlinja på vestsida av Forraåsen. Løypa går fra Kløvimo til Haustreisdalen, og ble opprettet 19. desember 2018. *Forskrift om kommunalt løypenett for snøscooter, Grane kommune, Nordland (2016)*, åpner for at løypa kan være åpen på snødekt mark, i perioden 1. januar til 5. mai. Åpning og stenging kunngjøres på kommunens hjemmeside og i lokal avis. Det er ikke tillatt å raste på denne strekningen som ligger i området som foreslås som Danielåsen naturreservat. Vi har tilpasset forslag til verneforskrift slik at motorferdsel langs etablert trase ikke er søknadspliktig i de periodene løypa er offisielt åpen.

7.6 Behov for økt oppsyn og skjøtsel ved et eventuelt vern

Hvis alle de foreslåtte områdene blir vernet, vil vi få 11 nye verneområder, samt en utvidelse av 8 eksisterende verneområder. Til sammen vil dette utgjøre et område på litt i overkant av 50 000 daa. For å kunne ta vare på områdene i henhold til forskrifter, vil det være behov for noe økt oppsynskapasitet. På bakgrunn av tilsynsaktiviteten i de eksisterende skogreservatene anslår vi at det vil være behov en økt oppsynskapasitet med ca. 4 ukesverk.

I skogreservatene er det i hovedsak den naturlige dynamikken som skal bestemme utviklingen, og Statsforvalteren vurderer derfor at behovet for skjøtsel vil være begrenset. Det er ingen felt med fremmede treslag i de foreslåtte verneområdene. Behov for forvaltningsplan og skjøtsel vil bli vurdert fortløpende etter eventuelt vern, og ved behov vil det bli søkt om midler fra Miljødirektoratet på vanlig måte.

8. Beskrivelse av enkeltområder

Nedenfor er det beskrivelser av områdene som er foreslått for vern, samt et kart over hvert enkelt område. Flere detaljer, eller mer nøyaktig avgrensning kan også ses i kartløsningen på denne lenka: <https://fylkesmannen.maps.arcgis.com/apps/webappviewer/index.html?id=cb9d7639af174af59d01d2af2908fd31>.

Lokalitet 1: Austervefsna (Utvidelse av tidligere Auster-Vefsna naturreservat)

KOMMUNE:	Hattfjelldal
FYLKE:	Nordland
VERNEKATEGORI:	Naturreservat
VERNEVERDI (inkl. eksisterende verneområde)	****
AREAL:	221 daa
HØYDE OVER HAVET:	180 - 305 m.o.h.
BERØRTE EIENDOMMER:	86/1 og 87/1

Områdebeskrivelse

Lokaliteten ligger ca 1 mil sørvest for Hattfjelldal sentrum, på sørsiden av dalføret.

Området som er foreslått for vern grenser til eksisterende reservat i nord, skog i øst og vest og til en skogsbilvei i sør. Nerlifjellelva, som renner gjennom området, drenerer et fjellparti som skiller Fiplingdalen i vest med Hattfjelldal i øst. Elva går i ei trang kløft med kanter på opptil 10-20 meter, med to markerte fossefall på slutten. På begge sider av kløfta finnes nokså bratte nordvendte liser. Nerlifjellelva renner ut i Auster-Vefsna.

Berggrunnen i området er dominert av glimmerskifer, samt kvartsdioritt og trondhemitt i øvre deler. I nedre deler finnes det også bånd med marmor.

Verneinteresser

Auster-Vefsna NR utvidelse er isolert sett en liten lokalitet dominert av eldre, i hovedsak strukturfattig skog. Skogen utgjør flere steder relativt urørte, halvgamle suksesjoner etter brann. I tillegg har lokaliteten ei verdifull bekkekløft, Nerlifjellelva, som inkluderer ett fossefall med tilhørende fosseenger og fossesprøytoner. Austervefsna med eksisterende, foreslåtte og tilgrensende bekkekløftmiljøer, naturtyper og artssamfunn utgjør i nasjonal sammenheng et unikt miljø. Dette er helt klart et kjerneområde i nasjonal sammenheng for denne typen miljø. Det er så langt registrert få krevende arter, men dette skyldes nok i stor grad at kløfta var tungt tilgjengelig samt at soppsesongen

2018 var dårlig. Av rødlistearter er det registrert gubbeskjegg (NT) og rustdoggnål (NT). Potensialet for å finne flere kravfulle og dels rødlistede arter vurderes som ganske godt, særlig i kløfta, men stedvis også i partier med rikere skog utenfor kløfta. Lokaliteten scorer høyt på urørthet, topografisk variasjon og arrondering. Den gis middels verdi på fosserøymiljøer, som er en ansvarstype for regionen. Utvidelsesområdet vil tilføre verdifullt areal i form av ei verdifull kløft og mer eldre naturskog i et parti av reservatet hvor slikt i stor grad mangler. Dette arealet vil også skape en bedre buffersone for de verdifulle miljøene i disse delene av eksisterende reservat. Samlet vurderes utvidelsesområdet som regionalt verdifullt.

Andre interesser

Utvidelsen av Austervefsna ligger innen Byrkije reinbeitedistrikt. Området brukes først og fremst som vinterbeite, men også vår, høst og høstvinter. Området er sentralt i deres vinterbruk – reinbeitedistriktet har blant annet ei gjeterhytte og en fóringss plass i umiddelbar nærhet.

Arealet som er foreslått for vern er lite, 221 daa, halvparten er produktiv skog. Skogen er lett tilgjengelig, med unntak av i de bratte skrentene nær elva, og driftsveilengde er kort (Hauglin, Belbo og Granhus 2021), men en fjerdedel av området er kartlagt som en naturtypelokalitet med verdi A, og må eventuelt kartlegges på nytt før det kan hogges for å følge skogbrukets miljøstandard. Statsforvalteren vurderer at området har begrenset verdi for skogbruket.

Tekniske inngrep

Med unntak av tidligere hogster og en gammel traktorvei som er ganske gjengrodd er det ingen andre tekniske inngrep i området.

Planstatus

Hele området har LNFR-status i kommuneplanens arealdel.

Skogbruksopplysninger

Prod. areal	Tot. areal	Estimert totalt stående volum (m ³)	Estimert produktivt volum (m ³)	Nøkkelpbiotop eller A-lokalitet (daa)	Driftsveilengde (m)
100 daa	221 daa	1400	1200	50	300

Mer informasjon om naturverdier i Narinbasen:

http://lager.biofokus.no/omraadebeskrivelser/Statskog2018_Auster-VefsnaNRutv.pdf

Høringsforslag - Utvidelse av Austervefsna naturreservat

Grane kommune, Nordland fylke

 Grense eksisterende vern

 Foreslått vernegrense

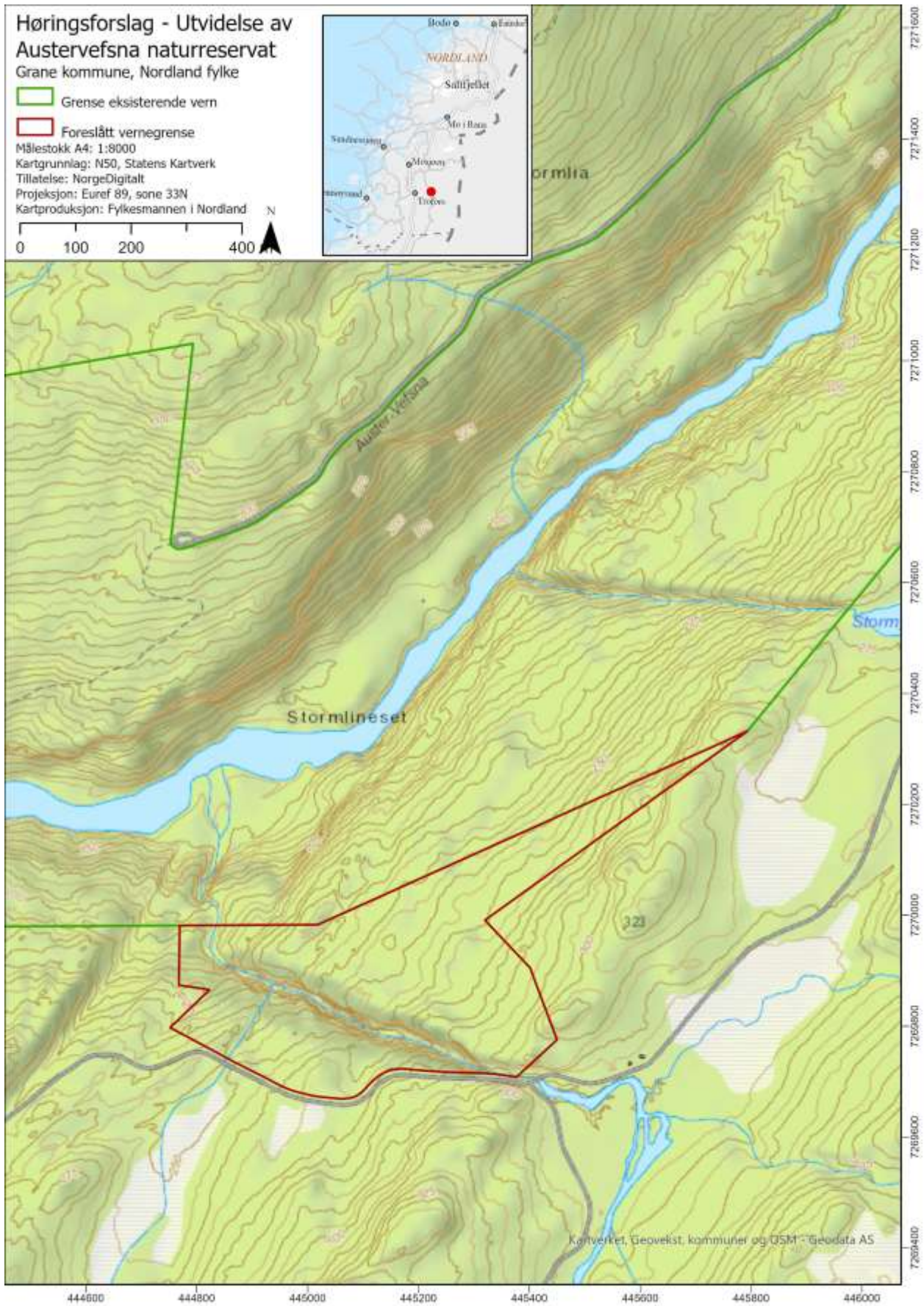
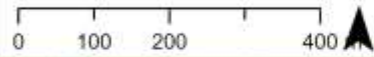
Målestokk A4: 1:8000

Kartgrunnlag: N50, Statens Kartverk

Tillatelse: NorgeDigitalt

Projeksjon: Euref 89, sone 33N

Kartproduksjon: Fylkesmannen i Nordland

Lokalitet 2: Bollermolia

KOMMUNE:	Hemnes
FYLKE:	Nordland
VERNEKATEGORI:	Naturreservat
VERNEVERDI	**
AREAL:	541 daa
HØYDE OVER HAVET:	230 - 575 m.o.h.
BERØRTE EIENDOMMER:	129/1 og 130/1

24

Områdebeskrivelse

Lokaliteten ligger ca. 4,5 km sør for Korgen, øst for Bollermoen i Hemnes kommune.

Hele lokaliteten ligger i ei sørvestvendt, nokså bratt li. Den består av en smal stripe med stort sett intakt gammelskog som ligger mellom fjellbjørkeskog, berg og ur i overkant og hogstflater og ung granskog nedenfor. En rekke småbekker renner gjennom området, og her er det dannet små søkk i terrenget.

Berggrunnen i vestre del av området består av glimmergneiser. Rett sør for undersøkelsesområdet vises et større område med kalkspatmarmor.

Verneinteresser

Verneforslaget Bollermolia er et lite, langstrakt område med stor andel intakt gammel granskog. Det er imidlertid lite gammel granskog som omgir lokaliteten på grunn av stor hogstpåvirkning lenger ned i lia. Lokaliteten vurderes å ha middels kvaliteter knytta til gammelskogselementer som død ved, gamle trær og kontinuitet i død ved. Det har en stor andel rik vegetasjon i skogtypene høgstaudegranskog (NT) og lågurtskog, og trolig også kalkskogsutforminger av disse. Artsmangfoldet knytta til gamle trær og død ved vurderes å være middels rikt innen verneforslaget, og totalt er det registrert 9 rødlistearter. VU-artene melldråpelav og granbendellav finnes i samme miljø. Ellers er det funnet spredte forekomster av rustdoggnål (NT) og huldrelav (NT). Med mye rik og intakt gammelskog vurderes det å være potensiale for rødlistearter innen markboende sopp. Samlet sett vurderes området å være regionalt verneverdig.

Andre interesser

Det foreslåtte naturreservatet ligger innenfor Røssåga/Toven reinbeitedistrikt, Røssåga siida. Området brukes først og fremst seint til vårbeite og tidlig sommerbeite, det vil si i perioden etter kalving og frem til høysommer, når reinen trekker til luftingsområdene i høyfjellet. Området krysses også av rein som trekker mellom Klubben og Keipen/Simafjellet gjennom sommeren.

I dette området er skogen hogd til den nedre kanten av det foreslåtte området, som ligger på rundt 300 m.o.h. Skogen ligger dermed relativt høyt over havet. I den øverste delen av det foreslåtte området er skogen vanskelig å ta ut på grunn av bratt terreng, med mye store steinblokker og rasmarek. Men en stor andel av skogen som finnes her er produktiv, og driftsveilegde er kort da det nylig er hogd i nedkant av området som er foreslått vernet (Hauglin, Belbo og Granhus 2021). Statsforvalteren vurderer at området har middels betydning for skogbruket.

Tekniske inngrep

Med unntak av tidligere nevnte hogster er det ingen andre tekniske inngrep i området.

Planstatus

Hele området har LNF-status i kommuneplanens arealdel.

Merknader

En del av den gamle granskoglokaliteten som ligger nord i området, er på privat grunn utenfor verneforslaget. Det er gjort funn av den sterkt trua lavarten taigabendellav, som ligger rett utenfor det avgrensede området. Statsforvalteren har imidlertid fått tilbud om et område for frivillig vern som omfatter hele denne naturtypelokaliteten, med funn av taigabendellav.

Skogbruksopplysninger

Prod. areal	Tot. areal	Estimert totalt stående volum (m ³)	Estimert produktivt volum (m ³)	Nøkkelbiotop eller A-lokalitet (daa)	Driftsveilengde (m)
500 daa	541 daa	7300	7100	53	1600

Mer informasjon om naturverdier i Narinbasen:

http://lager.biofokus.no/omraadebeskrivelser/Statskog2018_Bollermoen.pdf

Lokalitet 3: Breiskardet

KOMMUNE:	Grane
FYLKE:	Nordland
VERNEKATEGORI:	Naturreservat
VERNEVERDI	***
AREAL:	4 982 daa
HØYDE OVER HAVET:	180 - 510 m.o.h.
BERØRTE EIENDOMMER:	58/4

Områdebeskrivelse

Lokaliteten ligger i ei vestvendt li mellom Breiskardet og Båtskardet, vest for Storsvenningsvatnet i Grane kommune.

Området omfatter hovedsakelig de øverste delene av den slake, vestvendte skogslia. I vest er området avgrenset mot nokså ferske hogstflater, ung plantet skog eller kraftledning. I øst er det barskoggrensa opp mot Store Båtskardfjellet som utgjør yttergrensa. Flere bekker drenerer ned fra fjellet. Breiskardbekken i nord og dels Begerelva i sør har dannet markerte bekkekløfter.

Berggrunnen i området er dominert av metasandstein, glimmerskifer og glimmergneis. Det er også ei stripe med kalkspatmarmor et stykke lenger opp i lia.

Verneinteresser

Breiskardet-Båtskardet er samlet et nokså stort område (6784 dekar) med i hovedsak gammel granskog i ei vestvendt fuktig lisode i intervallet 185-500 moh. Det har store verdier knytta til boreal regnskog med løvtrær, gammel og fuktig produktiv granskog og dels furuskog. Det har også innslag av lavlandsgranskog (jf. funn av pastellkjuke). Det er kjent 13 naturtypelokaliteter. Mer enn 20 rødlistearter, deriblant mange forekomster av den sterkt trua (EN) oresinoberlav er registrert samt taigabendellav (EN) og pastellkjuke (EN). Det er potensial for flere rødlistearter (kanskje spesielt innen markboende sopp og insekter). Vegetasjonen er noe variert, med fattige og litt rike vegetasjonstyper dominerer, og sjeldnere innslag av rikere typer. Den rødlista naturtypen høystaudegranskog (NT) forekommer samt også litt kalkgranskog (VU). Boreal regnskog (VU) finnes i flere av naturtypelokalitetene. Området scorer høyt på strukturelle parametere som mengde og kontinuitet av dødved, gamle bartrær og arter. Det meste av området har middels-høye verdier. Området vurderes å være nasjonalt verneverdig.

Andre interesser

Området er en del av Voengelh-Njaarke reinbeitedistrikts beiteland. Det brukes til vår-, sommer- høst- og høstvinterbeite. I sørlige del av området har Voengelh-Njaarke reinbeitedistrikt en del aktiviteter knyttet til flytting av rein.

Dette området er stort med mye produktiv skog og det ligger nært vei (Hauglin, Belbo og Granhus 2021). Statsforvalteren vurderer at dette området har stor betydning for skogbruket.

Tekniske inngrep

Det går to kraftledninger gjennom området i nord.

Planstatus

Hele området har LNFR-status i kommuneplanens arealdel, med angitt hensynssone for reindrift i mesteparten av området.

Merknader

Her er det tilbudt et område for frivillig vern på vestsida av kraftledningen ved Svenningsvika (263 daa). Dette henger ikke fysisk sammen med området på statsgrunn.

Skogbruksopplysninger

Prod. areal	Tot. areal	Estimert totalt stående volum (m ³)	Estimert produktivt volum (m ³)	Nøkkelbiotop eller A-lokalitet (daa)	Driftsveilengde (m)
3900 daa	4980 daa	21900	21300	453	1200

28

Mer informasjon om naturverdier i Narinbasen:

http://lager.biofokus.no/omraadebeskrivelser/Statskog2018_Breiskardet-Baatskardet.pdf og <https://www.statsforvalteren.no/siteassets/fm-nordland/dokument-fmno/miljo-og-klima-dokumenter/verneomrader/naturverdier-tilgrensende-kartleggingsomrader-registrert-i-2018-pa-statsgrunn-i-nordland.pdf>.

Lokalitet 4: Danielåsen (Utvidelse av Danielåsen naturreservat)

KOMMUNE:	Grane
FYLKE:	Nordland
VERNEKATEGORI:	Naturreservat
VERNEVERDI (inkl. eksisterende verneområde)	****
AREAL:	8 746 daa
HØYDE OVER HAVET:	240 - 520 m.o.h.
BERØRTE EIENDOMMER:	77/1, 79/1 og 83/2

30

Områdebeskrivelse

Området ligger nord for Auster-Vefsna, 8-15 km øst for Trofors.

Området har moderat topografisk variasjon og preges av slake åser og åsplatåer. Brattere partier forekommer langs noen av åsryggene. Grunne daler forekommer i deler av området. Store deler av området har betydelig innslag av myr. Mindre vassdrag i form av Svartvasselva og Litlvasselva løper gjennom området. Flere eksposisjoner og helningsgrader er representert og variasjonen i området vurderes samlet sett som stor. Området avgrenses mot Svartvasselva, en skogsbilvei i vest og ellers annen skog. Den foreslåtte utvidelsen omkranser eksisterende Danielåsen naturreservat. I nordøst grenser området inn mot kommunegrensen mot Hattfjelldal kommune.

Berggrunnen i området er dominert av glimmergneiser og glimmerskifer, men med innslag av noe marmor. Løsmassedekket består i hovedsak av relativt tynne morenedekker med innslag av noe fjell i dagen. I myrområder er det ellers torvoppbygginger av variabel mektighet. I områder med marmorgrunn kan det inngå karstfenomener. Tegn på karstfenomener ble påvist vest i området og lengst nord i undersøkelsesområdet.

Verneinteresser

Foreslått utvidelse av Danielåsen naturreservat er et temmelig stort område med stor variasjon i vegetasjon- og skogtyper. I myrområder er det betydelig innslag av eldre furuskog med lang kontinuitet og stor spennvidde mellom levende trær og ulike stadier av dødved. Det er betydelig innslag av gammelskogselementer i form av strukturrike gamle og grove grantrær. Langs marmorårer finnes partivis arealer med kalkpåvirket vegetasjon. Kalk gir her opphav til høgstaudeskog, lågurtskog-kalkskog og rikmyr. Kalkgranskog er oppført som en truet vegetasjonstype (VU).

Området har viktige kvaliteter knyttet til både gammel furuskog inklusive furuved, eldre granskog, myr og kalkgranskog, samt for arealkrevende naturskogsarter som lavskrike, hønsehauk (NT), tretåspett, svartspett og kanskje også kongeørn. Kelofuru på og langs myrer har et karakteristisk innslag av knappenåslav, med arter som tyrinål (NT) og blanknål (NT), samt *Pyrrhospora elabens* og druelav. Forekomstene av tyrinål er trolig viktige i nasjonal sammenheng. På kelofuru er det gjort av skorpelaven *Lecidea subhumida*, som er det eneste funnet i Skandinavia. Denne er ikke rødlistevurdert, men det er sannsynlig at den vil bli rødlistet grunnet voksesubstrat og internasjonal sjeldenhet. Området innehar et betydelig antall rødlistearter og det er registrert minst 33 rødlistearter (NT: 25 arter, VU: 4 arter, DD: 4 arter) innenfor området.

Området scorer høyt på flere parametere som gamle bartrær, både furu og gran, samt vegetasjonsvariasjon. Området scorer også høyt på mengde dødved, spesielt stående. En rekke funn av rødlistearter i flere organismegrupper gir en høy score på parameteren artsmangfold. Når det gjelder rikhet scorer området middels.

Utvidelsen av Danielåsen naturreservat har betydelige naturverdier knyttet til henholdsvis furu og gran, men også knyttet til rikskog og kalkskog, og ikke minst størrelse. Utvidelsen av Danielåsen naturreservat, sammen med eksisterende verneområde, vurderes å være nasjonalt verneverdig.

Andre interesser

Området ligger innenfor Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt og brukes til reindrift. Ifølge reindriftras arealbrukskart brukes området til høst- og høstvinterbeite, samt en viss grad også til sommerbeite.

Området som er foreslått vernet er stort, men inneholder mye myr og skrinn furuskog, spesielt i den sørlige delen av området. I dalgangene er det noe mer gran der det er rikere jord. Det er mye stående volum på grunn av at arealet er stort, men under halvparten av skogen er produktiv (Hauglin, Belbo og Granhus 2021). Statsforvalteren vurderer at området har begrenset til middels betydning for skogbruket.

Tekniske inngrep

Innenfor området går det to traséer for høyspentlinjer – en i nord-sørgående retning øst i området, og en i retning øst-vest nord i området. I vest går det skogsbilvei umiddelbart utenfor området. Fra sør går det en traktorveg inn mot området. Flatehogd skog og ungskog er i all hovedsak grenset ut. I vest har det imidlertid vært enkelte plukkhogster og småflatehogster i nyere tid, og slike arealer anses som restaureringsarealer.

Planstatus

Hele området har LNFR-status i kommuneplanens arealdel.

Skogbruksopplysninger

Prod. areal	Tot. areal	Estimert totalt stående volum (m ³)	Estimert produktivt volum (m ³)	Nøkkelbiotop eller A-lokalitet (daa)	Driftsveilegde (m)
4000 daa	8746 daa	18000	15600	3059	1500

Mer informasjon om naturverdier i Narinbasen:

http://lager.biofokus.no/omraadebeskrivelser/Statskog2018_DanielaasenNRutv.pdf og <https://www.statsforvalteren.no/siteassets/fm-nordland/dokument-fmno/miljo-og-klima-dokumenter/verneomrader/naturverdier-tilgrensende-kartleggingsomrader-registrert-i-2018-pa-statsgrunn-i-nordland.pdf>.

Lokalitet 5: Grytåvatnet

KOMMUNE:	Vefsn
FYLKE:	Nordland
VERNEKATEGORI:	Naturreservat
VERNEVERDI	**
AREAL:	3 099 daa
HØYDE OVER HAVET:	175 - 520 m.o.h.
BERØRTE EIENDOMMER:	245/2

Områdebeskrivelse

Grytåvatnet ligger øst for grenda Grytåa i Vefsn kommune. Lokaliteten omfatter hele lia nord for vannet i tillegg til et område rundt den østre enden av vannet, og over Eidet mot Hundålvatnet noen kilometer lenger øst.

Området har stor topografisk variasjon. Landskapet er bratt langs det meste av vatnet, med bergflåg, rasmarker og flere skarpt avsatte bekkedaler som Hopadalen og Almskardet. Den østligste delen av vatnet svinger mot sør, og rundt her er landskapet flatere over mot Hundålvatnet i nord. Verneforslaget er avgrenset av vannet i sør, snaufjell i nord, og ellers av andre eiendommer.

Berggrunnen i nesten hele området er dominert av glimmergneiser og glimmerskifer. Helt i øst på Eidet er det et større parti med granitt og granodioritt. Løsmassene består for det meste av skredmaterialer og bart fjell langs store deler av vatnet. I øst finnes et større parti med morenematerialer. Dette er spor etter et gammelt smeltevannsløp, og noe av morenematerialene her er karakterisert som elve- og bekkeavsetninger. Langs de østlige delene av vatnet er det også varierende innslag av torv, myr og humusdekke.

Verneinteresser

Området er middels stort og med forholdsvis variert vegetasjon og mange arter som indikerer rikere vegetasjonstyper. Det er registrert en stor naturtypelokalitet med eldre furuskog, og ett område med høgstaudebjørkeskog. I tillegg er en mindre eldre ospesuksesjon skilt ut som egen naturtype. Spredt finnes områder med gammel granskog med en viss kontinuitet i dødved og et visst innslag av gammelskogselementer, for det meste i form av stående og liggende død ved.

Området er middels stort og huser stor variasjon og en del kvaliteter knyttet til ulike naturtyper som gammel granskog, gammel furuskog og rik gammel ospeskog. I tillegg er det flere mindre bekkedaler i området. Gubbeskjegg (NT) forekommer på gran der denne finnes i de østlige delene av området. Partivis har denne god dekning på trærne. Det samme gjelder for groplav, som forekommer spredt på tynne kvister av gran. Også en art som huldrelav (NT) er forholdsvis vanlig under rothalsen av gran flere steder. I øst er det også mye gammel furugadd. Det er dødved i alle nedbrytningsfaser her, og potensiale for arter knyttet til dødved av furu er godt, og da særlig av sopp og lav. Innenfor området finnes også partier med rike sig og små fuktige, kalkrike bergvegger dominert av basekrevende karplanter. Slike områder kan huse en interessant mosefora. I tillegg finnes i øst noen mindre områder med rike ospebestander. Her ble arter som blåfittlav, skorpefittlav (NT), vedalgekølle (NT) og begerfingersopp registrert. Også partivis knyttet til høgstaudekogene vest i området finnes godt utviklede Lobarion-samfunn der arter som lungenever og skrubbenever opptrer i store mengder. Skogen i vest er dominert av boreal lauvskog og mindre partier også av alm (VU). Totalt er det registrert 7 rødlistede arter (2 karplanter, 4 lavarter og 1 sopp) innenfor verneforslaget. Området vurderes samlet sett som regionalt verneverdig.

Andre interesser

Området ligger innenfor Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt og brukes til reindrift. Ifølge reindriftnas arealbrukskart brukes området til vårbeite. Området er en viktig brikke i flyttingen mellom vinterbeitene og vår-/sommerbeitene.

Det går en kraftlinje gjennom søndre del av verneområdet, eid av Helgeland Kraft Nett AS.

Grytåvatnet er et relativt stort område, men har lite produktiv skog sammenlignet med størrelsen (Hauglin, Belbo og Granhus 2021). I rapporten til NIBIO er driftsveilengde vurdert som kort, men det er kun vei fra Gytåa og opp til Grytåvatnet, denne veien er ikke tilknyttet det øvrige veinettverket og tømmer må eventuelt fraktes med lekter fra Grytåa. Statsforvalteren vurderer at området har begrenset betydning for skogbruket.

34

Tekniske inngrep

Grytåvatnet ble i 1963 regulert med nesten 30 meter, og vatnet fra Hundålvatnet i øst er ført hit via en tunnel. En mindre elv, samt vatnet Laksen i Grønlidalen sørøst for Grytåvatnet er regulert i løpet av de senere årene. I forbindelse med dette småkraftverket er det bygd vei inn langs sørsida av vatnet. Ei mindre bu ligger nede ved vatnet øst i området og ei stor kraftlinje går fra kraftverket i Grytåa. Denne krysser Grytåvatnet og fortsetter over Eidet til Hundålvatnet før den fortsetter i retning Mosjøen. Det er stedvis svake spor etter kjøring med firhjuling i terrenget, trolig mest i forbindelse med linjerydding.

Planstatus

Hele området har LNF-status i kommuneplanens arealdel, men området som ligger nærmest vannet er åpnet for spredt ervervsbebyggelse. Det er satt strenge lokaliseringkriterier, hvor blant annet hensyn til naturmangfold er fremmet.

Skogbruksopplysninger

Prod. areal	Tot. areal	Estimert totalt stående volum (m ³)	Estimert produktivt volum (m ³)	Nøkkelpbiotop eller A-lokalitet (daa)	Driftsveilengde (m)
1100 daa	3099 daa	7200	4700	1070	800

Mer informasjon om naturverdier i Narinbasen:

http://lager.biofokus.no/omraadebeskrivelser/Statskog2018_Grytaavatnet.pdf og

<https://www.statsforvalteren.no/siteassets/fm-nordland/dokument-fmno/miljo-og-klima-dokumenter/verneomrader/naturverdier-tilgrensende-kartleggingsomrader-registrert-i-2018-pa-statsgrunn-i-nordland.pdf>.

Høringsforslag - Grytvåvatnet naturreservat

Vefsn kommune, Nordland fylke

 Foreslått vernegrense

Målestokk A4: 1:30 000

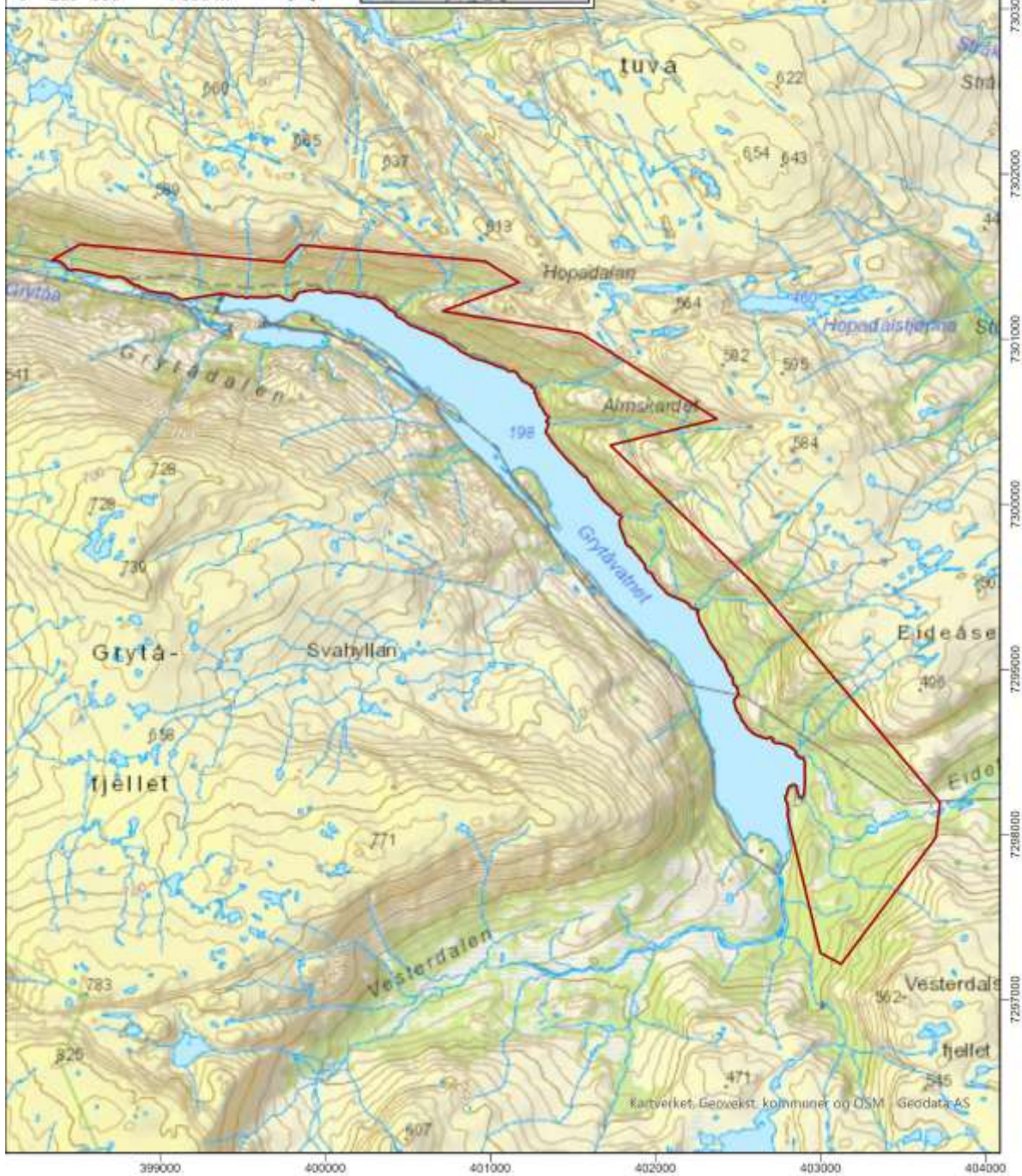
Kartgrunnlag: NS0, Statens Kartverk

Tillatelse: NorgeDigitalt

Projeksjon: Euref 89, sone 33N

Kartproduksjon: Fylkesmannen i Nordland

0 250 500 1 000 m

Lokalitet 6: Holmvassdalen (Utvidelse av Holmvassdalen naturreservat)

KOMMUNE:	Grane
FYLKE:	Nordland
VERNEKATEGORI:	Naturreservat
VERNEVERDI (inkl. eksisterende verneområde)	****
AREAL:	15 242 daa
HØYDE OVER HAVET:	200 - 640 m.o.h.
BERØRTE EIENDOMMER:	1/1 og 3/1

36

Områdebeskrivelse

Utvidelsen av Holmvassdalen naturreservat sine grenser består av fire delområder der de to vestre ligger i tilknytning til Gåsvasselva. Det sørøstre delområdet ligger vest for Litl-Majavatnet, mens det nordøstre ligger vest for Storsvenningvatnet og Kjerringvatnet.

Topografien i utvidelsesarealet er for det meste rolig og uten dramatiske terrengformasjoner. I vest er Jordbruelva et nokså dypt nedskåret vassdrag med flere bratte korte sidekløfter. Terrenget hever seg noe bratt østover til det treffer vannskillet til selve Holmvassdalen. I nordvest dominerer slake lisider mellom reservatgrensa og vassdraget med kløftemiljøet langs Kjerringelva som avvikende trekk. I sørøst dominerer nokså bratte men korte lisider ned mot vassdraget, mens det i sørøst flater ut mot Stor-Majavatnet.

I vest grenser utvidelsen til fylkesvei 76. I øst grenser utvidelsen mot et større vassdrag og delvis E6, noe som medfører at grensene i stor grad følger naturlige grenser mot ikke skogvokst areal.

Berggrunnen i vestre del består hovedsakelig av glimmergneis/glimmerskifer, og det er flere striper av kalkspatmarmor, og helt i vest litt kalkglimmerskifer/kalksilikatgneis. Det er nok en del mer kalkberggrunn enn det som vises på kartet, noe som er observert mange steder i landskapet.

Verneinteresser

Utvidelsesområdet til Holmvassdalen naturreservat er et stort område med meget stor variasjon i vegetasjon- og skogtyper. Området domineres av granskog, men det er også større partier med dominans av furuskog og barblandingsskog. Det finnes spredte innslag av ospeskog, selje og gråorskog. Kalkgranskog (VU) finnes utbredt i hele området, både med lågurtutforming og høgstaudeutforming. I tillegg finnes sesongfuktig kalkfuruskog (VU), som ikke finnes innenfor det eksisterende reservatet. Innslag av rikmyrer, kalkrike sig og bekkekløfter med fosserøymiljø bidrar til den store variasjonen i verdifulle miljøer. Innenfor de foreslåtte utvidelsesområdene av Holmvassdalen naturreservat er det registrert 43 naturtypelokaliteter. Området har også et rikt og variert artsmangfold, og det er gjort funn av minst 44 rødlistearter innenfor området. Karplantefloraen er rik, noe som gir potensial for variert insektsfauna og arter knyttet til blomsterplanter. Det er gjort flere funn av krevende og rødlistede billearter knyttet til dødved av furu. Det er funnet mange rødlistearter som knyttet til dødved av furu og gammel granskog. Topparten for slike krevende miljøer er det sterkt trua arten taigabendellav (EN), som er funnet i området. Ellers er kalksoppfloraen rik og det finnes mange fuglearter som er tilknyttet gammelskogen i området. Området scorer høyt på urørthet, vegetasjonsvariasjon, topografisk variasjon, størrelse og arrondering. Områdene scorer middels på strukturelle parametere som mengde dødved, kontinuitet av dødved, samt gamle bartrær. Området scorer totalt sett middels-godt på rikhet, men scorer til gjengjeld fullt

på artsmangfold. Utvidelsesområdene til Holmvassdalen naturreservat vurderes som nasjonalt verneverdige. Sammen med Holmvassdalen naturreservat vurderes hele området som et nasjonalt verneverdig område, og svært viktig. Det er også å regne som et område verdifullt i internasjonal sammenheng.

Andre interesser

Området ligger i all hovedsak innenfor Voengelh-Njaarke reinbeitedistrikt. Ifølge reindriftas arealbrukskart brukes området til vårbeite, høstbeite og høstvinterbeite, samt en viss grad også til sommerbeite. I området nedstrøms Gåsvasselva og Jordbruelvas samløp berøres også Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt. Dette er ifølge reindriftas arealbrukskart sommer-, høst- og høstvinterbeiter. Spesielt på østsiden er områder som reinbeitedistriktet har mye aktivitet i. I disse områdene er det mange flyttleier og reinen flyttes mellom sommerbeiter på Kappfjellet og i Holmvassdalen.

I utvidelsen av Holmvassdalen er det mye skinn furuskog med lite stående volum i de sørligste utvidelsesområdene. På vestsida er det hovedsakelig bjørkeskog. Det er noe produktiv granskog lengst nord i det foreslåtte verneområdet. Her er det noe skog som er viktig i skogbrukssammenheng. Utvidelsesområdet har til sammen stort stående volum (Hauglin, Belbo og Granhus 2021), men arealet er også svært stort. Statsforvalteren vurderer det slik at store deler av utvidelsesområdet har liten verdi for skogbruket, spesielt bjørkeskogen i vest, og furuskogen i de sørlige delene av området. Granskogen i nord kan nok ha noe betydning for skogbruket. Vi vurderer derfor at området som helhet har begrenset til middels betydning for skogbruket, men at det varierer geografisk.

Tekniske inngrep

Med unntak av tidligere nevnte hogster er det få teknisk inngrep i området. En skogsbilvei går inn til den tidligere jernbanestasjonen Holmvassåsen, innenfor dagens reservat. I vest går fylkesvei 76 på en 380 meter lang strekning gjennom området. I det eksisterende reservatet ligger det tre hytter, to bruer samt en gapahuk ved Meisfærtjøna.

Planstatus

Hele området har LNFR-status i kommuneplanens arealdel.

Skogbruksopplysninger

Prod. areal	Tot. areal	Estimert totalt stående volum (m ³)	Estimert produktivt volum (m ³)	Nøkkelbiotop eller A-lokalitet (m ³ /daa)	Driftsveilengde (m)
9000 daa	15242 daa	40400	37800	2759	900

Mer informasjon om naturverdier i Narinbasen:

http://lager.biofokus.no/omraadebeskrivelser/Statskog2018_HolmvassdalenNRutv.pdf og <https://www.statsforvalteren.no/siteassets/fm-nordland/dokument-fmno/miljo-og-klima-dokumenter/verneomrader/naturverdier-tilgrensende-kartleggingsomrader-registrert-i-2018-pa-statsgrunn-i-nordland.pdf>.

Høringsforslag - Utvidelse av Holmvassdalen naturreservat

Grane kommune, Nordland fylke

 Grense eksisterende vern

 Foreslått vernegrense

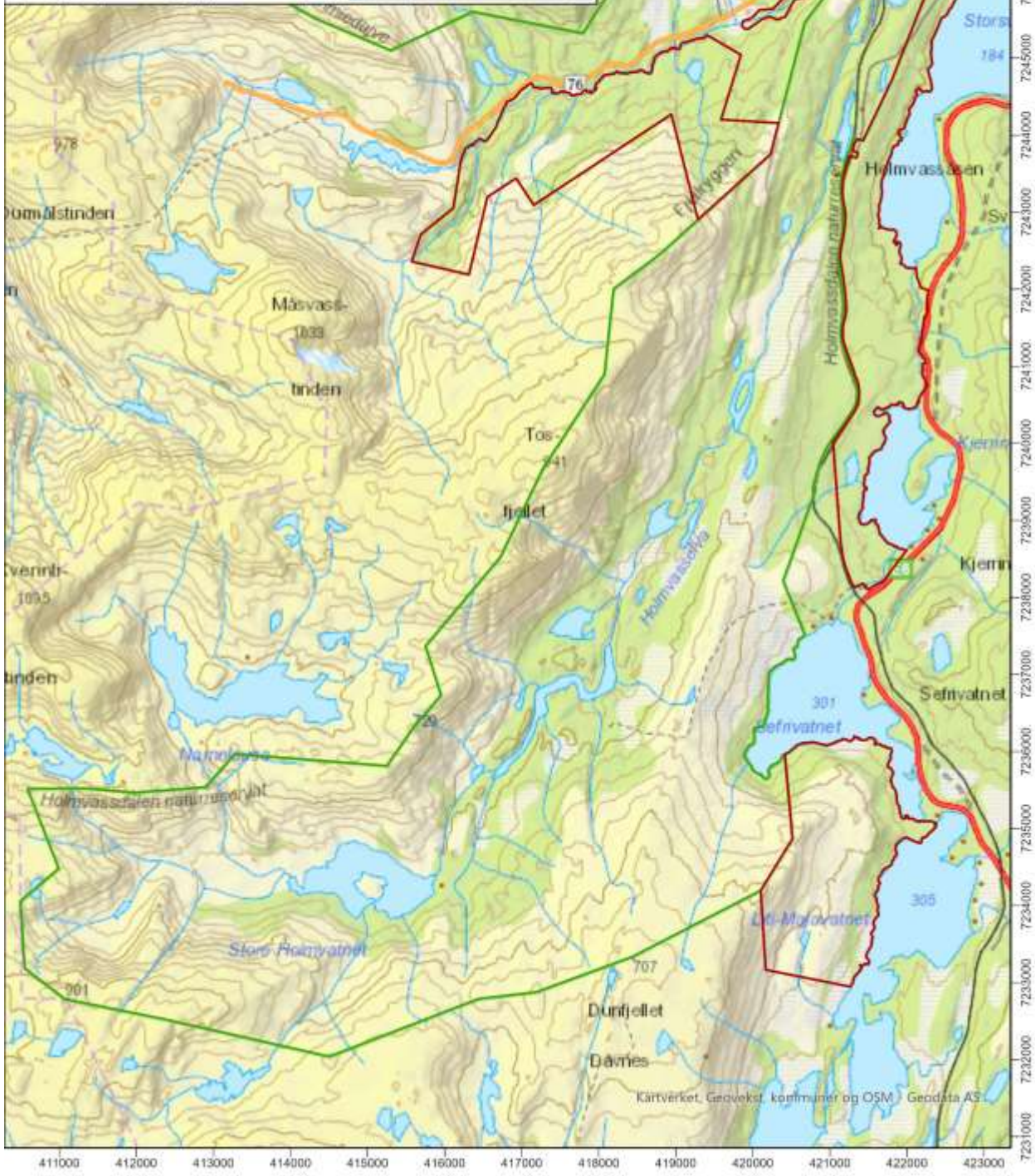
Målestokk A4: 1:65 000

Kartgrunnlag: N50, Statens Kartverk

Tillatelse: NorgeDigitalt

Projeksjon: Euref 89, sone 33N

Kartproduksjon: Fylkesmannen i Nordland

Lokalitet 7: Kappfjellmoen (Området ble kalt Vassåsen i oppstartsmeldinga)

KOMMUNE:	Grane
FYLKE:	Nordland
VERNEKATEGORI:	Naturreservat
VERNEVERDI	**
AREAL:	120 daa
HØYDE OVER HAVET:	90 - 150 m.o.h.
BERØRTE EIENDOMMER:	81/1

Områdebeskrivelse

Lokaliteten ligger langs sørsiden av Auster-Vefsna, 8-10 km øst for Trofors.

Området omfatter sørsiden av Austervefsna, samt småkuperte områder i skogområdene sør for elva. Austervefsna danner et lengre strykparti langs området og har delvis preg av elvejuv. Austervefsna løper her i vestlig og sørvestlig retning. I deler av området gjør dette at partier langs elva har en forholdsvis skyggefull beliggenhet. Mellom Stormotjønna og Kappfjellia løper det en liten bekkekløft i nordvestgående retning. Mot nord er grensen lagt langs elvebredden langs Austervefsna. I retning bort fra elvebredden er området i hovedsak avgrenset mot mer hogstpåvirket skog, selv om det av arronderingsmessige grunner er inkludert noe yngre skog og skog i optimalfase.

Berggrunnen i området består av glimmergneiser, glimmerskifer og marmor. Ved Kappfjellia er det innslag av marmor langs elvebredden og i bergvegger opp fra elva. Også langs bekkekløfta og nordøst i området er det baserike bergartsinnslag (glimmerskifer).

Verneinteresser

Området er relativt lite og omfatter naturtypene kalkgranskog, øvrig baserik skog, samt humide miljøer i en mindre bekkekløft og langs Auster-Vefsna. Området har på tross av lite areal, nokså store naturverdier. Dette gjelder fuktige baserike bergvegger, bekkekløftmiljøer med et begrensa innslag av boreal regnskog. På artssiden gjenspeiles dette med temmelig stor variasjon i krevende arter i flere artsgrupper. Det er spesielt baserike innslag og humide forhold langs Auster-Vefsna som utmerker seg som viktig for artsmangfoldet. Baserike forhold gjør seg særlig gjeldende i form av berg langs elvebredden ved Kappfjellia. Her ble det gjort funn av begerblygmose (VU) på marmorberg langs elva, i tillegg til flere kalkkrevende moser. I sprekker og på berghyller forekommer for øvrig en del basekrevende karplanter. Nordøst i området er berggrunnen jevnt over fattigere, men mindre innslag av baserike forhold forekommer også her. I rike sig ble det her funnet en bestand av gulmyrull (VU). I de rikere partiene er det ellers potensiale for enkelte krevende jordlevende sopp. Gamle seljer i humid miljø ut mot Auster-Vefsna har særlig verdi for arter i Lobarion-samfunnet. Her ble fossenever (VU) funnet i området nedstrøms strykene i Auster-Vefsna. Det er registrert 7 rødlistearter innenfor verneforslaget. Området vurderes med denne bakgrunn å være regionalt verneverdig.

Andre interesser

Kappfjellmoen ligger innen Voengelh-Njaarke reinbeitedistrikt. Ifølge reindrifas arealbrukskart brukes området til vår-, høst- og høstvinterbeite.

Kappfjellmoen er hovedsakelig en bekkekløft med relativt mye produktiv skog (Hauglin, Belbo og Granhus 2021). Det er imidlertid ikke så stort, og grunnet relativt bratt terreng ned mot Vefsna og Kappfjellbekken vil imidlertid store deler av området være vanskelig tilgjengelig for skogsdrift. Statsforvalteren vurderer området til å ha begrenset betydning for skogbruket.

Tekniske inngrep

Det er ingen tekniske inngrep i området.

Planstatus

Hele området har LNFR-status i kommuneplanens arealdel.

Merknader

Forvaltningsområdet er redusert i størrelse for å unngå å inkludere større arealer med ungskog, skog i tidlig optimalfase og nyere hogstinggrep.

Skogbruksopplysninger

Prod. areal	Tot. areal	Estimert totalt stående volum (m ³)	Estimert produktivt volum (m ³)	Nøkkelbiotop eller A-lokalitet (daa)	Driftsveilengde (m)
100 daa	120 daa	1200	1200	11	600

40

Mer informasjon om naturverdier i Narinbasen:

http://lager.biofokus.no/omraadebeskrivelser/Statskog2018_Vassaasen.pdf

Lokalitet 8: Litlfiplingdalselva (Utvidelse av tidligere Litle Fiplingdalselva naturreservat)

KOMMUNE:	Grane
FYLKE:	Nordland
VERNEKATEGORI:	Naturreservat
VERNEVERDI (inkl. eksisterende verneområde)	***
AREAL:	2 472 daa
HØYDE OVER HAVET:	165 - 350 m.o.h.
BERØRTE EIENDOMMER:	70/1, 73/1 og 74/1

42

Områdebeskrivelse

Området ligger i all hovedsak mellom Jerpåsen og Litlfiplingdalselva, nordvest i Grane kommune. I vest grenser lokaliteten mot Litle Fiplingdalselva naturreservat.

Området består av vestvendte lisider med flere mindre åspartier og mindre myrpartier mellom. I sør finnes ei markert bekkekløft i tilknytning til det middels store vassdraget. Verneforslaget følger i nordvest grensa mot eksisterende naturreservat. Den er skarpt avgrensa mot yngre, flatehogd skog i nord og øst. I sør grenser området mot eldre skog.

Berggrunnen i området består for det meste av glimmergneis og glimmerskifer. I nordvest består den av kalkspatmarmor. Terrenget er stort sett dekket av tynn morene, noe torv og forvittringsmateriale.

Verneinteresser

Jerpåsen-Litle Fiplingdalselva er et middels stort område i mellomboreal sone dominert av gammel barskog og som grenser mot Litle Fiplingdalselva naturreservat. Det har nokså stor variasjon i vegetasjon- og skogtyper, i spennet fra blåbærgranskog og bærlyngdominerte furuskoger til mindre partier med kalkhøgstaude og kalklågurtskog. Området har en spesiell og interessant historie med stormfelling og skogbrann på 1800-tallet, og disse preger skogbildet fortsatt i dag. Mengden av død ved er høy i det aller meste av området, både av furu og gran, og alle nedbrytningsstadier er godt representert. Herskende tregenerasjon ser ut til å være omlag 160 år, noe som stemmer godt med sannsynligheten for opphav etter spiring etter brannen. Flere spredte mindre ospesholt kan også ha sitt opphav i tidligere branner. Sett i sammenheng med eksisterende naturreservat vil det tilføre nye naturtyper til området som ikke finnes der fra før. Lokaliteten har et variert artsmangfold grunnet nokså store variasjoner i skogtyper og dominans av eldre skog. Den har pr. i dag forholdsvis få påviste interessante vedboende sopp, men det er et bra potensial for at det finnes flere krevende arter. Fjellgrankjuka (VU) er hittil mest krevende arten av vedsoppsom ble funnet i området. Mest interessant er forekomsten av *Rhynchostoma minutum* på hard ved på stående rogn og osp. Dette er en art som har få norske funn. Kalkkrevende markboende sopper kan finnes i rikpartier, men det er hittil dårlig undersøkt. Området har nokså store areal med eldre naturskog i mellomboreal sone, noe som medfører at det har verdi for arealkrevende naturskogsarter som tretåspett, og trolig flere andre arter. Området scorer høyt på urørthet, mengde og kontinuitet av dødved, samt middels på variasjon i vegetasjon, arter, topografisk variasjon og gamle trær. Området vurderes som nasjonalt verneverdig.

Andre interesser

Foreslått utvidelse av Litlfiplingdalselva ligger innen Voenghel Njaarke reinbeitedistrikt. Ifølge reindriftas arealbrukskart brukes området som vår-, høst- og høst-vinterbeite.

Utvidelsen av Litlfiplingdalselva er et relativt stort område med mye stående volum, og en ganske stor andel av skogen er produktiv (Hauglin, Belbo og Granhus 2021). Statsforvalteren vurderer området som viktig for skogbruket.

Tekniske inngrep

Det går en kraftledning gjennom den sørlige delen av området.

Planstatus

Mesteparten av området som foreslås for vern har LNFR-status i kommuneplanens arealdel. Det berører marginalt et LNFR-område som åpner spredt bebyggelse på vestsida av Litlfiplingdalselva, i den sørlige delen av det foreslåtte verneområdet. Gjennom en bestemmelse er det fastsatt et byggeforbud på 100 m langs vassdraget, og det er dermed ikke hjemmel i planen for å bygge innenfor det foreslåtte verneområdet.

Skogbruksopplysninger

Prod. areal	Tot. areal	Estimert totalt stående volum (m ³)	Estimert produktivt volum (m ³)	Nøkkelbiotop eller A-lokalitet (daa)	Driftsveilengde (m)
2100 daa	2472 daa	15600	15200	1454	900

Mer informasjon om naturverdier i Narinbasen:

http://lager.biofokus.no/omraadebeskrivelser/Statskog2018_Jerpaasen-LitleFiplingdalselva.pdf og <https://www.statsforvalteren.no/siteassets/fm-nordland/dokument-fmno/miljo-og-klima-dokumenter/verneomrader/naturverdier-tilgrensende-kartleggingsomrader-registrert-i-2018-pa-statsgrunn-i-nordland.pdf>.

Høringsforslag - Litfiplingdalselva naturreservat

Grane kommune, Nordland fylke

 Grense eksisterende vern

 Foreslått vernegrense

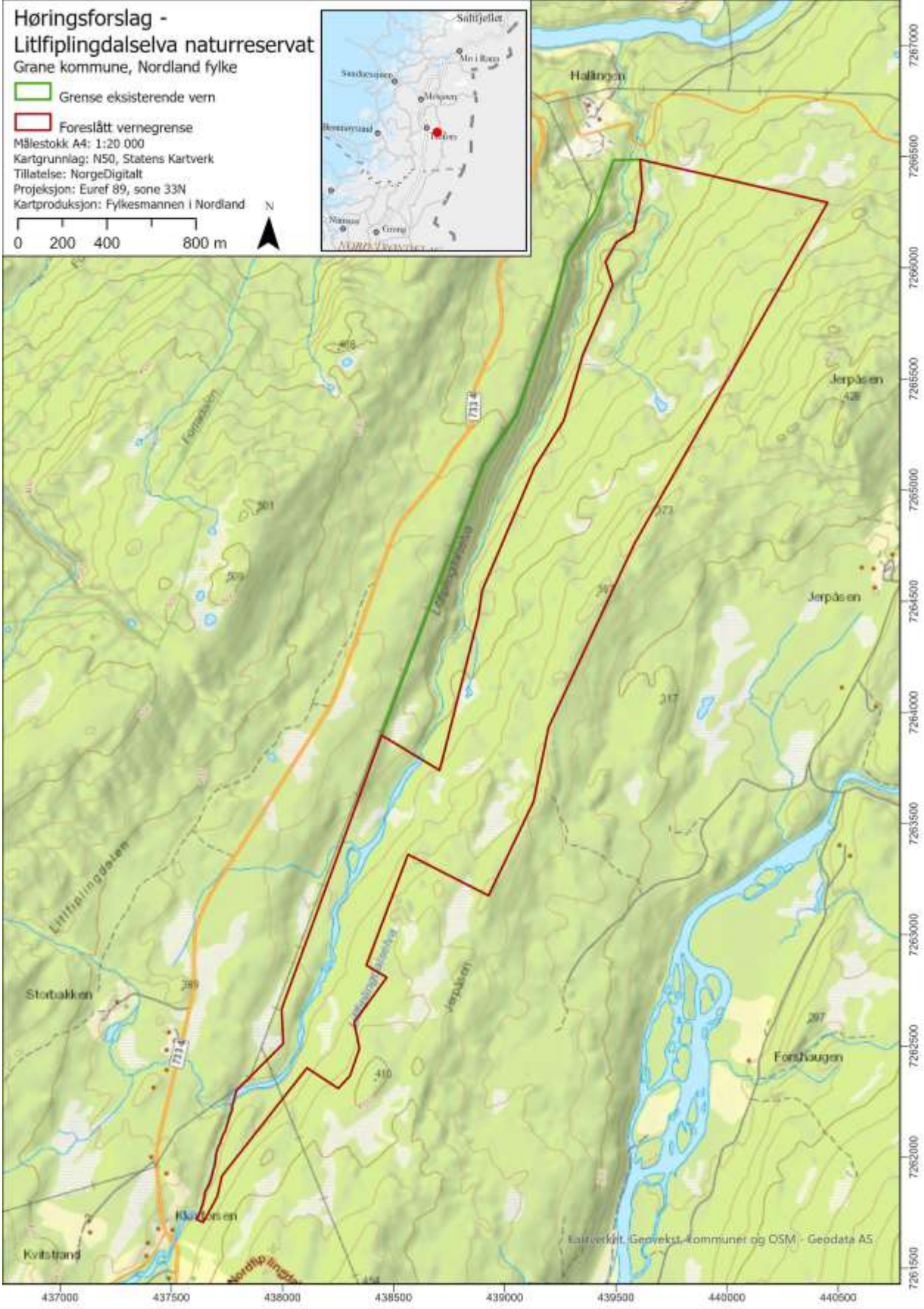
Målestokk A4: 1:20 000

Kartgrunnlag: N50, Statens Kartverk

Tillatelse: NorgeDigitalt

Projeksjon: Euref 89, sone 33N

Kartproduksjon: Fylkesmannen i Nordland

Lokalitet 9: Litlfjellet

KOMMUNE:	Grane
FYLKE:	Nordland
VERNEKATEGORI:	Naturreservat
VERNEVERDI	**
AREAL:	926 daa
HØYDE OVER HAVET:	380 – 580 m.o.h.
BERØRTE EIENDOMMER:	63/1 og 63/130

Områdebeskrivelse

Lokaliteten som ei smal stripe opp mot tregrensa på Litlfjellet, øst for Majavatn, i Grane kommune.

Området er hovedsakelig slakt til litt bratt vestvendt og har nokså ensartet terreng. Verneforslaget består av en nokså smal stripe med skog øverst opp mot tregrensa i øst. Mot vest er det en skarp grense mot ferske flatehogster eller klart yngre granskog.

Berggrunnen i området består av glimmerneis og glimmerskifer.

Verneinteresser

Verneforslaget består av ei nokså smal stripe skog øverst opp mot tregrensa, og omfatter det som er igjen av intakt gammalskog på vestsida av Litlfjellet øst for Majavatn. Noen få svake signalarter som svartsoneskjuge (NT) og gubbeskjegg (NT) ble funnet flere steder. Rundhodenål (EN), sukkernål (NT) og gråotbeger (VU) var registrert tidligere. Dette er et spesialområde med konsentrasjon av sjeldne arter som ikke er funnet så mange andre steder. Blant annet arten *Pertusaria maccroryae* og den nybeskrevne arten *Miriquidica majae*. I søndre del er det også tidligere registrert skorpeglye (VU). Blandt markboende sopp er det registrert noen kalkkrevende arter i høystaude- og lågurtgranskog, men det er noe usikkerhet omkring potensial for rødlistearter i denne gruppa. Det er ellers kartlagt en rekke andre skogsopp, karplanter, insekter, karplanter og lav innen verneforslaget. Under kartleggingen av området i 2018 ble det registrert 5 rødlistearter innenfor verneforslaget (1 EN, 2 NT og 2 VU). I etterkant av oppstartsmeldingen er det registrert 3 nye rødlistearter innenfor verneforslaget (1 VU, 2 NT). Området scorer lavt på areal og arrondering, middels på urørthet, lavt til middels på gammelskogsparameterne, middels på rikhet og vegetasjonsvariasjon, men høyt på artsmangfold. Med denne bakgrunn settes verdien til regionalt verneverdig.

Andre interesser

Det foreslåtte verneområdet ligger innen Voengelh-Njaarke reinbeitedistrikt. Ifølge reindrifts arealbrukskart brukes området til beite vår, sommer, høst og høstvinter. Langs østsiden av reservatet, over selve Litlfjellet, går det en flyttelei som berører nordre del av det foreslåtte verneområdet.

Litlfjellet ligger hovedsakelig over 400 m.o.h., men har til tross for dette en stor andel produktiv skog. Det stående volumet er ikke så stort, men skogen er hogd i nedkant av det foreslåtte området, så driftsveien vil være kort. Statsforvalteren vurderer området til å ha middels betydning for skogbruket.

Tekniske inngrep

Det er ingen tekniske inngrep i området, men området bærer preg av tidligere og nyere tiders hogst.

Planstatus

Området har hovedsakelig LNFR-status i kommuneplanens arealdel, men kommer i marginal berøring med kommunale tomteplaner for Majavatn i den nordvestre delen av det foreslåtte verneområdet. Her er det muligens båndlagt for fremtidig planlegging.

Merknader

Verneforslaget inkluderer privat eiendom 63/130, som er tilbudt for frivillig vern.

Skogbruksopplysninger

Prod. areal	Tot. areal	Estimert totalt stående volum (m ³)	Estimert produktivt volum (m ³)	Nøkkelpbiotop eller A-lokalitet (m ³ /daa)	Driftsveilengde (m)
800 daa	926 daa	5100	5000	56	900

Mer informasjon om naturverdier i Narinbasen:

http://lager.biofokus.no/omraadebeskrivelser/Statskog2018_Litlfjellet.pdf og

<https://www.statsforvalteren.no/siteassets/fm-nordland/dokument-fmno/miljo-og-klima-dokumenter/verneomrader/naturverdier-tilgrensende-kartleggingsomrader-registrert-i-2018-pa-statsgrunn-i-nordland.pdf>.

Høringsforslag - Litlfjellet naturreservat

Grane kommune, Nordland fylke

 Foreslått vernegrense

 Område tilbudt for frivillig vern

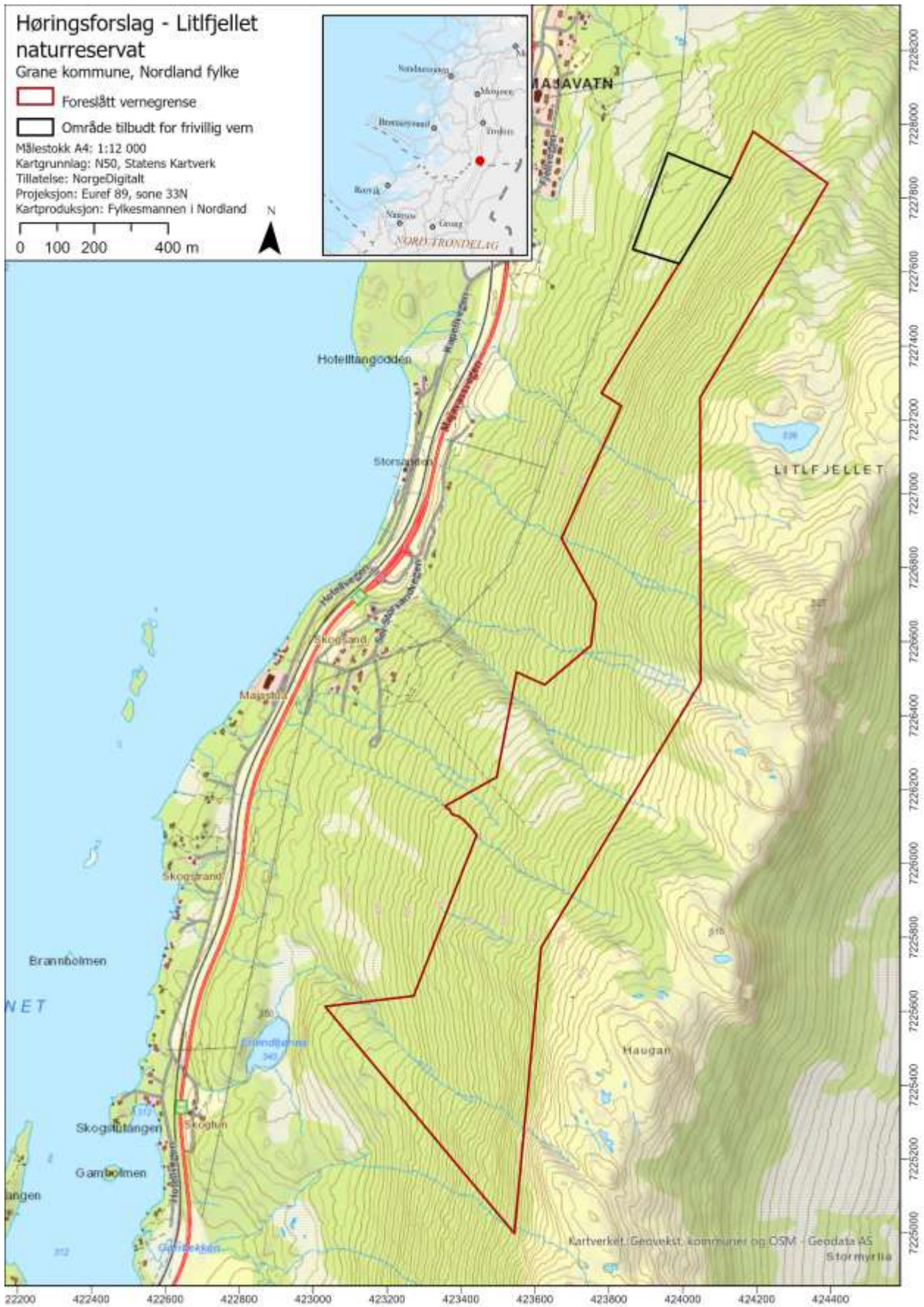
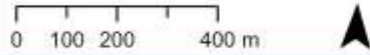
Målestokk A4: 1:12 000

Kartgrunnlag: N50, Statens Kartverk

Tillatelse: NorgeDigitalt

Projeksjon: Euref 89, sone 33N

Kartproduksjon: Fylkesmannen i Nordland

Lokalitet 10: Lomsdal-Visten (Utvidelse av Lomsdal-Visten nasjonalpark)

KOMMUNE:	Grane
FYLKE:	Nordland
VERNEKATEGORI:	Naturreservat
VERNEVERDI	***
AREAL:	3 153 daa.
HØYDE OVER HAVET:	260 - 584 m.o.h.
BERØRTE EIENDOMMER:	52/1 og 55/1

48

Områdebeskrivelse

Det er to områder som foreslås som en utvidelse av Lomsdal-Visten nasjonalpark. Det ene området ligger ved østre del av Stavassdalen, sørvest for Trofors i Grane kommune. Dette området omfatter areal ved Dempa på sørsiden av Stavasselva. Det andre området ligger i sørenden av nasjonalparken og omfatter kollen Bjørkåsen på nordsiden av Jordbruelva. Dette området var tidligere kartlagt som en del av området som er foreslått som en utvidelse av Holmvassdalen naturreservat.

I Stavassdalen består landskapet i sør og vest av bratte nordvendte lisider, mens i nord og øst i Dempa, er landskapet igjen rolig. Foreslått utvidelse grenser til eksisterende nasjonalpark i sør/sørvest, til skog- og myrområder i nord og til kulturskog i øst. I nord grenser området nesten mot Stavasselva naturreservat. Vest for Jordbruelva grensende mot nasjonalparken er terrenget slakt, men med den markerte kollen Bjørkåsen.

Berggrunnen i området i Stavassdalen er dominert av glimmergneis og glimmerskifter, samt striper av kalkspatmarmor i vest. I området som er foreslått utvidet i sørenden av nasjonalparken består berggrunnen av kalkspatmarmor.

Verneinteresser

Foreslått utvidelse av Lomsdal-Visten nasjonalpark er fordelt på to områder; en ved Dempa i Stavassdalen og en ved Bjørkåsen, sør for Lomsdal-Visten nasjonalpark. De to områdene har litt forskjellige naturverdier og er beskrevet hver for seg i teksten under.

Dempa: Lokaliteten består av gammel furuskog, utforming høyereliggende gammel furuskog. Dominerende vegetasjonstyper i området er røsslyngfuruskog og fattigmyrer, stedvis blåbærskog og bærlyng-barblandingskog. Det er innslag av grunnlendt lavfuruskog på småkoller med berg fram i dagen. Det er lite lyse hengelaver i området, trolig grunnet hard vindpåvirkning, men gubbeskjegg (NT) finnes sparsomt i mer vindbeskytta partier. Tyrikjuka (NT), hornskinn (NT), og furuplett (NT) er påvist mange steder og virker være ganske vanlig på furulæger. Stor hengepigg (NT) er også funnet på furulæger. Dette er en regional stor lokalitet dominert av gammel furuskog som tildels har bra forekomster av liggende og stående dødved i mange nedbrytningsstadier. Nebbmunnen *Cixidia lapponica* er funnet i Dempa, og dette er det eneste funnet Nordenfjells. Det er gjort få funn av denne i Norge, og kun to av disse ligger innenfor ett reservat (begge i Vestfjella NR i Østfold).

Bjørkåsen: Dette området ligger i en liten dal på vestsida av Bjørkåsen. Her er det registrert kalkgranskog og gammel granskog. Kalkgranskog er en rødlista naturtype. Kalkgranskogen er preget av et typisk karstlandskap med mye sprekker i berget og bekker som forsvinner ned i grunnen. Karplantefloraen er rik, og det er trolig godt potensial for rødlista kalkkrevende markboende sopp. Noen få gammelskogarter ble registrert: tretåspett, skrukkelav og kvaebeger. I gammelskogen var det spredte, gamle, krokete grantrær med vridde stammer og greiner og en del læger, gadd og høystubber som er dannet av slike gamle trær. Registrerte arter er sukkerlav (NT), duftskinn og merker etter tretåspett.

Områdene scorer lavt-middels på kontinuitet i dødved, gamle bar- og løvtrær og treslagsvariasjon. For parameteren arter er det et nokså variert mangfold, samt lokalt kalkrik vegetasjon og kvaliteter knyttet til arealkrevende arter. For urørthet gis det høy score da dette er områder uten tekniske inngrep og med dominans av eldre skog. På grunn av at områdene er med på å danne en svært lang og i stor grad sammenhengende korridor av naturskog fra Trøndelag til Eiterådalen, vurderes området samlet sett å være en del av et nasjonalt verneverdig område.

Andre interesser

Foreslått utvidelse av nasjonalparken i Stavassdalen ligger innen Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt. Ifølge reindriftas arealbrukskart brukes området til vår-, sommer-, høst- og høstvinterbeite. Reinbeitedistriktet har mye aktivitet i Stavassdalen. Gjennom den foreslåtte utvidelsen går det en trekklei i nord-sør-retning, og like utenfor området i nord er det et oppsamlingsgjerde.

Ved Dempa er det hovedsakelig skrinns furuskog, dette området er på 3153 daa. Den sørlige delen av utvidelsen av nasjonalparken, Bjørkåsen, er på 568 daa og her er det større granskog med god bonitet, men dette området er ganske lite. Statsforvalteren vurderer det slik at utvidelsen av Lomsdal-Visten nasjonalpark ved Dempa vil ha liten betydning for skogbruket, mens utvidelsen av Lomsdal-Visten ved Bjørkåsen vil ha middels betydning for skogbruket.

Foreslått utvidelsesområde sør for nasjonalparken ligger innen Voengelh-Njaarke reinbeitedistrikt. Ifølge reindriftas arealbrukskart brukes området til vårbeite, høstbeite og høstvinterbeite, samt en viss grad også til sommerbeite.

Tekniske inngrep

Det er ingen tekniske inngrep i det foreslåtte utvidelsesområde.

Planstatus

Hele området har LNFR-status i kommuneplanens arealdel.

Skogbruksopplysninger

Prod. areal	Tot. areal	Estimert totalt stående volum (m ³)	Estimert produktivt volum (m ³)	Nøkkelbiotop eller A-lokalitet (daa)	Driftsveilengde (m)
1000 daa	3721 daa	8400	7000	1708	1100

Mer informasjon om naturverdier i Narinbasen:

Nordre del: http://lager.biofokus.no/omraadebeskrivelser/Statskog2018_Stavassdalen-Dempa.pdf

Søndre del: http://lager.biofokus.no/omraadebeskrivelser/Statskog2018_HolmvassdalenNRutv.pdf og <https://www.statsforvalteren.no/siteassets/fm-nordland/dokument-fmno/miljo-og-klima-dokumenter/verneomrader/naturverdier-tilgrensende-kartleggingsomrader-registrert-i-2018-pa-statsgrunn-i-nordland.pdf>.

Lokalitet 11: Mikkeljordmoen

KOMMUNE:	Hattfjelldal
FYLKE:	Nordland
VERNEKATEGORI:	Naturreservat
VERNEVERDI	***
AREAL:	337 daa
HØYDE OVER HAVET:	260 – 340 m.o.h.
BERØRTE EIENDOMMER:	86/1 og 87/1

Områdebeskrivelse

Lokaliteten ligger langs Susna mellom Pantdalsliforsen og et stykke nedenfor Mikkeljordfossen, 12 km sør for Hattfjelldal.

Lokaliteten består av et 900 m langt parti der Susna danner ei nord- og nordøstvendt, skarpt nedskåret elvekløft. Selve Mikkeljordmoen består av et slakt nord- til vestvendt terreng med grunne forsengkninger og dalsøkk som drenerer ned i elvekløfta til Susna. Ut mot kløftekanten er det et nordvendt og markert dalsøkk/nedsynkning med opprevete kalkbergskrenter inkludert. Det er mange elvestryk i lokaliteten og lengst i nord finnes fossen Pantdalsforsen. Lokaliteten grenser i nord mot store ungsogs- og hogstflatearealer på begge sider.

Berggrunnen består i vest av mørk, ofte finbåndet kalkstein. På østsiden finnes et lite parti dolomittkonglomerat.

Verneinteresser

Området har betydelige naturverdier knyttet til at dette er ei stor, velutviklet elvekløft med eldre, fuktig naturskog av gran, inklusive mindre partier med fosserøymiljøer. Området har interessant artsmangfold, særlig av lav, men også kalksopp og karplanter. Det er gjort funn av flere interessante karplanter som kalklok (NT), fjell-lok og nordlandsrørkvein. Mest spesielt når det gjelder artsmangfold, er funnet av lavarten grandråpelav som nylig (2017) er beskrevet som ny for vitenskapen. Av flere interessante arter, er det gjort funn av gammelgranskål på levende gamle grantrær og granstokkjuke og vasskjuke på liggende dødved av gran. Det er potensial for flere interessante bakkelevende rødlista sopp i kalkgranskogen, og påviste arter er mørkfibret vokssopp (VU) og isabellavokssopp (VU). Det er klart potensial for interessante moser og lav i de opprevete kalkbergskrentene langs elva. Mikkeljordmoen scorer gjennomgående høyt på strukturelle parametre som mengde dødved, gamle bartrær og løvtrær, samt topografisk variasjon, vegetasjonsvariasjon og rikhet. Området får også full score på urørthet/påvirkning og artsmangfold. Mikkeljordmoen vurderes som nasjonalt verneverdig.

Andre interesser

Mikkeljordmoen ligger innen Byrkje reinbeitedistrikt. Ifølge reindriftas arealbrukskart brukes deler av området til vårbeite.

Mikkeljordmoen er et lite område, men er veinært og ganske flatt. Det er gode forhold for skogsdrift og mesteparten av skogen produktiv (Hauglin, Belbo og Granhus 2021). Statsforvalteren vurderer at dette området har stor betydning for skogbruket.

Tekniske inngrep

Med unntak av spor fra tidligere hogster er det ingen tekniske inngrep i området.

Planstatus

Området på vestsida av elva har LNFR-status i kommuneplanens arealdel. Området på østsida av elva er regulert LNFR-område med spredt bebyggelse, men det er forutsatt at bebyggelse ikke skal komme i konflikt med naturverdier. Størstedelen av området som foreslås for vern er kartlagt som viktige naturtyper, og det vil derfor være i konflikt med planen å bygge her.

Merknader

På grunn av at det er privat grunn sør for det foreslåtte området er ikke hele bekkekløftlokaliteten inkludert i verneforslaget. Deler av dette området på nordøstsiden av elva er administrativt vernet av Statskog i 1970 som Vefsnmolia skogreservat.

52

Skogbruksopplysninger

Prod. areal	Tot. areal	Estimert totalt stående volum (m ³)	Estimert produktivt volum (m ³)	Nøkkelbiotop eller A-lokalitet (daa)	Driftsveilengde (m)
300 daa	337 daa	5000	4900	83	400

Mer informasjon om naturverdier i Narinbasen:

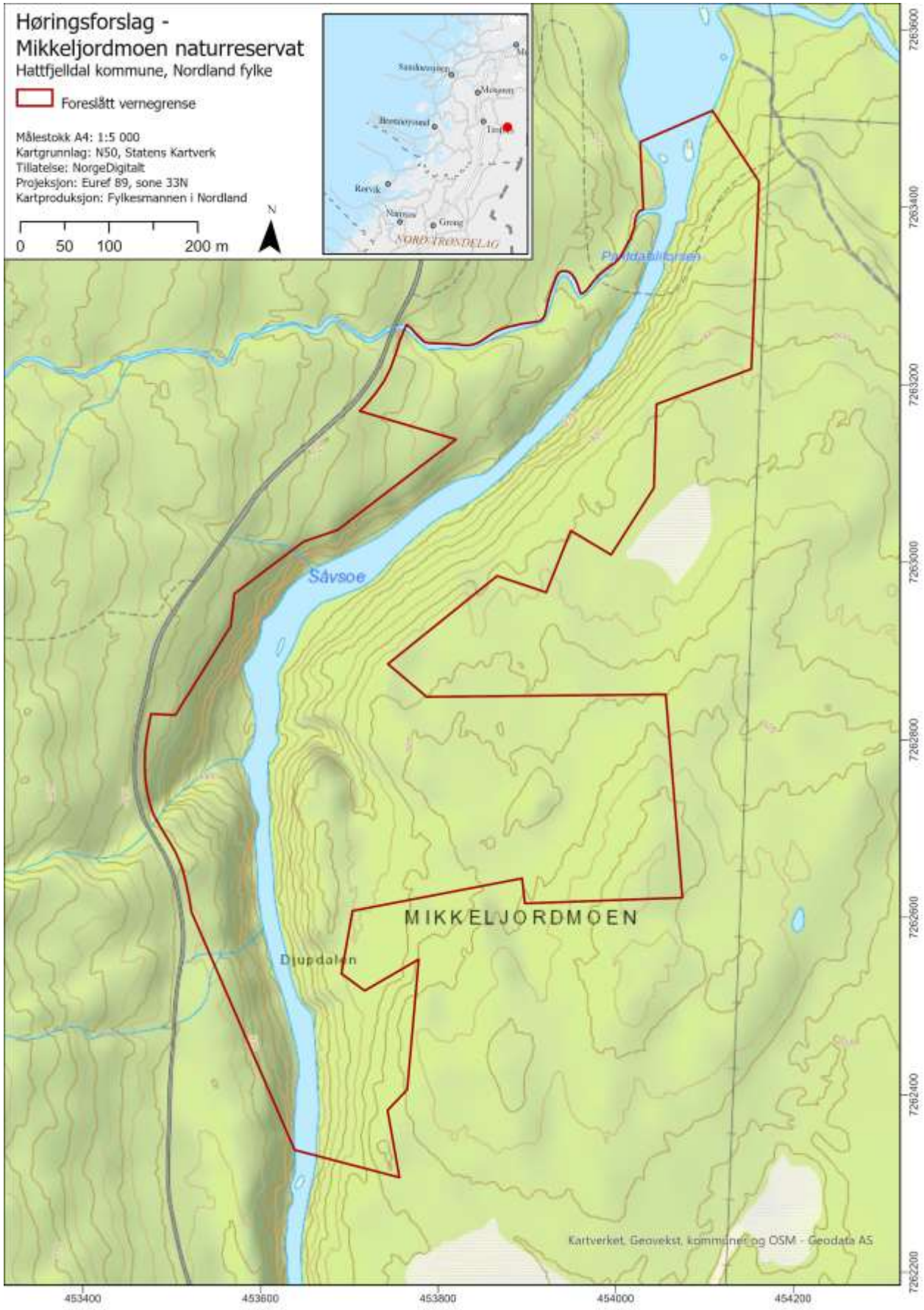
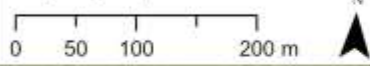
http://lager.biofokus.no/omraadebeskrivelser/Statskog2018_Mikkeljordmoen.pdf og

<https://www.statsforvalteren.no/siteassets/fm-nordland/dokument-fmno/miljo-og-klima-dokumenter/verneomrader/naturverdier-tilgrensende-kartleggingsomrader-registrert-i-2018-pa-statsgrunn-i-nordland.pdf>.

Høringsforslag - Mikkeljordmoen naturreservat Hattfjelldal kommune, Nordland fylke

 Foreslått vernegrense

Målestokk A4: 1:5 000
Kartgrunnlag: N50, Statens Kartverk
Tillatelse: NorgeDigitalt
Projeksjon: Euref 89, sone 33N
Kartproduksjon: Fylkesmannen i Nordland

Kartverket, Geovekst, kommuner og OSM - Geodata AS

Lokalitet 12: Olaåsen

KOMMUNE:	Vefsn
FYLKE:	Nordland
VERNEKATEGORI:	Naturreservat
VERNEVERDI	***
AREAL:	1106 daa
HØYDE OVER HAVET:	180 – 320 m.o.h.
BERØRTE EIENDOMMER:	86/1 og 87/1

54

Områdebeskrivelse

Lokaliteten ligger langt sør i Eiterådalen, lengst sør i Vefsn kommune, 3 mil sørvest for Mosjøen. Området strekker seg på vestsiden av Eiteråga fra Slettåsen i nord til Tverråsen i sør. I tillegg er deler av selve Eiteråga, med partier med flomskog, og noen mindre åser på østsiden av elva også inkludert i verneforslaget.

Området har stor topografisk variasjon. Landskapet vest for Eiteråga innenfor verneforslaget er preget av en lang rekke langsgående åser, gjennomskåret av bekkekløfter med bratte bergvegger og skrenter. Vest for åsene flater landskapet litt ut, før det igjen går bratt oppover mot snauffjellet. Tverråsen i sør ligger i østlig til vestlig retning. Området er avgrenset ut fra fem naturtypelokaliteter med gammel granskog, kalkskog og flommarksskog. I områdene rundt de avgrensede naturtypelokalitetene er det lagt vekt på vernekvaliteter i form av eldre skog som ikke er flatehogd, rik skog og myrskog/sumpskog. For det meste avgrenses området av store flatehogster, og i sør av en skogsbilvei.

Berggrunnen i området veksler mellom amfibolitt, kalkspatmarmor, kvartsitt/kvartsskifer, dioritt og granitt. Bekkekløftene som finnes her, er i stor grad skåret ned i kalkrike og bløte bergarter. Flere steder kommer skillene mellom de ulike bergartene svært tydelig til uttrykk i vegetasjonen.

Verneinteresser

Området er forholdsvis lite, men med mange kvaliteter knyttet til ulike naturtyper som kalkskog, gammel granskog, flomskog og rike myrtyper. Vegetasjonen er variert og her finnes mange arter som indikerer rikere vegetasjonstyper. Den topografiske variasjonen er stor, og hele området preges av et kollete landskap med flere markerte bekkekløfter og mindre partier med karstlandskap. Det er et varierende innslag av gammelskogselementer i form av strukturreike gamle og grove grantrær, stående og liggende død ved av gran. Arter som svartsonekjuka (NT), duftskinn og vasskjuka indikerer en viss kontinuitet i dødved. Eldre gran med stagnerende vekst, grov sprekkebark og døde greiner er et viktig substrat for knappenålslav og skorpelaver, og arter som gammelgranlav, sukkernål (NT) og rustdoggnål (NT) er eksempel på slike arter. Sistnevnte indikerer også en viss luftfuktighet, og arter som granpensellav, dvergfltlav og trøndertustlav (NT) ble også registrert. Trøndertustlav har få kjente funn i fra Nordland. Vrengearter ble også registrert sparsomt på gran. Gubbeskjegg (NT) forekommer i det meste av området, og er stort sett utelukkende knyttet til gran. Totalt ble det registrert 8 rødlistearter i kategorien NT. Området scorer middels på høybonitets- og gammel skog, samt vegetasjonsvariasjon og rikhet. Flere funn av rødlistearter og kravfulle arter fra flere artsgrupper gir en middels score på parameteren artsmangfold. Områdets verdi styrkes også av at det bidrar til å skape større grad av økologisk sammenheng mellom eksisterende verneområder i sør og vest. Området vurderes samlet sett som regionalt verneverdig. Denne verdien styrkes noe om området sees i sammenheng med Sirijorda naturreservat i sør, og Lomsdal-Visten nasjonalpark i vest.

Andre interesser

Olaåsen ligger innen Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt. Ifølge reindriftas arealbrukskart brukes området til sommer- og høstbeite.

Området har relativt mye areal med produktiv skog, kort driftsveilengde og estimert stående volum er på 7100m³ (Hauglin, Belbo og Granhus 2021). Statsforvalteren vurderer at området har middels verdi for skogbruket.

Tekniske inngrep

Med unntak av spor etter nyere og eldre hogst, er det ikke nevneverdige tekniske inngrep i området.

Planstatus

Hele området har LNF-status i kommuneplanens arealdel. Et område som er regulert til massetak berører det foreslåtte verneområdet marginalt i nordvest.

Merknader

For å få en fornuftig avgrensning er et snauhogd område i sør på ca. 30 daa tatt med i verneforslaget.

Skogbruksopplysninger

Prod. areal	Tot. areal	Estimert totalt stående volum (m ³)	Estimert produktivt volum (m ³)	Nøkkelbiotop eller A-lokalitet (daa)	Driftsveilengde (m)
800 daa	1106 daa	7100	6800	104	600

Mer informasjon om naturverdier i Narinbasen:

http://lager.biofokus.no/omraadebeskrivelser/Statskog2018_Olaaasen.pdf

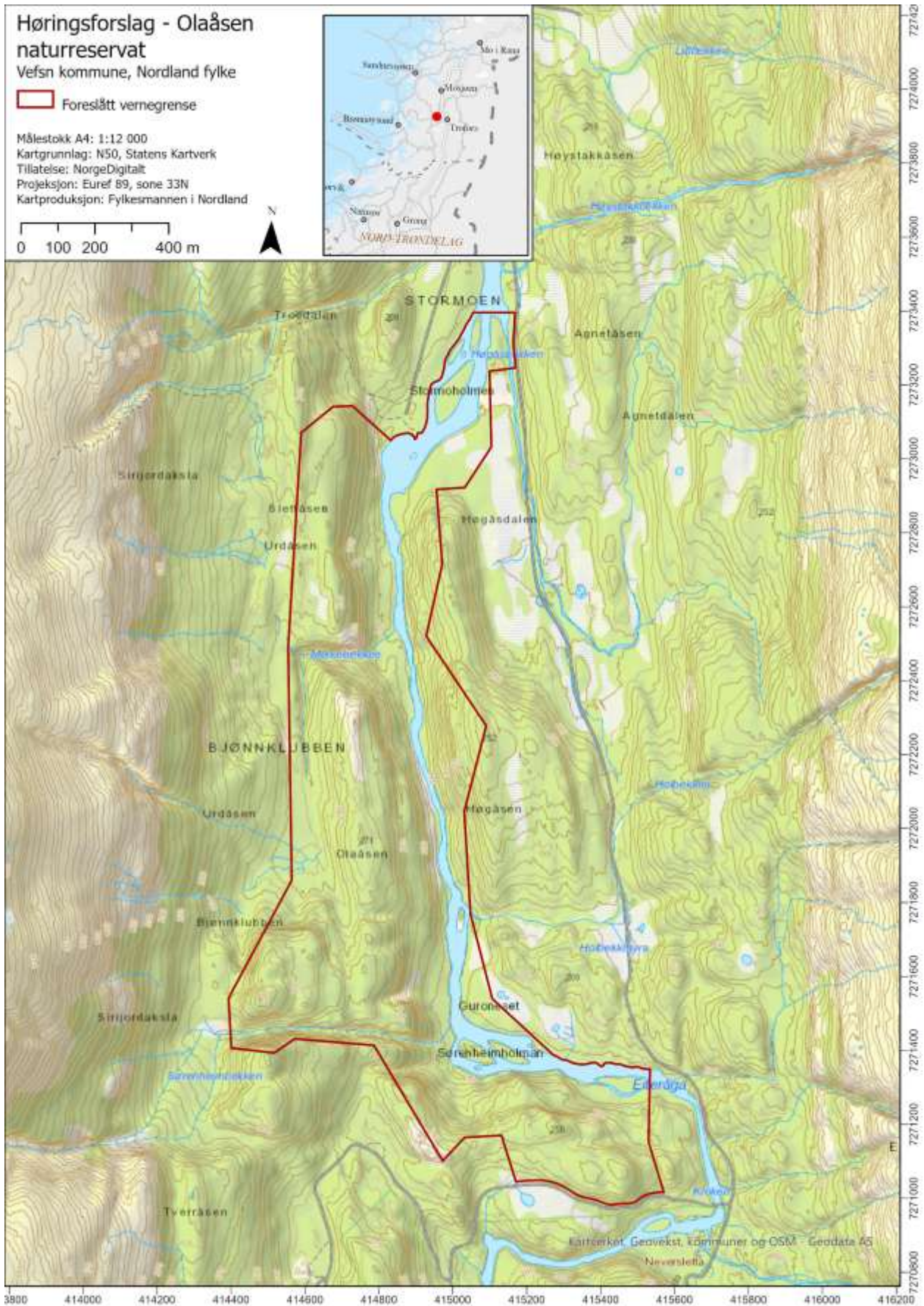
Høringsforslag - Olaåsen naturreservat

Vefsn kommune, Nordland fylke

 Foreslått vernegrense

Målestokk A4: 1:12 000
Kartgrunnlag: N50, Statens Kartverk
Tillatelse: NorgeDigitalt
Projeksjon: Euref 89, sone 33N
Kartproduksjon: Fylkesmannen i Nordland

0 100 200 400 m

Lokalitet 13: Simafjellet (Utvidelse av tidligere Simaklubben naturreservat)

KOMMUNE:	Hemnes
FYLKE:	Nordland
VERNEKATEGORI:	Naturreservat
VERNEVERDI (inkl. eksisterende verneområde)	***
AREAL:	1164 daa.
HØYDE OVER HAVET:	220 - 560 m.o.h.
BERØRTE EIENDOMMER:	86/1 og 87/1

Områdebeskrivelse

Lokaliteten ligger vest for Stormyrbassenget, noen kilometer vest for Bleikvassli i Hemnes kommune.

Området er topografisk variert med høye bergvegger og slake til bratte skogslier, småknauser og rygger, samt noen små bekker. Et lite tjern ligger sentralt i området. Verneforslaget grenser mot eksisterende Simaklubben naturreservat, fylkesveien, et ungskogsfelt og verdifull naturskog i nord. I øst grenser området mot fjellbjørkeskog. Mot sør grenser området mot en verdifull naturskog, som det er startet verneplanprosess for gjennom ordningen frivillig vern.

Det meste av området har berggrunn av granat- og kvartsglimmerskifer med et tynt dekke av løsmasser. To striper med kalkspatmarmor går gjennom området, blant annet langs Stabbfordsdalen. Der er det også en del grov ur, og varierende mengder løsmasser. Berget ligger stedvis åpent, men oftest med et tynt dekke av humus eller forvittringsmateriale, mens myr opptrer mer sjeldent. Kalkspatmarmor finnes også helt i sør.

Verneinteresser

Med unntak av nevnte inngrep består området overveiende av gammel granskog med stor andel biologisk gamle grantrær, samt bra mengder død ved og kontinuitet i død ved. De største verdiene er knyttet til fuktige bekekløftmiljø og kombinasjonen av rik og biologisk gammel granskog. Totalt er det registrert 13 rødlistearter, innen flere artsgrupper og hovedsakelig knyttet til gammel skog. Lokaliteten utmerker seg med en rik og krevende skorpelavflora knytta til grankvister på gamle grantrær, dels i miljø med stabil høy luftfuktighet i Stabbfordsdalen. Mest interessant er en rik forekomst av taigabendellav (EN). VU-artene meldråpelav og granbendellav samt et mulig funn av grandråelav (nybeskrevet art) finnes i samme miljø. Kvaebeger og Sarea difformis er funnet på kvaer på gamle grantrær. Ellers kan nevnes skorpeglye (VU) på rogn. Svartsonekjuke (NT) er en nokså vanlig art, men det er ellers bare funnet svake signalarter på død ved. Stedvis god kontinuitet i død ved og ofte moderate mengder læger tilsier at det likevel er potensial for noen flere krevende vedsopper. Det er trolig potensiale for flere sjeldne og rødlistearter, spesielt innen artsgrupper som er lite undersøkt; kalkkrevende sopp, vedboende sopp og insekter. Lokaliteten vurderes isolert sett som nasjonalt verneverdig. Som utvidelse av eksisterende reservat vil den tilføye mer av de samme naturtypene og rik/kalkrik skog, men også en del nye arter og bekekløftmiljø. Sammen utgjør reservatet med utvidelse ett av de mest verdifulle granskogsdominerte områdene man kjenner i fylket, med betydelig verdier knyttet til biologisk gammel samt fuktig skog.

Andre interesser

Simafjellet ligger innen Røssåga/Toven reinbeitedistrikt. Området brukes først og fremst til seint vårbeite og tidlig sommerbeite, det vil si i tiden etter kalving og før høysommer når reinen trekker til fjells. Området er også viktig når reinen flyttes fra vinterbeitene til vårbeitet med trailer, da reinen slippes i naturreservatet og trekker/drives opp til kalvingsrådene på fjellet. Transporten må gjøres i flere omganger for å få med all rein. For å unngå at reinen sprer seg på landbruksarealene i nærheten

er det nødvendig å sette opp en beitehage i området sør for Sagbekken for mellomlagring av reinen mens transporten pågår. Det går en trekklei inn i området fra vest.

Reinbeitedistriktet har en fast barmarkstrasé som følger den gamle traktorveien opp gjennom naturreservatet.

I utvidelsen av Simaklubben naturreservat er en stor andel av skogen produktiv (Hauglin, Belbo og Granhus 2021). Skogen mellom Simaklubben naturreservat og den foreslåtte utvidelsen er hogd opp til ca 370 m.o.h., og det går en gammel skogsbilvei gjennom området som er hogd. Driftsveilengde er derfor kortere enn det som står i rapporten til NIBIO. Statsforvalteren vurderer området å ha stor betydning for skogbruket.

58

Tekniske inngrep

Med unntak av noe nyere hogstingrep i vest og nord er det ingen tekniske inngrep i området.

Planstatus

Hele området har LNF-status i kommuneplanens arealdel.

Merknader

Sør for den foreslåtte utvidelsen av verneområdet har Statsforvalteren fått tilbud om et område for frivillig vern, Fjellavlia, på 995 daa. Det er sannsynlig at områdene som her kalles Simafjellet og Fjellavlia slått sammen, får en høyere verdi på grunn av at arealet blir over 2000 daa. Her er faktaarket for Fjellavlia: http://lager.biofokus.no/omraadebeskrivelser/Kalkskog2018_Skarlia.pdf. Sammen med verneforslaget for Fjellavlia naturreservat og eksisterende Simaklubben naturreservat, vil dette området ha høy grad av mangeloppyllelse. Store sammenhengende skogområder er en mangel i skogvernet som er vanskelig å få dekket. Dette området vil få minst to stjerner for størrelse. Vi antar at inkludering av Fjellavlia, som både vil øke størrelsen på verneområdet og inkludere mer verneverdig kalkbarskog og flere rødlistearter, også vil øke verdien til nasjonalt viktig (****).

Skogbruksopplysninger

Prod. areal	Tot. areal	Estimert totalt stående volum (m ³)	Estimert produktivt volum (m ³)	Nøkkelpbiotop eller A-lokalitet (daa)	Driftsveilengde (m)
1000 daa	1164 daa	9100	8900	249	900

Mer informasjon om naturverdier i Narinbasen:

http://lager.biofokus.no/omraadebeskrivelser/Statskog2018_SimaklubbenNRutv.pdf og <https://www.statsforvalteren.no/siteassets/fm-nordland/dokument-fmno/miljo-og-klima-dokumenter/verneomrader/naturverdier-tilgrensende-kartleggingsomrader-registrert-i-2018-pa-statsgrunn-i-nordland.pdf>.

Høringsforslag - Utvidelse av tidligere Simaklubben - Simafjellet naturreservat

 Grense eksisterende vern

 Foreslått vernegrense

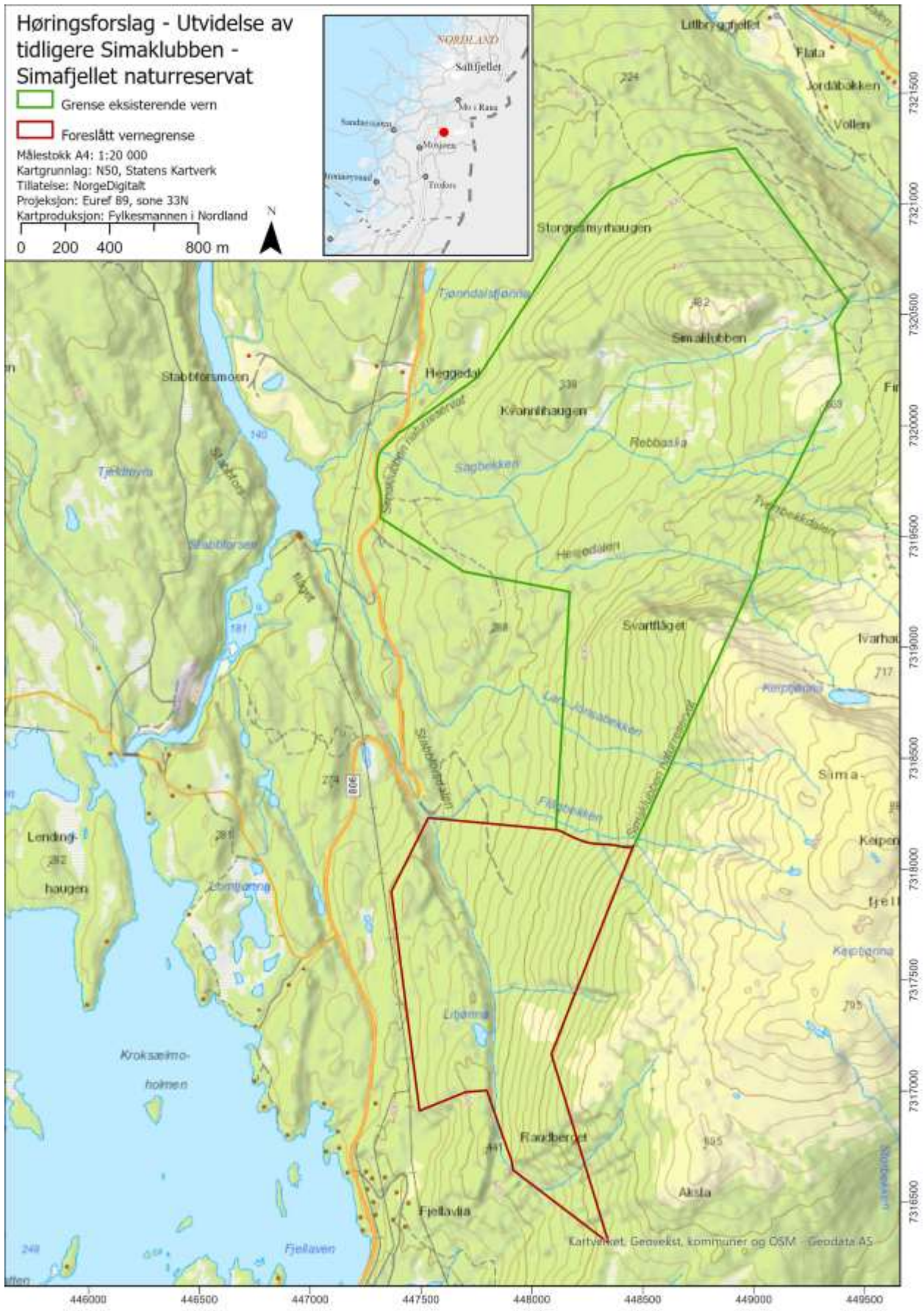
Målestokk A4: 1:20 000

Kartgrunnlag: N50, Statens Kartverk

Tillatelse: NorgeDigitalt

Projeksjon: Euref 89, sone 33N

Kartproduksjon: Fylkesmannen i Nordland

Lokalitet 14: Skardmodalen (Utvidelse av tidligere Skardmodalen naturreservat)

KOMMUNE:	Hattfjelldal
FYLKE:	Nordland
VERNEKATEGORI:	Naturreservat
VERNEVERDI (inkl. eksisterende verneområde)	***
AREAL:	1484 daa.
HØYDE OVER HAVET:	360 – 620 m.o.h.
BERØRTE EIENDOMMER:	32/1, 33/1 og 34/3

60

Områdebeskrivelse

Lokaliteten ligger i Skardmodalen i Hattfjelldal kommune, ca 8-10 km vest for riksgrensa. Området grenser til eksisterende Skardmodalen naturreservat i øst.

Lokaliteten ligger i en bratt nord-nordøstvendt helling og er gjennomskåret av flere smale bratte bekkedaler og rasglenner etter is- og snøras. Området er i sør avgrenset av skinnere bjørkeskog eller fjell. I nord avgrenses området mot hogstflater eller kulturskog, mens det i vest er avgrenset av lignende skog.

Bergartene i området består av ryolitt, ryodacitt, dacitt og keratofyr. Dette omfatter både sure og basiske bergarter, men ikke spesielt kalkholdige. Berggrunnen har fall mot nord, og er stort sett dekket av et relativt tynt morenelag, men med flatere partier og tykkere morene nederst i lia.

Verneinteresser

Utvidelsen av Skardmodalen naturreservat, er et nokså lite område, men med stor variasjon i vegetasjon- og skogtyper. Naturtypelokaliteten som dekker hele området, består av gammel granskog i nedre deler og høgstaudedominert bjørkeskog i øvre deler. I gran- og bjørkeskogen finnes nordlandsrørkvein spredt i rikere drag. I granskogen er det funnet svartsonekjuke (NT), foldeskinn (NT), granstokkjuke og gubbeskjegg (NT). Ellers kan nevnes funn av noen uvanlige arter som hengepigge, gul barksopp og ullklubbe. Hakkespor etter tretåspett finnes spredt i granskogen. Det er stedvis et godt potensial for basekrevende bakkelevende sopp i hele området. Særlig bjørkeskogen er svært artsrik med hensyn til karplanter på grunn av stor variasjon i vegetasjonstyper. I bjørkeskogen ble rustdoggnål (NT) funnet et par steder på høgstubber. Soppen sotegg har et par forekomster her. Arten har ellers bare 3-4 lokaliteter i Nordland. Blåstrupe (NT) ble observert flere ganger i området. Totalt ble det registrert 5 rødlistearter. Området scorer høyt på gamle løvtrær, urørthet, mengde dødved og variasjon i vegetasjonen. Det scorer middels på kontinuitet i dødved, gamle bartrær, rikhet, arrondering og arter. Isolert sett vurderes utvidelsesområdet som regionalt verneverdig, men sett i sammenheng med eksisterende reservat, vurderes det som nasjonalt verneverdig.

Andre interesser

Foreslått utvidelse av Skardmodalen naturreservat ligger innen Byrkje reinbeitedistrikt. Ifølge reindrifas arealbrukskart brukes området hovedsakelig til vårbeite og noe til vinterbeite. Reinbeitedistriktet har en del aktivitet i Skardmodalen.

I Skardmodalen er en relativt stor andel av skogen produktiv, men en stor andel av utvidelsesområdet består av bjørkeskog og det er lang driftsveilengde (Hauglin, Belbo og Granhus 2021). Statsforvalteren vurderer området til å ha begrenset til middels betydning for skogbruket.

Tekniske inngrep

Det er ingen nevneverdige tekniske inngrep i området, med unntak av en tursti/traktorveg i vest.

Planstatus

Mesteparten av området har LNFR-status i kommuneplanens arealdel, men en liten flik at området i nord er regulert til LNFR-område åpnet for spredt bebyggelse, men det er forutsatt at bebyggelse ikke skal komme i konflikt med naturverdier. Hele området som foreslås for vern er kartlagt som en viktig naturtype, og det vil derfor være i konflikt med planen å bygge her.

Skogbruksopplysninger

Prod. areal	Tot. areal	Estimert totalt stående volum (m ³)	Estimert produktivt volum (m ³)	Nøkkelbiotop eller A-lokalitet (daa)	Driftsveilengde (m)
1100 daa	1484 daa	8200	7600	1401	1100

Mer informasjon om naturverdier i Narinbasen:

http://lager.biofokus.no/omraadebeskrivelser/Statskog2018_SkarmodalenNRutv.pdf

Høringsforslag - Utvidelse av Skardmodalen naturreservat

Hattfjeldal kommune, Nordland fylke

 Grense eksisterende vern

 Foreslått vermegrense

Målestokk A4: 1:36 000

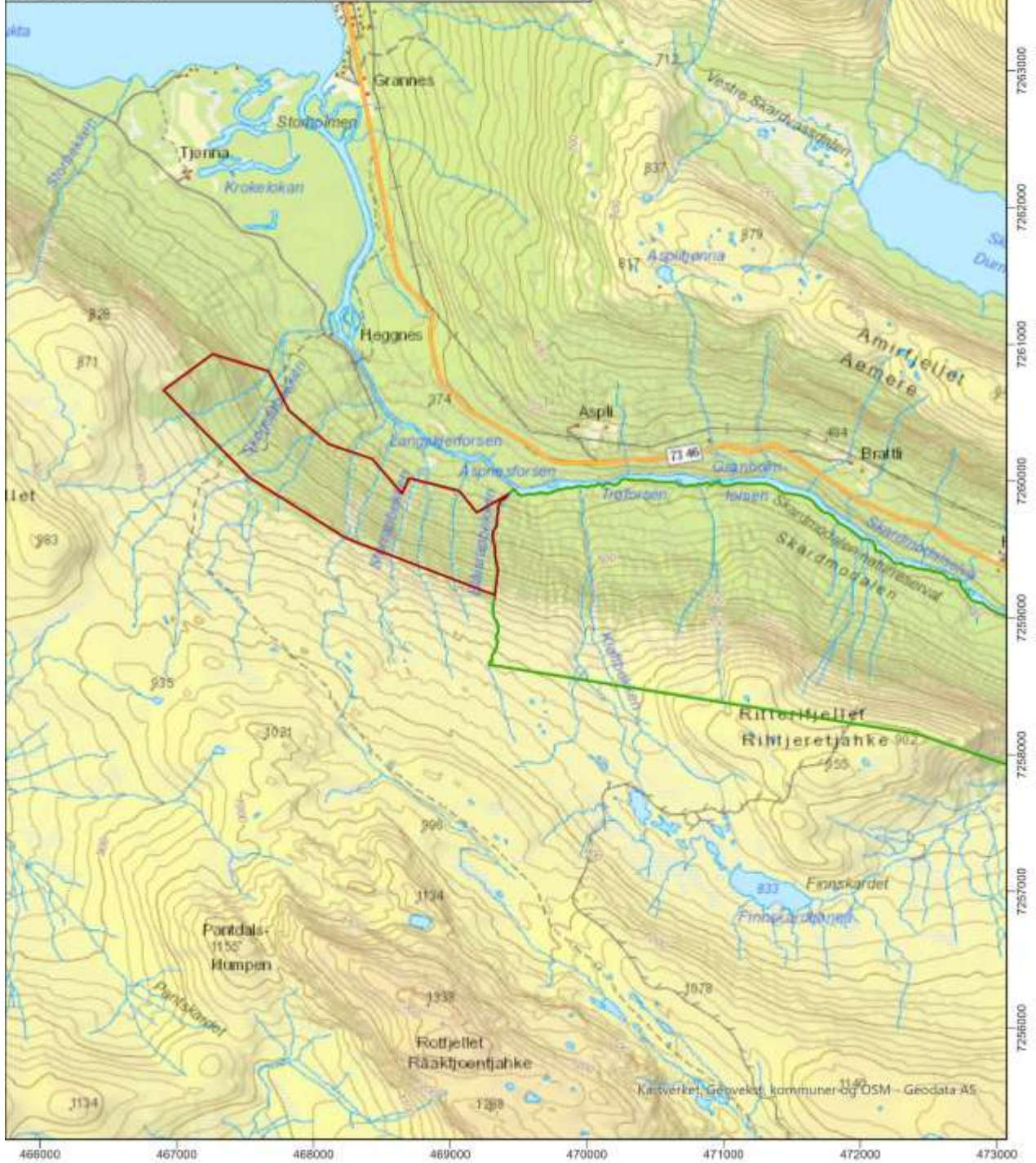
Kartgrunnlag: N50, Statens Kartverk

Tillatelse: NorgeDigitalt

Projeksjon: Euref 89, sone 33N

Kartproduksjon: Fylkesmannen i Nordland

0 200400 800 m

Lokalitet 15: Spelremvatnet

KOMMUNE:	Grane
FYLKE:	Nordland
VERNEKATEGORI:	Naturreservat
VERNEVERDI	**
AREAL:	747 daa.
HØYDE OVER HAVET:	110 - 340 m.o.h.
BERØRTE EIENDOMMER:	34/1 og 36/1

Områdebeskrivelse

Det avgrensede området ligger rundt og vest for Spelremvatnet i Grane kommune, omtrent 2 mil sør for Mosjøen. Det strekker seg langs lia vest for Spelremvatnet, fra Spolremskardet i sør til Storskardet i nord, en strekning på ca. 2,8 km. Hele gradienten fra utløpet av vatnet og opp til snaufjellet er fanget opp.

Området har middels topografisk variasjon. Landskapet vest for Spelremvatnet innenfor verneforslaget består av en bratt skogkledt li opp mot fjellet, preget av små knauser og grunne bekkedaler. Rundt vatnet er noen mindre knauser, og i sør ei markert kløft opp mot fjellet (Spolremskardet). Selve vatnet ligger i ei slags gryte, og er demmet opp av en skarpt avsatt rygg i nord. Ved utløpet faller terrenget brått 4-5 meter. Nedenfor her er landskapet videre nedover mot Vefsna preget av mektige løsmasseavsetninger og ravinedaler dannet i disse avsetningene. Langs elveløpet og flere steder rundt vatnet finnes små rike søkk med tydelig kildepåvirkning.

Området er avgrenset ut fra naturtypelokaliteter med gammel og til dels rik granskog, kalkskog, høgmyr og omkringliggende arealer med eldre skog. For det meste avgrenses området av store flatehogster, og av fjellet i vest. Det meste av gradienten fra elva ut fra Spelremvatnet og opp til fjellet er fanget opp.

Berggrunnen i området veksler mellom glimmergneiser og glimmerskifer i vest, som for det aller meste ligger oppe på fjellet og utenfor området. I selve lia dominerer et smalt bånd av kvartsitt, mens de nederste delene av lia og områdene rundt vatnet, domineres av kalkspatmarmor. Løsmassene varierer fra bart fjell og skredmateriale i vest, til tykke marine avsetninger i nordøst.

Verneinteresser

Området er forholdsvis lite, men med mange kvaliteter knyttet til ulike naturtyper som kalkskog, boreal regnskog med gran, gammel granskog og våtmark. Kalkskogen øst for vatnet er dominert av gran, og regnes som kalkgranskog (VU). Arter som svartsonekjuke (NT) og gammelgranskål indikerer en viss kontinuitet i dødved. Eldre gran med stagnerende vekst, grov sprekkebark og døde greiner er et viktig substrat for knappenålslav og skorpelaver. Gubbeskjegg (NT) forekommer i det meste av området, og er sett både på furu og gran. Også en art som huldrelav (NT) er forholdsvis vanlig under rothalsen av gran flere steder. Av interessante karplanter er det registrert gulmyrull som er sårbar (VU) på rødista. Totalt er det registrert 6 rødlistearter. Mye av områdene rundt verneforslaget og nedover mot Vefsna er i svært stor grad dominert av kulturskog og hogstflater etter store omfattende flatehogster etter 1950, og mange av de høyereliggende hogstflatene også etter 1990. Området representerer dermed viktige restverdier av gammelskog opp mot fjellet i Vefsna-dalføret. Området vurderes samlet sett som regionalt verneverdig.

Andre interesser

Spelremvatnet ligger innen Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt. Ifølge reindriftas arealbrukskart brukes området hovedsakelig til høst- og høstvinterbeite, men også noe til sommerbeite.

Spelremvatnet har en relativt stor andel produktiv skog (Hauglin, Belbo og Granhus 2021), men store deler av skogen på vestsida av vatnet står i bratt rastterreng. Skogen her vil være vanskelig å ta ut. Skogen er hogd inntil grensa på austsida av vatnet, og driftsveilengde vil være kortere enn det som står i NIBIO sin rapport. Statsforvalteren vurderer området til å ha middels betydning for skogbruket.

Tekniske inngrep

Foruten de nevnte flatehogstene og tilplantede områder i nordøst betegnes det meste av området som urørt. En mye brukt sti går inn til Spelremvatnet fra nordøst. Her er det opparbeidet en bål plass, og et mindre areal bærer preg av å være brukt til telt plass. Et mindre parti med sumpskog øst for vatnet ved grensen for verneforslaget er grøfta i nyere tid.

64

Planstatus

Hele området har LNFR-status i kommuneplanens arealdel.

Merknader

For å få en bedre avgrensning er enkelte områder med flatehogster og tilplantede områder i nordøst inkludert i verneforslaget.

Skogbruksopplysninger

Prod. areal	Tot. areal	Estimert totalt stående volum (m ³)	Estimert produktivt volum (m ³)	Nøkkelbiotop eller A-lokalitet (daa)	Driftsveilengde (m)
600 daa	747 daa	5800	5600	229	1200

Mer informasjon om naturverdier i Narinbasen:

http://lager.biofokus.no/omraadebeskrivelser/Statskog2018_Spelremvatnet.pdf og

<https://www.statsforvalteren.no/siteassets/fm-nordland/dokument-fmno/miljo-og-klima-dokumenter/verneomrader/naturverdier-tilgrensende-kartleggingsomrader-registrert-i-2018-pa-statsgrunn-i-nordland.pdf>.

Høringsforslag - Spelremvatnet naturreservat

Grane kommune, Nordland fylke

 Foreslått vernegrense

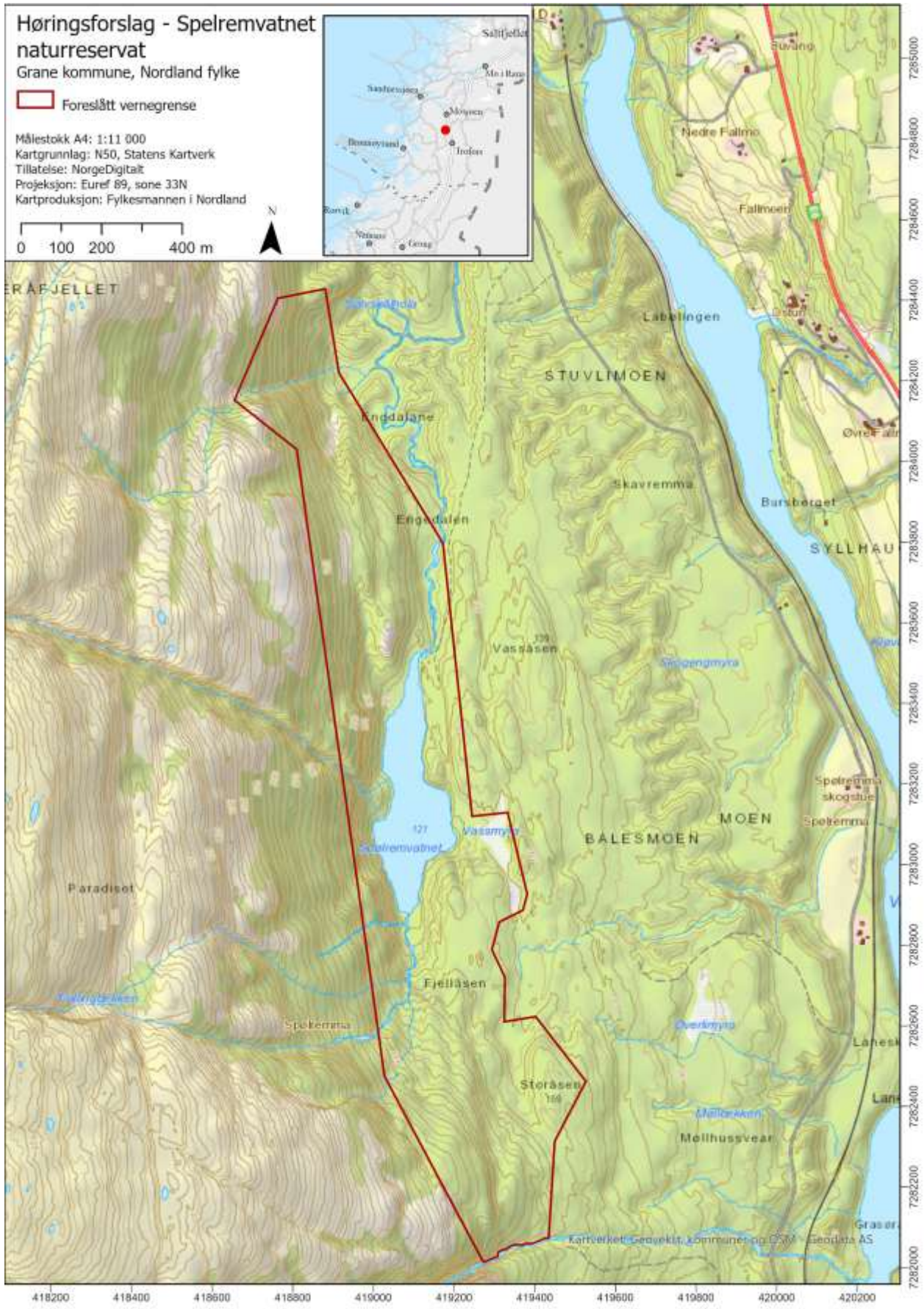
Målestokk A4: 1:11 000

Kartgrunnlag: N50, Statens Kartverk

Tillatelse: NorgeDigitalt

Projeksjon: Euref 89, sone 33N

Kartproduksjon: Fylkesmannen i Nordland

Lokalitet 16: Stavvassdalen

KOMMUNE:	Grane og Vefsn
FYLKE:	Nordland
VERNEKATEGORI:	Naturreservat
VERNEVERDI	***
AREAL:	4 929 daa.
HØYDE OVER HAVET:	320 - 520 m.o.h.
BERØRTE EIENDOMMER:	30/1 (Vefsn) og 52/1 (Grane)

66

Områdebeskrivelse

Lokaliteten ligger i indre deler av Stavvassdalen, sørvest for Trofors. Området ligger både i Grane og Vefsn kommuner. Den omfatter areal på begge sider av indre Stavvasselva, og ligger nær Stavvassdalen gård som er hovedinnfallsport til Lomsdal-Visten nasjonalpark.

Nordre deler av Stavvassdalen er en brei U-dal med stort sett slake dalsider med en rekke bekker på begge sider. Midt i dalen ligger vannet Stavvatnet. Det foreslåtte verneområdet er i sør avgrenset mot hovedvassdraget, og stort sett tydelig avgrensa mot en rekke nye hogstflater eller planta granskog. Området ligger nær Sirijorda naturreservat i nordvest.

Berggrunnen i området er dominert av glimmergneis og glimmerskifer. Løsmassedekningen består i hovedsak av tynne morenemasser og i nordre deler av Stavvassdalen dominerer tynne humus/torvdekker.

Verneinteresser

Stavvassdalen er et område dominert av gammel barskog og som ligger nært Lomsdal-Visten nasjonalpark og Sirijorda naturreservat. Mye av arealet består av glissent tresatt impediment, myr og fjell. Furuskogen ved Smånesbekken er trolig blant de minst påvirkta skogsområdene i hele Stavvassdalen, og har en utpreget naturskogstilstand. I kalkrike partier er det potensial for krevende bakkelevende sopp. Områdets større arealer dominert av eldre naturskog samt mangel på menneskelig infrastruktur, gjør at det er verdifullt for arealkrevende naturskogsarter som tretåspett, konglebit og trolig også lavskrike, samt forstyrrelsessårbare arter som rovfugl og våtmarksfugl. Totalt er det registrert 14 rødlistearter, blant annet sukkernål (NT), huldrelav (NT), rotnål (NT) og gubbeskjegg (NT). I den nordlige delen er det funn av tyrikjuka (NT), hornskinn (NT) og furuplett (NT). I den sørlige delen av området kan det være potensiale for krevende markboende sopp. To sårbare (VU) arter av lav ble registrert; granbendellav (VU) på bjørkehøystubbe og skorpeglye (VU) på osp. Området scorer middels på mengde dødved, variasjon i vegetasjon og topografi, rikhet, og størrelse. For parameteren arter har området middels-god score, da det er et nokså variert mangfold knyttet til både furu-, gran-, og løvskog, samt lokalt kalkrik vegetasjon og kvaliteter i forhold til arealkrevende arter. Området scorer høyt på urørthet, da dette er et stort område uten tekniske inngrep og innslag av eldre skog. Sett i sammenheng med nærliggende verdifull skog i Lomsdal-Visten nasjonalpark, Sirijorda naturreservat og Stavvasselva naturreservat samt naturtypelokalitet Store Hjortskardet, vurderes det at området er en del av et nasjonalt verneverdig område. De største kvalitetene til området er særlig knyttet til at det er en essensiell del av en svært lang og i stor grad sammenhengende korridor av naturskog fra Trøndelag og til Eiterådalen.

Andre interesser

Dette området er svært viktig for friluftsliv. Det er gapahuker, fiskeplasser, overnattingsmuligheter (på Stavvassetra) og flere merkede turløyper i området som er foreslått for vern. Rundt setra er det hogd en del trær til ved.

Stavassdalen ligger innen Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt. Ifølge reindrifas arealbrukskart brukes området til vår-, sommer-, høst- og høstvinterbeite. Reindriften har en del aktivitet knyttet til oppsamling og flytting av rein i dette området.

I Stavassdalen er det i hovedsak høyereliggende granskog, og en liten andel produktiv skog. Det er et stort område som har mye stående volum, men med lang driftsveilegde (Hauglin, Belbo og Granhus 2021). På grunn av høyt volum vurderer Statsforvalteren at området har middels betydning for skogbruket.

Tekniske inngrep

Med unntak av tidligere nevnte hogster, er det ingen tekniske inngrep i området. Det går en sti gjennom området i nordvestlig-sørøstlig retning. Denne stien fører til Stavassetra, som ligger like øst for Sæterbekken. Her ligger det en liten tømmerhytte som Brurskanken Turlag leier av Statskog. Her er det overnattingsplass til to. På vestsida av Stavvatnet er det en gapahuk med bålplass, samt en arkitekttegnet utedo som nasjonalparkstyret til Lomsdal-Visten har satt opp. Her ligger det også et relativt nytt naust med båt, samt en gammel fløtedam.

Planstatus

Hele området har LNFR-status i kommuneplanens arealdel.

Merknader

Området er en naturlig innfallsport til Lomsdal-Visten nasjonalpark.

Skogbruksopplysninger

Prod. areal	Tot. areal	Estimert totalt stående volum (m ³)	Estimert produktivt volum (m ³)	Nøkkelbiotop eller A-lokalitet (daa)	Driftsveilegde (m)
1500 daa	4929 daa	15800	13300	174	2200

Mer informasjon om naturverdier i Narinbasen:

http://lager.biofokus.no/omraadebeskrivelser/Statskog2018_Stavassdalen-Dempa.pdf og

<https://www.statsforvalteren.no/siteassets/fm-nordland/dokument-fmno/miljo-og-klima-dokumenter/verneomrader/naturverdier-tilgrensende-kartleggingsomrader-registrert-i-2018-pa-statsgrunn-i-nordland.pdf>.

Høringsforslag - Stavvassdalen naturreservat

Grane og Vefsn kommuner, Nordland fylke

 Foreslått vernegrense

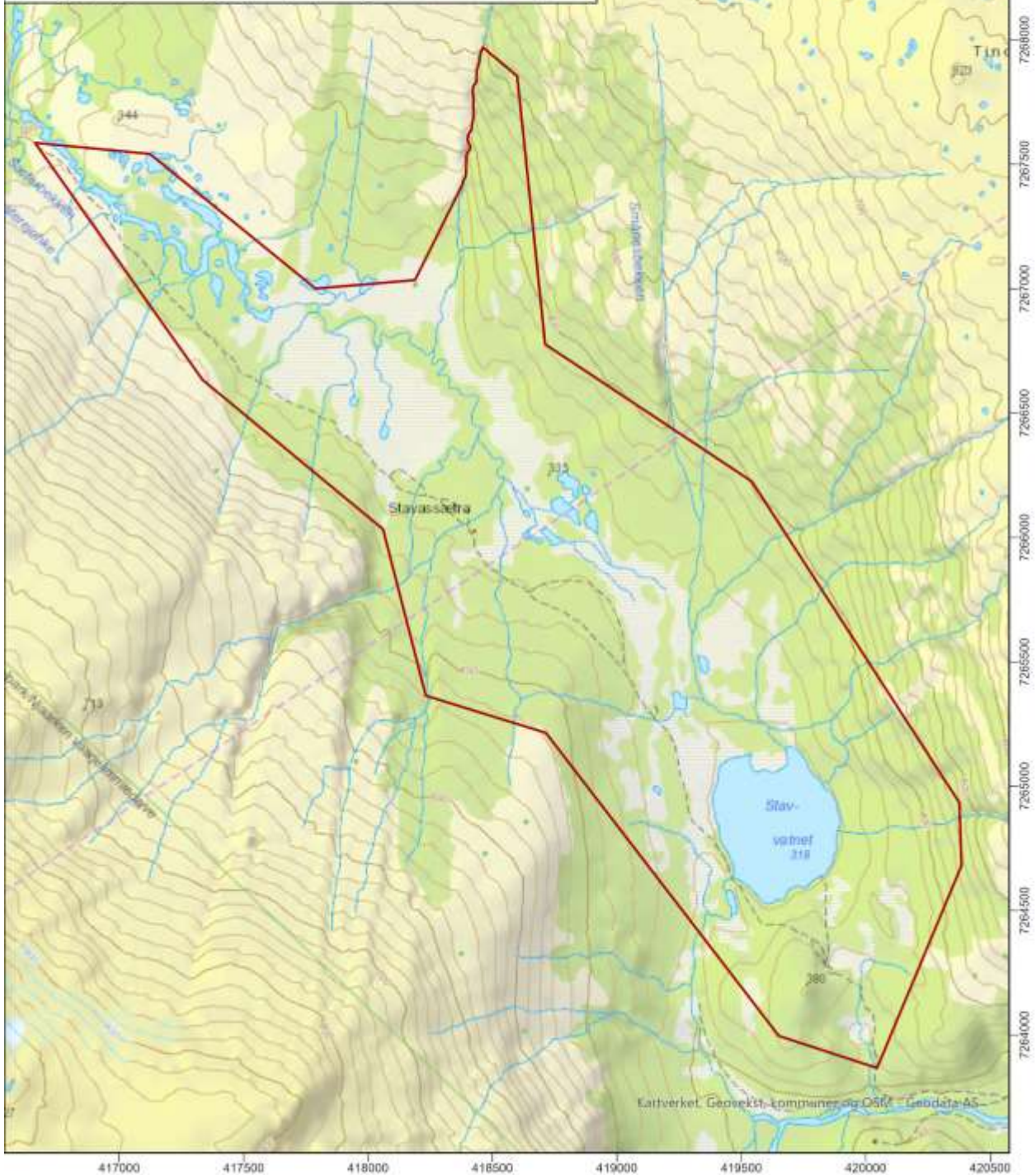
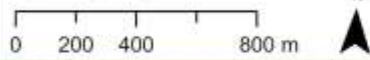
Målestokk A4: 1:20 000

Kartgrunnlag: N50, Statens Kartverk

Tillatelse: NorgeDigitalt

Projeksjon: Euref 89, sone 33N

Kartproduksjon: Fylkesmannen i Nordland

Lokalitet 17: Stortuva (Utvidelse av tidligere Tuvhaugen naturreservat)

KOMMUNE:	Hemnes
FYLKE:	Nordland
VERNEKATEGORI:	Naturreservat
VERNEVERDI (inkl. eksisterende verneområde)	***
AREAL:	338 daa.
HØYDE OVER HAVET:	290 - 400 m.o.h.
BERØRTE EIENDOMMER:	115/1 og 116/1

Områdebeskrivelse

Lokaliteten ligger på nordsida av Tuvhaugen, nordvest for Bleikvassli i Hemnes kommune.

Det meste av terrenget er slakt nord-vest eller nordvendt, med noen små rygger og et relativt flatt terreng langs bekken som renner gjennom området. Verneforslaget grenser mot henholdsvis privat og statlig grunn i øst med dels gammel granskog og viktige kvaliteter på statsgrunn, eksisterende verneområde i sør og ellers ganske skarpt mot yngre, hogstprega skog mot vest og nord.

Berggrunnen består av glimmerskifer, karbonatglimmerskifer og kalkspat-marmor/dolomittmarmor. Det er ofte bare et svært tynt dekke av humus.

Verneinteresser

Verneforslaget er lite og kompakt med middels god avgrensning. Vegetasjonen er variert og ofte kalkrik, med stort areal av rike typer, inkludert de rødlista naturtypene høystaudegranskog (NT) og kalkgranskog (VU). Kalkrik berggrunn og ofte tynt jordsmonn indikerer godt potensial for et rikt artsmangfold av kalkskogsopp, og kanskje et titalls rødlista arter i dette elementet. Rødflekkvokssopp og vrangstorpigg (NT) er hittil påvist. Artsmangfoldet knytta til dødved og kalkrike forhold antas å være stort. Det er totalt funnet 7 rødlistearter (1 bille, 4 lav og 2 sopp) i kategori nær truet (NT). Lokaliteten oppnår middels til høy vekt på urørthet, til tross for litt nyere påvirkning. Gammelskogsparemetere scorer den også bra på, med middels-store mengder død ved, middels kontinuitet i død ved og stor andel gamle trær. Samlet sett vurderes lokaliteten som nasjonalt verneverdig. Som utvidelse av eksisterende naturreservat vil det tilføye mer av det samme verdiene, og mye de siste restene av relativt intakt gammelskog nord for reservatet.

Andre interesser

Området ligger innen Røssåga/Toven reinbeitedistrikt. Området er sentralt i flyttemønsteret mellom Korgfjellet og beitene lengre sør og øst, og reinen stopper av og til her. Spesielt når reinen slippes etter skilling på Tustervassdammen vil reinen passere her når den er på vei nordover. Området brukes både vår og høst.

Utvidelsen av Tuvhaugen er et ganske lite område med lite stående volum (Hauglin, Belbo og Granhus 2021). Selv om andelen av produktiv skog er stor og driftsveilengden er kort vurderer Statsforvalteren området til å ha begrenset verdi for skogbruket på grunn av størrelsen.

Tekniske inngrep

Det er noe nyere plukkhogstpåvirkning i sørvest.

Planstatus

Hele området har LNF-status i kommuneplanens arealdel.

Merknader

Skogbruksopplysninger

Prod. areal	Tot. areal	Estimert totalt stående volum (m ³)	Estimert produktivt volum (m ³)	Nøkkelbiotop eller A-lokalitet (daa)	Driftsveilengde (m)
300 daa	338 daa	1600	1600	114	600

Mer informasjon om naturverdier i Narinbasen:

http://lager.biofokus.no/omraadebeskrivelser/Statskog2018_TuvhaugenNRutv.pdf og

<https://www.statsforvalteren.no/siteassets/fm-nordland/dokument-fmno/miljo-og-klima-dokumenter/verneomrader/naturverdier-tilgrensende-kartleggingsomrader-registrert-i-2018-pa-statsgrunn-i-nordland.pdf>.

Høringsforslag - Utvidelse av tidligere Tuvhaugen - Stortuva naturreservat

 Grense eksisterende vern

 Foreslått vernegrense

Målestokk A4: 1:12 000

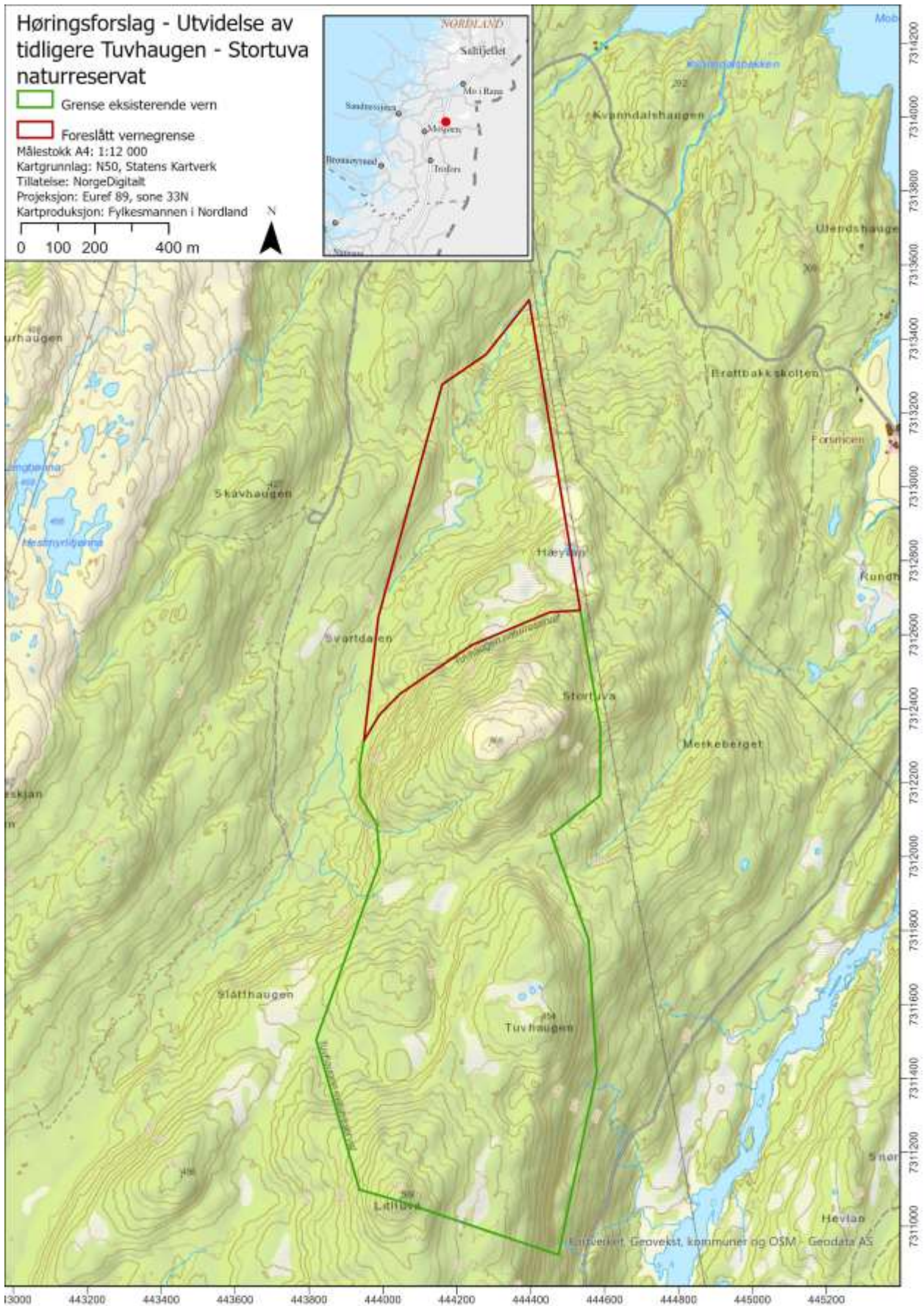
Kartgrunnlag: N50, Statens Kartverk

Tillatelse: NorgeDigitalt

Projeksjon: Euref 89, sone 33N

Kartproduksjon: Fylkesmannen i Nordland

0 100 200 400 m

Lokalitet 18: Svartvasselva

KOMMUNE:	Grane
FYLKE:	Nordland
VERNEKATEGORI:	Naturreservat
VERNEVERDI	**
AREAL:	204 daa.
HØYDE OVER HAVET:	125 - 265 m.o.h.
BERØRTE EIENDOMMER:	77/1 og 83/2

72

Områdebeskrivelse

Lokaliteten ligger nord for Auster-Vefsna, ca. 7-8 km øst for Trofors.

Området omfatter en strekning langs et noe mindre vassdrag. Det er moderat topografisk variasjon, men partvis noe bekkeløftpreg med bratte bergvegger langs elva. Sidene langs elva har imidlertid begrenset høyde. Mot øst er avgrensningen trukket mot skogsbilveg. I nedkant er området avgrenset i området ved kraftstasjonen for minikraftverket. Øverst i området er avgrensningen gjort ut fra tidligere avgrenset naturtypelokalitet og en vurdering av skoglige kvaliteter langs elveløpet.

Området består i hovedsak av marmor. I midtre deler av området er det likevel innslag av glimmerskifer og glimmergneis. Løsmassedekket består av tynne morenedekker med innslag av en del fjell langs sidene av elveløpet. I tilknytning til elveløpet er det partvis innslag av bergvegger. Marmorberggrunn bidrar til at det noen steder er utviklet karstfenomener i form av mindre grotter og underjordiske elveløp. I elveløpet forekommer marmorsva og stedvis er det utviklet jettegryter i marmor.

Verneinteresser

De største kvalitetene med området er knyttet til kalkskog på berggrunn av marmor, i tillegg til en fosserøykgranskog med fuktighetskrevede arter. Artsmangfoldet knyttet til sopp i dette området er dårlig kjent, men kalkskoger i regionen er kjent for å kunne huse flere ti-talls rødlistede arter, så potensiale er stort. Marmorberggrunnen danner også grunnlag for en artsrik karplantefora i området. Det er registrert totalt 3 rødlista arter i området. I nedre del av området ble begerblygmose VU funnet sparsomt på et fuktig marmorberg. Det er et potensiale for øvrige blygmoser knyttet til marmor langs sidene av elveløpet. På et par grantrær nedstrøms en liten foss ble det funnet rikelig med fossenever (VU). Arten er avhengig av høy luftfuktighet og sannsynligvis er det periodevis fosse-yr fra elva på denne lokaliteten. Området scorer høyt på rikhet, lavt til middels på kriteriet gamle trær og lavt på mengde og kontinuitet av dødved. Det scorer middels til høyt på artsmangfold. At vassdraget er bygd ut med minikraftverk trekker noe ned når det gjelder verdi. Området vurderes samlet sett som regionalt verneverdig.

Andre interesser

Svartvasselva ligger innen Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt. Ifølge reindriftas arealbrukskart brukes området hovedsakelig til høst vinterbeite, samt til høstbeite og sommerbeite i noe begrenset grad.

Svartvasselva er et lite område med lite stående volum, men andelen av produktiv skog her er stor og driftsveilengde er kort (Hauglin, Belbo og Granhus 2021). Så lenge det er mulig for Statskog å bruke og oppgradere veien som går gjennom det foreslåtte området for å ta ut bakenforliggende skog, vurderer Statsforvalteren at dette området vil ha begrenset betydning for skogbruket. Det er stort sett kantsonen langs elva som foreslås vernet, og deler av denne må uansett stå igjen ved en eventuell hogst.

Tekniske inngrep

Som tidligere nevnt er noe av skogen i området påvirket av hogst. Området grenser mot skogsbilveg i øst. Svartvasselva er kraftutbygd med minikraftverk slik at vannføringen på strekningen er redusert. Kraftstasjonen ligger utenfor det avgrensede området. En traktorveg krysser gjennom sentrale deler av området.

Planstatus

Hele området har LNFR-status i kommuneplanens arealdel.

Merknader

Sammenlignet med det avgrensede undersøkelsesområdet er det gjort tilpasninger av forvaltningsområdet for å unngå å inkludere en del arealer med ungskog og skog i tidlig optimalfase. Området omfatter naturtypelokalitetene, samt skogen mellom disse som er mer påvirket av hogst. En traktorvei krysser Svartvasselva. Denne veien kan brukes til å transportere ut virket fra bakenforliggende skog. Vedlikehold skal være tillatt, se verneforskriften

Skogbruksopplysninger

Prod. areal	Tot. areal	Estimert totalt stående volum (m ³)	Estimert produktivt volum (m ³)	Nøkkelpbiotop eller A-lokalitet (daa)	Driftsveilengde (m)
200 daa	204 daa	1500	1500	30	100

Mer informasjon om naturverdier i Narinbasen:

[http://lager.biofokus.no/omraadebeskrivelser/Statskog2018_Svartvasselva\(Grane\).pdf](http://lager.biofokus.no/omraadebeskrivelser/Statskog2018_Svartvasselva(Grane).pdf)

Høringsforslag - Svartvasselva naturreservat

Grane kommune, Nordland fylke

 Foreslått vernegrense

Målestokk A4: 1:7 000

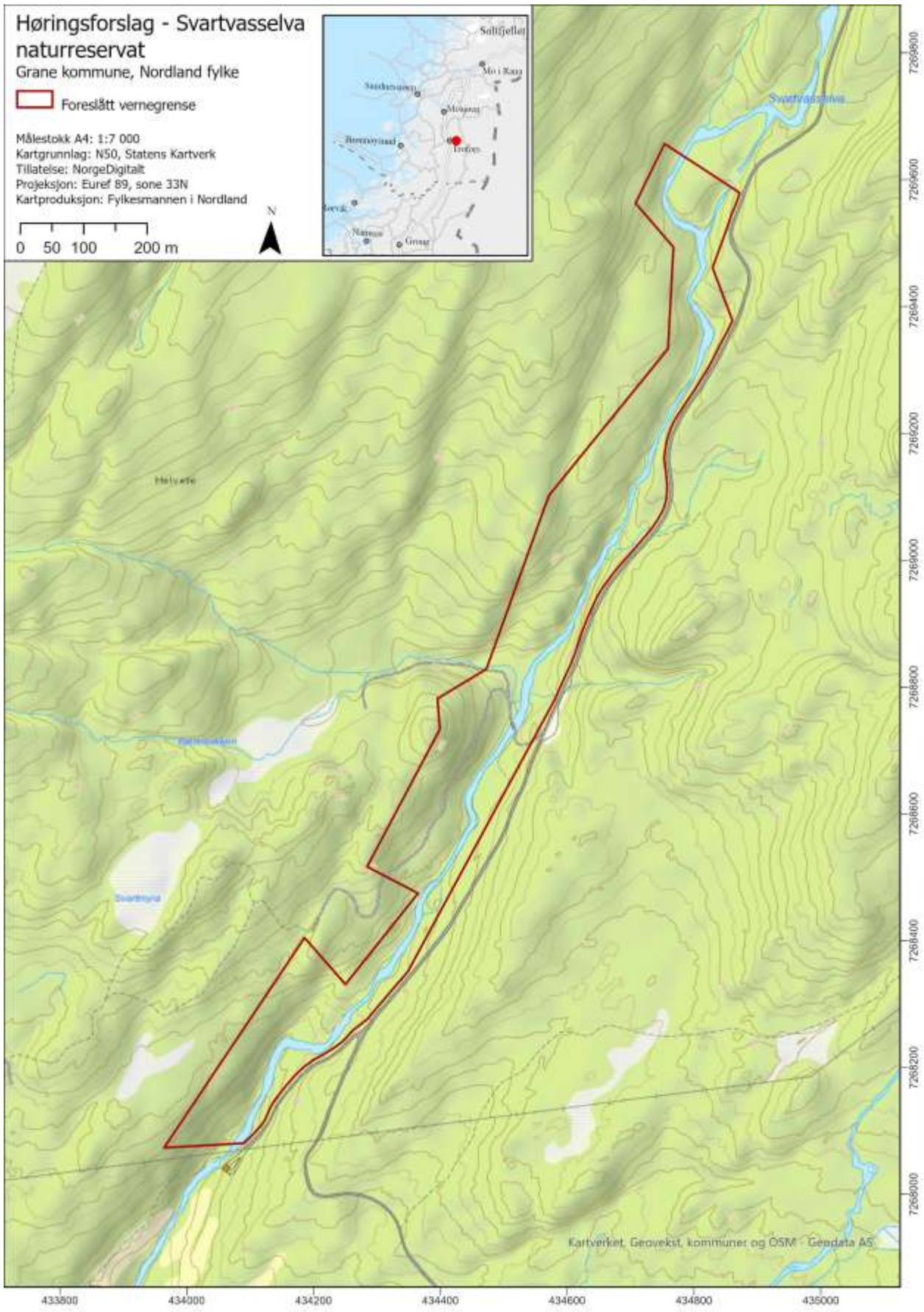
Kartgrunnlag: N50, Statens Kartverk

Tillatelse: NorgeDigitalt

Projeksjon: Euref 89, sone 33N

Kartproduksjon: Fylkesmannen i Nordland

0 50 100 200 m

Kartverket, Geovekst, kommuner og OSM - Geodata AS

Lokalitet 19: Svartåga

KOMMUNE:	Hemnes
FYLKE:	Nordland
VERNEKATEGORI:	Naturreservat
VERNEVERDI	**
AREAL:	297 daa.
HØYDE OVER HAVET:	170 - 310 m.o.h.
BERØRTE EIENDOMMER:	108/1

Områdebeskrivelse

Området ligger sør for E6 og ca. 2 km sørvest for Korgen, i Hemnes kommune.

Området ligger på vestsiden av et bredt dalføre, og har derfor en overveiende østlig eksposisjon. Innenfor området er det likevel ganske stor topografisk variasjon med bekkedaler, bergskrenter, skogsrygger, myrer og meandrerende bekker. Langs nordgrensa av det foreslåtte verneområdet renner elva Svartåga. Verneforslaget grenser ellers til kraftgater i sør og øst.

Berggrunnen varierer mellom granitt/granodioritt, glimmergneis, glimmerskifer og kalkspatmarmor. Løsmassedekket består i hovedsak av torv og humus av varierende tykkelse.

Verneinteresser

Områdets største naturverdier er knyttet til forekomst av gammel og til dels baserik granskog, men også til små areal med flommarksskog og flompåvirket oreskog. Flere moderat krevende gammelskogsarter er påvist innenfor området, og noen av disse krever også stabilt høy luftfuktighet. De fleste påviste rødlistearter/signalarter er tilknyttet gran, men enkelte er tilknyttet gråor. Rike vegetasjonstyper er utbredt og det finnes mange moderat basekrevende arter. Totalt er det påvist 7 rødlistearter innenfor verneverdig areal. Disse er oresinoberlav (EN), rustdoggnål (NT), sukkernål (NT), hvithodenål (NT), huldrelav (NT), gubbeskjegg (NT) og løvesvovelriske (DD). Det foreslåtte verneområdet scorer middels høyt på artsmangfold, rikhet, variasjon og forekomst av gamle bartrær. Det verneverdige arealet er lite, noe som begrenser den totale verdivurderingen. Men til tross for et lite areal har området stor naturvariasjon og forekomst av såpass mange krevende arter at området vurderes som regionalt verneverdig. Området er viktig for å sikre leveområder for ansvarsarten oresinoberlav (EN).

Andre interesser

Området ligger innen Røssåga/Toven reinbeitedistrikt. Området er sentralt i flyttemønsteret mellom Korgfjellet og beitene lengre sør og øst. Det brukes hovedsakelig til vår-, sommer og høst vinterbeite. Det går en trekkei inn i området fra nord. Det er ikke faste gjerdeanlegg i området, men med klimaendringer kan det bli behov for det fremover.

Svartåga er et ganske lite område med lite stående volum (Hauglin, Belbo og Granhus 2021). Selv om andelen av produktiv skog er stor og driftsveilegden er kort vurderer Statsforvalteren at området har begrenset verdi for skogbruket på grunn av størrelsen.

Tekniske inngrep

Verneforslaget grenser til tyngre tekniske inngrep i form av brede, rydda kraftgater, både i sør og øst. Ved ca høydekote 250 står et gammelt anlegg som trolig er et utrangert kraftverk. Dette er grenset ut av det foreslåtte verneområdet.

Planstatus

Hele området har LNF-status i kommuneplanens arealdel.

Merknader

Små areal med ungskog eller i nyere tid plukkhogd skog inngår i verneforslaget.

Skogbruksopplysninger

Prod. areal	Tot. areal	Estimert totalt stående volum (m ³)	Estimert produktivt volum (m ³)	Nøkkelpbiotop eller A-lokalitet (daa)	Driftsveileengde (m)
200 daa	296 daa	1600	1600	114	500

76

Mer informasjon om naturverdier i Narinbasen:

http://lager.biofokus.no/omraadebeskrivelser/Statskog2018_Svartaagastatskog.pdf

Høringsforslag - Svartåga naturreservat

Hemnes kommune, Nordland fylke

 Foreslått vernegrense

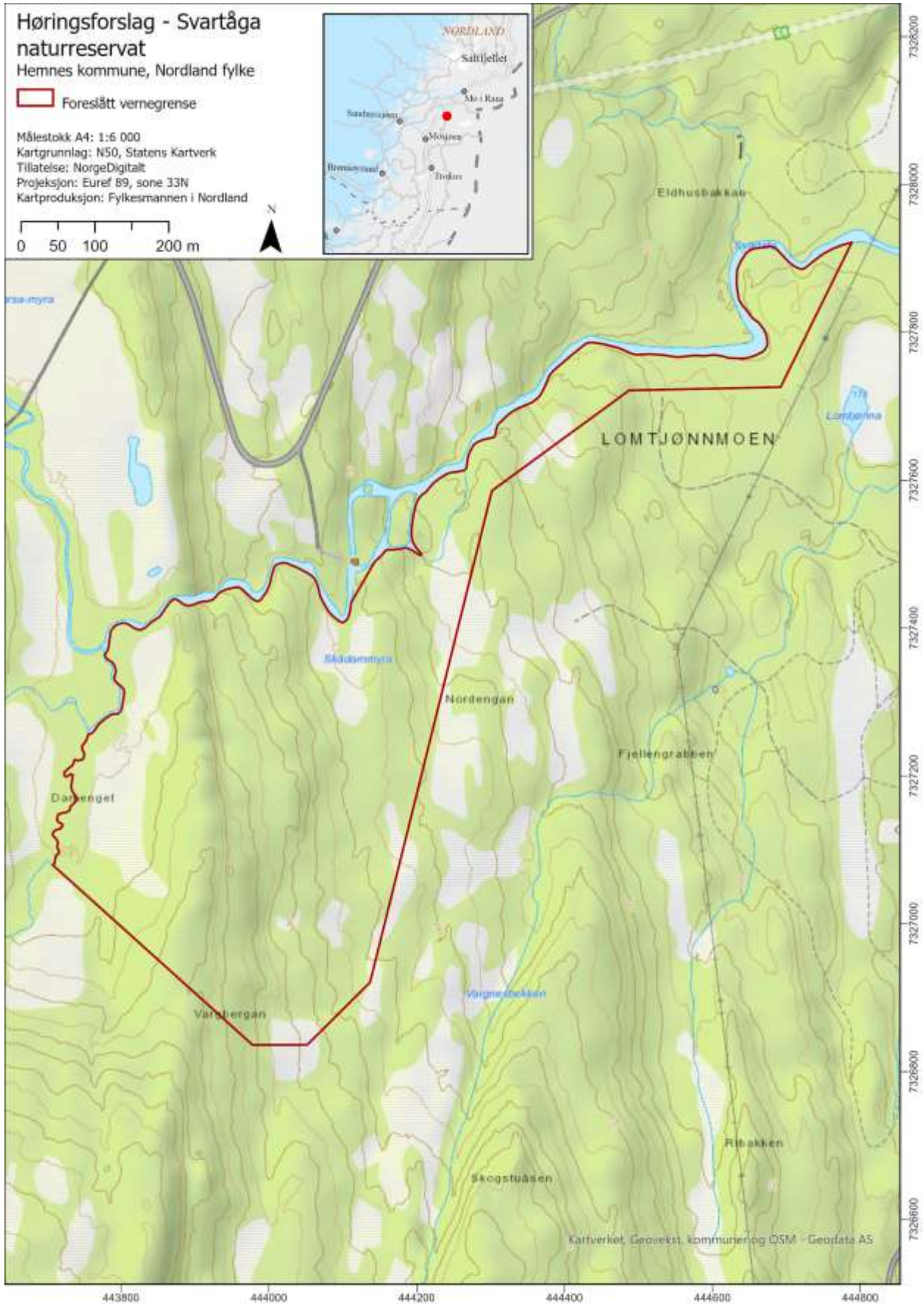
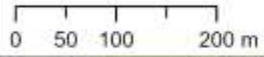
Målestokk A4: 1:6 000

Kartgrunnlag: N50, Statens Kartverk

Tillatelse: NorgeDigitalt

Projeksjon: Euref 89, sone 33N

Kartproduksjon: Fylkesmannen i Nordland

9. Litteraturliste

Bay-Larsen, I. & Løvland, J. 2008. Vern av skog på statens grunn på Helgeland – Konsekvenser for skogindustrien. Nordlandsforskning. 76 s.

Hauglin, Belbo og Granhus 2021. Områder foreslått for vern på Helgeland – Skogressurser og konsekvenser for lokal virkestilgang. NIBIO rapport vol. 7 nr. 89: <https://nibio.brage.unit.no/nibio-xmlui/handle/11250/2754027>.

78

Forskrift om kommunalt løypenett for snøscooter, Grane kommune, Nordland. Fastsatt av Grane kommunestyre 14. desember 2016: <https://lovdata.no/dokument/LF/forskrift/2016-12-14-1696?q=sn%C3%B8scOOTER%20GRANE>.

Framstad, E. (red.), Blindheim, T., Granhus, A., Nowell, M. & Sverdrup-Thygeson, A. 2017. Evaluering av norsk skogvern i 2016. Dekning av mål for skogvernet og behov for supplerende vern. – NINA Rapport 1352. 149 s: <https://brage.nina.no/nina-xmlui/handle/11250/2441926>.

Halse, Are. 2021. Notat om engelskbruket.

Midteng, R. 2019. Naturfaglige registreringer i forbindelse med vern av skog på Statskog SFs eiendommer – 2018. Rapportering av resultater i fra registreringer utført i 2018. Asplan Viak-rapport 2019-1: <https://www.miljodirektoratet.no/globalassets/publikasjoner/m1379/m1379.pdf>.

Midteng, Rein 2019. Naturverdier tilgrensende kartleggingsområder registrert i 2018 på statsgrunn i Nordland: <https://www.statsforvalteren.no/siteassets/fm-nordland/dokument-fmno/miljo-og-klima-dokumenter/verneomrader/naturverdier-tilgrensende-kartleggingsomrader-registrert-i-2018-pa-statsgrunn-i-nordland.pdf>.

Miljødirektoratet, 2021. Skog- og verneverdier i områder aktuelle for vern på Statskog SF sin grunn på Helgeland: <https://www.miljodirektoratet.no/publikasjoner/2021/juni-2021/skog--og-verneverdier-i-omrader-aktuelle-for-vern-pa-statskog-sf-sin-grunn-pa-helgeland/>.

Miljøstatus, 2021: <https://miljostatus.miljodirektoratet.no/miljomal/naturmangfold/>.

Rundskriv T2/15 Saksbehandlingsregler ved områdevern etter naturmangfoldloven (§§41-43) fra Klima- og miljødepartementet: <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/t-2-15-saksbehandlingsregler-ved-omradevern-etter-naturmangfoldloven/id2398923/>.

St.meld. nr. 25 (2002-2003) Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand: <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/stmeld-nr-25-2002-2003-/id402861/>.

St.meld. nr. 14 (2015-2016) Natur for livet: <https://www.regjeringen.no/contentassets/902deab2906342dd823906d06ed05db2/no/pdfs/stm201520160014000dddpdfs.pdf>.

Digitale kilder

<https://biofokus.no/narin>

<https://frivilligvern.no/status-for-skogvernet/>

STATSFORVALTEREN I NORDLAND

Statens hus, Moloveien 10, Pb 1405, 8002 Bodø || fmnopost@Statsforvalteren.no ||
www.Statsforvalteren.no/nordland

